II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2020/1336

av den 25 september 2020

om införande av slutgiltiga antidumpningstullar beträffande import av vissa polyvinylalkoholer med ursprung i Folkrepubliken Kina

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (nedan kallad *grundförordningen*) ([1]), särskilt artikel 9.4,

efter samråd med medlemsstaterna, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1 Inledande

(1) Den 30 juli 2019 inledde Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) en antidumpningsundersökning beträffande import till unionen av vissa polyvinylalkoholer med ursprung i Folkrepubliken Kina (nedan kallad *Kina* eller *det berörda landet*) på grundval av artikel 5 i förordning (EU) 2016/1036. Kommissionen offentliggjorde ett tillkännagivande om inledande i *Europeiska unionens officiella tidning* ([2]) (nedan kallat *tillkännagivandet om inledande*).

(2) Kommissionen inledde undersökningen till följd av ett klagomål som ingavs den 19 juni 2019 av Kuraray Europe GmbH (nedan kallad *klaganden*) såsom företrädare för tillverkare som svarar för mer än 60 % av unionens sammanlagda tillverkning av vissa polyvinylalkoholer. Klagomålet innehöll bevisning för dumpning och därav följande väsentlig skada som var tillräcklig för att motivera inledandet av en undersökning.

1.2 Berörda parter

(3) I tillkännagivandet om inledande uppmanades berörda parter att ta kontakt med kommissionen för att delta i undersökningen. Dessutom underrättade kommissionen uttryckligen klaganden, andra kända unionstillverkare, de kända exporterande tillverkarna, myndigheterna i Kina samt kända importörer och användare om inledandet av undersökningen och uppmanade dem att delta.

(4) Berörda parter gavs möjlighet att lämna synpunkter på inledandet av undersökningen och att begära att bli hörda av kommissionen och/eller förhörsombudet för handelspolitiska förfaranden. Alla berörda parter som begärde att bli hörda beviljades detta.

1.3 Synpunkter på inledandet av undersökningen

(5) Efter det att undersökningen inletts hävdade flera användare av den berörda produkten att den icke-konfidentiella sammanfattningen av uppgifterna i den öppna versionen av klagomålet inte var tillräckligt detaljerad eller var ofullständig och att det således inte var möjligt att bilda sig en rimlig uppfattning om det väsentliga innehållet i de konfidentiella uppgifterna.

([1]) EUT L 176, 30.6.2016, s. 21.
([2]) EUT C 256/03, 30.7.2019, s. 4.

(6) Kommissionen ansåg att den icke-konfidentiella versionen av klagomålet som berörda parter kan begära att få ta del av som finns i klagomålet innehöll all väsentlig bevisning och icke-konfidentiella sammanfattningar av de uppgifter som hade lämnats såsom konfidentiella, vilket innebär att berörda parter hade möjlighet att utöva sin rätt till försvar under hela förfarandets gång.

(7) Artikel 19 i grundförordningen och artikel 6.5 i avtalet om tillämpning av artikel VI i Allmänna tull- och handelsavtalet medger skydd av konfidentiella uppgifter under omständigheter där utlämnande av uppgifter skulle medföra en klar konkurrensfördel för en konkurrent eller innebära en påtaglig nackdel för den person som lämnar uppgifterna eller för den person från vilken uppgiftslämnaren har erhållit dem.

(8) De uppgifter som har beviljats konfidentiell behandling faller inom dessa kategorier. I alla händelser tillhandahöll klaganden sammanfattningar av innehållet i de konfidentiella delarna av klagomålet och angav relevanta sifferuppgifter inom parentes. Kommissionen kontrollerade dessa handlingar innan den inledde undersökningen. Den konstaterade att handlingarna uppfyllde bestämmelserna i artikel 19 och att det var möjligt att bilda sig en rimlig uppfattning om det väsentliga innehållet i de konfidentiella uppgifterna.

(9) Påståendet avvisades därför.

(10) En berörd part hävdade att klagomålet ingår i en strategi från klagandens sida för att öka dess monopol på unionens marknad genom att medvetet minska försäljningsvolymen och höja priserna.

(11) De uppgifter som samlades in under undersökningen visade inga tecken på konkurrenshämmande metoder från unionsindustrins sida. Tvärtom samlades konkret bevisning in, exempelvis kommersiella erbjudanden och e-posttutbyten, som visar att industrin både har förmåga och är villig att leverera den berörda produkten till användarna.

(12) Klaganden hade en marknadsandel på [25 %–30 %] av unionens öppna marknad under undersökningsperioden, långt under den andel som krävs för att klaganden skulle kunna utöva någon form av dominans.

(13) Vad gäller den påstådda strategin att minska volymerna och höja priserna visade undersökningen att klaganden inledningsvis försökte förbättra sina stordriftsfördelar genom att öka tillverkningskapaciteten och investeringarna för att minska sin produktionskostnad per enhet. Klaganden försökte dessutom följa de kinesiska dumpade priserna genom att undvika prishöjningar för att kunna behålla sin marknadsandel. Klaganden lyckades faktiskt behålla sin marknadsandel tack vare strategin, men drog på sig betydande förluster. Såsom förklaras i skäl 528 blev klaganden tvungen att överge sina försök att behålla sin marknadsandel gentemot importen från Kina och koncentrerade i stället sin försäljning på dyrare former där en lönsam försäljning fortfarande var möjlig, dock med en motsvarande och betydande förlust av marknadsandelen.

(14) Påståendet avvisades därför.

(15) Efter inledandet av undersökningen hävdade en unionstillverkare, Wacker Chemie AG, att uppskattningen av den kinesiska överkapaciteten i klagomålet var felaktig och lade fram en egen uppskattning.

(16) Uppskattningen av den kinesiska överkapaciteten i klagomålet grundade sig på en objektiv och etablerad källa, *IHS Chemical Economics handbook*. Det är visserligen sant att det kan finnas olika uppskattningar av tillgången och efterfrågan på den kinesiska marknaden, men kommissionen ansåg att uppskattningen i klagomålet uppfyllde de kriterier för riktighet och tillförlitlighet som krävs för *prima facie*-bevisning Påståendet avvisades därför.

(17) Wacker Chemie AG inkom även med synpunkter på metoden för att beräkna dumpningsmarginalerna enligt artikel 2.6a i grundförordningen, och hävdade i synnerhet att det var oförenligt med WTO-reglerna att tillämpa artikel 2.6a i grundförordningen samt att det saknades bevisning för snedvridning av kostnader. Frågor i samband med förekomsten av betydande snedvridningar och tillämpningen av artikel 2.6a i grundförordningen diskuteras i avsnitt 3.1.1.

(18) Efter inledandet av undersökningen hävdade Wacker Chemie AG även att klagandens uppskattning av dumpningsmarginalen och normalvärdet var felaktig eftersom de kinesiska tillverkarna var vertikalt integrerade och inte köpte vinylacetatmonomer för sin tillverkning.

(19) Klaganden angav ett antal råvarurelaterade snedvridningar i fråga om råvaror som kan användas för tillverkning av vinylacetatmonomer beroende på tillverkningsmetod. Samma råvaror används även om tillverkarna är vertikalt integrerade och inte köper vinylacetatmonomer från andra företag, vilket innebär att dessa råvarurelaterade snedvridningar var relevanta för beräkningen av normalvärdet. Det bör dessutom noteras att beräkningen av normalvärdet i klagomålet utgör tillräcklig bevisning för dumpning och att normalvärdet i undersökningen fastställdes på grundval av kontrollerade uppgifter från de samarbetsvilliga kinesiska exporterande tillverkarna. Påståendet avvisades därför.

(20) I samband med inledandet av undersökningen hävdade Wacker och Carbochem att kommissionen använde ett system för produktkontrollnummer som inte säkerställde prisjämförbarheten på lämpligt sätt. Detta argument upprepades efter utlämnandet av uppgifter av Wacker, Carbochem, Gamma Chimica, FAR Polymer och Ahlstrom-Munksjö.

(21) Wacker hävdade att produktkontrollnumret omfattade alltför breda intervall av viskositet, hydrolys samt metanol- och askhalt och att inte partikelstorleken och pH-värdet beaktas. Carbochem, Gamma Chimica och FAR Polymer hävdade att molekylvikten inte beaktades i produktkontrollnumret, medan Ahlstrom-Munksjö menade att intervallet för askhalt var för brett.

(22) Kommissionen höll inte med om att det fanns ett problem med produktkontrollnumrens struktur. Produktkontrollnumren omfattar den berörda produktens grundläggande och väsentliga egenskaper, som definieras allmänt genom de grundfaktorer som ingår i produktkontrollnumret (dvs. viskositet, hydrolys samt ask- och metanolhalt). Dessa parametrar är relevanta för samtliga former av polyvinylalkoholer och betraktas som industristandarder för produktens samtliga tillämpningar. Det kan visserligen stämma att vissa egenskaper som inte omfattas av produktkontrollnumret skulle kunna vara relevanta för vissa tillämpningar, men dessa egenskaper är användarspecifika (inte produktspecifika).

(23) Argumentet avvisades därför.

1.4 **Stickprovsförfarande**

(24) I sitt tillkännagivande om inledande meddelade kommissionen att den övervägde att utföra stickprov av de berörda parterna i enlighet med artikel 17 i grundförordningen.

1.4.1 *Stickprovsförfarande avseende unionstillverkare*

(25) I tillkännagivandet om inledande meddelade kommissionen att den hade gjort ett preliminärt urval av unionstillverkare. Kommissionen gjorde urvalet på grundval av rapporterade produktionsvolymer för den likadana produkten i unionen. Tre unionstillverkare ingick i urvalet. De unionstillverkare som ingick i urvalet stod för över 90 % av den uppskattade sammanlagda unionstillverkningen av den likadana produkten. Kommissionen uppmanade berörda parter att lämna synpunkter på det preliminära urvalet.

(26) En part framförde reservationer mot att tillverkaren Wacker Chemie AG hade tagits med i urvalet, eftersom detta företag endast tillverkar den berörda produkten för företagsintern användning. Enligt denna parts åsikt skulle inbegripandet av Wacker i urvalet, som inte har någon försäljning på den öppna marknaden, eventuellt kunna ha snedvridit skadeanalysen.

(27) Kommissionen noterade även situationen för ett av de företag som ingick i urvalet. Kommissionen påpekar dock att hela unionsindustrin, inbegripet de tre unionstillverkare som ursprungligen ingick i urvalet, också tillverkar den berörda produkten för företagsintern förbrukning. Kommissionen ansåg därför att inbegripandet av Wacker Chemie AG i urvalet inte snedvred skadeanalysen, samtidigt som detta gav kommissionen möjlighet att även grundligt analysera situationen för den företagsinterna marknaden för vinylacetatmonomer i unionen. Urvalet ansågs därför vara representativt för unionsindustrin.

(28) För att kunna göra en fullständig bedömning av omständigheterna i ärendet beaktade kommissionen unionstillverkarna Wackers och Solutias intresse även som användare av den undersökta produkten.

(29) Längre fram i förfarandet informerade en av de tre tillverkare som ingick i urvalet, Sekisui Specialty Chemicals Europe S.L., kommissionen om att den inte kunde samarbeta fullständigt i egenskap av tillverkare i urvalet. Företagets svar på frågeformuläret innehöll i själva verket endast uppgifter om makroekonomiska indikatorer, vilket inte var tillräckligt med avseende på undersökningen. Kommissionen beslutade därför att se över urvalet av unionstillverkare genom att ta bort Sekisui Specialty Chemicals Europe S.L.

(30) Det ändrade urvalet, som bestod av två unionstillverkare, står för över 80 % av den uppskattade sammanlagda unionstillverkningen av den likadana produkten. Urvalet är representativt för unionsindustrin.

1.4.2 *Stickprovsförfarande avseende importörer*

(31) För att kunna avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett urval, bad kommissionen icke-närstående importörer att lämna de uppgifter som anges i tillkännagivandet om inledande.

(32) Sex icke-närstående importörer tillhandahöll de begärda uppgifterna och samtyckte till att ingå i urvalet. I enlighet med artikel 17.1 i grundförordningen gjorde kommissionen ett urval bestående av tre icke-närstående importörer på grundval av den största importvolymen till unionen. I enlighet med artikel 17.2 i grundförordningen hölls samråd med alla kända berörda importörer om urvalet. Inga synpunkter lämnades.

1.4.3 *Stickprovsförfarande avseende exporterande tillverkare i Kina*

(33) För att kunna avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett urval bad kommissionen alla exporterande tillverkare i Kina att lämna de uppgifter som anges i tillkännagivandet om inledande. Kommissionen bad dessutom Kinas delegation vid Europeiska unionen att identifiera och/eller kontakta eventuella andra exporterande producenter som kunde vara intresserade av att medverka i undersökningen.

(34) Fyra exporterande tillverkare i det berörda landet lämnade den begärda informationen och gick med på att ingå i urvalet. I enlighet med artikel 17.1 i grundförordningen gjorde kommissionen ett urval av tre företag på grundval av den största representativa exportvolym till EU som rimligen kunde undersökas inom den tid som stod till förfogande. I enlighet med artikel 17.2 i grundförordningen genomfördes samråd med alla berörda parter och myndigheterna i det berörda landet om urvalet. Inga synpunkter inkom.

1.5 **Individuell undersökning**

(35) Ursprungligen begärde samtliga fyra grupper av exporterande tillverkare som lämnade in stickprovsformuläret individuell undersökning enligt artikel 17.3 i grundförordningen. Samma dag som undersökningen inleddes gjorde kommissionen frågeformuläret tillgängligt för de exporterande tillverkarna på sin webbplats. När kommissionen tillkännagav urvalet informerade den dessutom den exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet om att den måste lämna in ett fullständigt svar på frågeformuläret om den ville undersökas individuellt. Den exporterande tillverkaren lämnade inte in något svar på frågeformuläret. Eftersom inget svar inkom uppfyllde den exporterande tillverkaren inte kraven och kunde därför inte beviljas individuell undersökning.

1.6 **Svar på frågeformuläret och kontrollbesök**

(36) Kommissionen skickade ett frågeformulär till de kinesiska myndigheterna om förekomsten av betydande snedvridningar i Kina i den mening som avses i artikel 2.6a b i grundförordningen. Frågeformulären för unionstillverkare, importörer, användare och exporterande tillverkare gjordes tillgängliga på internet på dagen för inledandet av undersökningen.

(37) Svar på frågeformuläret inkom från de två unionstillverkare och de tre exporterande tillverkare som ingick i urvalet. Såsom nämns i skäl 29 inkom ett ofullständigt svar på frågeformuläret även från en annan unionstillverkare, som undantogs från urvalet av detta skäl. Nio användare och tre icke-närstående importörer lämnade in svar på frågeformuläret till kommissionen. Inget svar inkom från de kinesiska myndigheterna.

(38) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som ansågs nödvändiga för fastställandet av dumpning, därav vållad skada och unionens intresse. Kontrollbesök enligt artikel 16 i grundförordningen genomfördes i följande företags lokaler:

Unionstillverkare:

— Kuraray Europe GmbH, Tyskland (nedan kallat *KEG*).

— Wacker Chemie AG, Tyskland (nedan kallat *Wacker*).

Icke-närstående importörer:

— Carbochem Srl, Italien (nedan kallat *Carbochem*).

— Omya Hamburg GmbH, Tyskland (nedan kallat *Omya*).

— Wegochem Europe B.V., Nederländerna (nedan kallat *Wegochem*).

Användare:

— Cordial B.V., Netherlands (nedan kallad *Cordial*).

— Solutia Europe SPRL/BVBA, Belgien(nedan kallad *Solutia*).

— Wacker Chemie AG, Tyskland (nedan kallat *Wacker*).

Exporterande tillverkare och deras närstående företag i Kina:

Shuangxin:

— Inner Mongolia Environment-Friendly Material Co., Ltd (nedan kallad *Shuangxin*).

Sinopec Group:

— Central-China Company, Sinopec Chemical Commercial Holding Co., Ltd (nedan kallad *Sinopec Central China*).

— Sinopec Chongqing SVW Chemical Co., Ltd (nedan kallad *Sinopec Chongqing*).

— Sinopec Great Wall Energy & Chemical (Ningxia) Co., Ltd (nedan kallad *Sinopec Ningxia*).

— Sinopec Shanghai Petrochemical Co., Ltd.

Wan Wei Group::

— Anhui Wan Wei Updated High-Tech Material Industry Co., Ltd (nedan kallad *Wan Wei*).

— Inner Mongolia Mengwei Technology Co., Ltd (nedan kallad *Mengwei*).

1.7 **Undersökningsperiod och skadeundersökningsperiod**

(39) Undersökningen av dumpning och skada omfattade perioden från den 1 juli 2018 till den 30 juni 2019 (nedan kallad *undersökningsperioden* eller i tabeller *UP*). Undersökningen av de utvecklingstendenser som är relevanta för bedömningen av skada omfattar perioden från och med den 1 januari 2016 till och med slutet av undersökningsperioden (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).

1.8 **Förfarande för fastställande av normalvärdet enligt artikel 2.6a i grundförordningen**

(40) Mot bakgrund av att det fanns tillräcklig bevisning tillgänglig vid inledandet av undersökningen som visar på att det föreligger betydande snedvridningar i den mening som avses i artikel 2.6a b i grundförordningen, ansåg kommissionen det vara lämpligt att inleda en undersökning med beaktande av artikel 2.6a i grundförordningen.

(41) För att samla in nödvändiga uppgifter för en eventuell tillämpning av artikel 2.6a i grundförordningen uppmanade kommissionen i tillkännagivandet om inledande alla tillverkare i det berörda landet att lämna de uppgifter som begärs i bilaga III till tillkännagivandet när det gäller de insatsvaror som används för att tillverka polyvinylalkoholer. Fyra exporterande tillverkare lämnade in de relevanta uppgifterna.

(42) För att inhämta den information som kommissionen ansåg vara nödvändig för sin undersökning om de påstådda betydande snedvridningarna i den mening som avses i artikel 2.6a b i grundförordningen, skickade kommissionen även ett frågeformulär till Kinas regering. Inget svar inkom från de kinesiska myndigheterna. Därefter informerade kommissionen de kinesiska myndigheterna om att den skulle använda tillgängliga uppgifter i den mening som avses i artikel 18 i grundförordningen för att fastställa förekomsten av betydande snedvridningar i Kina.

(43) I tillkännagivandet om inledande uppmanade kommissionen också alla berörda parter att senast 37 dagar efter det att detta tillkännagivande offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* lämna synpunkter och bevis på lämpligheten av att tillämpa artikel 2.6a i grundförordningen.

(44) Efter det att förfarandet inletts inkom tre kinesiska exporterande tillverkare med synpunkter på metoden för att beräkna dumpningsmarginalerna enligt artikel 2.6a i grundförordningen, och hävdade i synnerhet att kommissionen inte hade kunnat styrka att det påstådda statliga ingripandet bevisligen hade lett till snedvridningar av priserna på insatsvaror. Frågor rörande förekomst av betydande snedvridningar diskuteras i avsnitt 3.1.1.

(45) I tillkännagivandet om inledande anger kommissionen även att den mot bakgrund av den tillgängliga bevisningen kan behöva välja ett lämpligt representativt land i enlighet med artikel 2.6a a i grundförordningen för att fastställa normalvärdet baserat på icke-snedvridna priser eller referensvärden.

(46) Den 2 oktober 2019 offentliggjorde kommissionen en första kommentar till ärendehandlingarna (nedan kallad *kommentaren av den 2 oktober 2019*) ([3]) i syfte att inhämta de berörda parternas synpunkter på de relevanta källor som kommissionen kan använda sig av för att fastställa normalvärdet i enlighet med artikel 2.6a e andra meningen i grundförordningen. I kommentaren lämnar kommissionen en förteckning över alla produktionsfaktorer, såsom material, energi och arbetskraft, som de exporterande tillverkarna använder i tillverkningen av den berörda produkten. På grundval av de kriterier som låg till grund för valet av icke-snedvridna priser eller referensvärden angav kommissionen även möjliga representativa länder (Brasilien, Malaysia, Mexiko och Thailand).

(47) Kommissionen gav alla berörda parter tillfälle att lämna synpunkter. Kommissionen mottog synpunkter från tre exporterande tillverkare, en importör och användare samt klaganden. De kinesiska myndigheterna inkom inte med några synpunkter.

(48) Kommissionen bemötte de synpunkter som mottagits om kommentaren av den 2 oktober 2019 i en andra kommentar om källorna till fastställandet av normalvärdet av den 20 december 2019 (nedan kallad *kommentaren av den 20 december 2019*) ([4]). Kommissionen tillgängliggjorde även den reviderade förteckningen över produktionsfaktorer. På grundval av de synpunkter som inkommit lade kommissionen även till Turkiet i förteckningen över möjliga representativa länder och konstaterade efter ytterligare undersökningar att i det skedet ansågs Turkiet vara ett representativt land enligt artikel 2.6a a första strecksatsen i grundförordningen. Kommissionen fastställde även den förteckning över koder som Turkiet använder och tillgängliggjorde relevant turkisk tullstatistik i de öppna ärendehandlingarna.

(49) Kommissionen uppmanade de berörda parterna att lämna synpunkter. Kommissionen mottog synpunkter från en exporterande tillverkare, tre handlare av den undersökta produkten i unionen och klaganden.

(50) Kommissionen bemötte de synpunkter som mottagits efter kommentaren av den 20 december 2019 i en tredje kommentar om källorna till fastställandet av normalvärdet av den 30 mars 2020 (nedan kallad *kommentaren av den 30 mars 2020*) ([5]). I den kommentaren lämnade kommissionen även ytterligare klargöranden beträffande några av källorna till fastställandet av normalvärdet och uppmanade berörda parter att inkomma med synpunkter. Efter kommentaren av den 30 mars 2020 mottog kommissionen endast synpunkter från tre handlare av den undersökta produkten i unionen. I denna förordning behandlas dessa kommentarer i skälen 219, 220, 264, 342 och 343.

1.9 **Avstående från införande av provisoriska tullar och efterföljande förfarande**

(51) Den 9 mars 2020 underrättade kommissionen i enlighet med artikel 19a.2 i grundförordningen de berörda parterna om sin avsikt att inte införa provisoriska åtgärder och att fortsätta undersökningen.

(52) Eftersom inga provisoriska åtgärder infördes gjordes ingen registrering av import.

2 **BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT**

2.1 **Berörd produkt**

(53) Den berörda produkten ([6]) är vissa polyvinylalkoholer, även innehållande ohydrolyserade acetatgrupper, i form av hartser av homopolymerer med en viskositet (mätt i en 4-procentig vattenlösning vid 20 °C) på minst 3 och högst 61 mPas och en hydrolysgrad på minst 80,0 och högst 99,9 molprocent, båda mätt enligt ISO 15023-2, med ursprung i Folkrepubliken Kina (nedan kallad *Kina*) (nedan kallad *den berörda produkten*).

(54) Under undersökningen blev det uppenbart att produktbeskrivningen, i synnerhet när det gäller metoden för mätning av viskositet och hydrolysgrad, inte var tillräckligt exakt och kan leda till feltolkningar och/eller felklassificering från de nationella tullmyndigheternas sida. Det fanns dessutom en risk för att de ekonomiska aktörerna kunde ha missuppfattat beskrivningen och därför bestämt sig för att inte ge sig till känna som berörda parter. Av denna anledning förtydligade kommissionen produktdefinitionen i tillkännagivandet om inledande genom offentliggörandet av ett tillkännagivande den 7 november 2019 (nedan kallat *tillkännagivandet om förtydligande*) ([7]). I tillkännagivandet om förtydligande angavs att parterna kunde ge sig till känna inom en viss tidsfrist och begära ett frågeformulär om de så önskade. En användare av den berörda produkten, Henkel AG & Co., gav sig till känna och begärde att betraktas som berörd part i förfarandet. Ingen av de berörda parterna begärde att få ett frågeformulär.

([3]) Nr t19.005031.
([4]) Nr t19.006513
([5]) Nr t20.002714.
([6]) Se förtydligandet i tillkännagivandet om förtydligande.
([7]) Tillkännagivande som förtydligar tillkännagivandet om inledande av ett antidumpningsförfarande beträffande import av vissa polyvinylalkoholer med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT C 378, 7.11.2019, s. 9).

(55) Polyvinylalkoholer används som tillsats, prekursor eller aktiv substans av främst fyra användarindustrier i i) tillverkning av papper och kartong, ii) tillverkning av hartser av polyvinylbutyral, som används i tillverkning av polyvinylbutyralfilm, iii) tillverkning av polymerisationshjälpmedel för plast, och iv) tillverkning av emulsioner och lim.

2.2 **Likadan produkt**

(56) Undersökningen visade att följande produkter har samma grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper och samma grundläggande användningsområden:

— Den berörda produkten.

— Den produkt som tillverkas och säljs på det berörda landets hemmamarknad.

— Den produkt som tillverkas och säljs i unionen av unionsindustrin.

(57) Kommissionen konstaterade att dessa produkter därför är likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen.

2.3 **Fördelning**

(58) Den berörda produkten tillverkas och säljs i form av flera olika produkttyper som av industrin definieras som ”former”. Varje form består av en specifik kombination av viskositetsnivåer, metanol- och askhalt samt grad av hydrolys, vilket innebär att ett stort antal kombinationer tillverkas för att tillgodose kraven i kundspecifikationerna inom olika industrier.

(59) Undersökningen visade att det finns ett stort antal former av polyvinylalkoholer, både med avseende på kinesisk import och på unionens tillverkning/försäljning. Kommissionen kategoriserade de olika kombinationerna av egenskaper inom respektive produktkontrollnummer. Under undersökningsperioden importerades 34 produktkontrollnummer för den berörda produkten till unionen av de exporterande tillverkarna i urvalet, samtidigt som unionstillverkarna i urvalet sålde 39 olika produktkontrollnummer under samma period.

(60) De uppgifter som samlades in under undersökningen visade också att vissa av dessa former (som såldes både av unionsindustrin och av de exporterande tillverkarna) har en rad olika tillämpningsområden och generellt ett lägre pris. Andra mer specialiserade former som är utformade för tillämpningar med snäva specifikationer (exempelvis läkemedelsprodukter och tillverkning av polyvinylbutyralfilm) är i genomsnitt dyrare. Dessa former säljs även av unionsindustrin och de exporterande tillverkarna.

(61) Trots det stora antalet former konstaterade kommissionen dock att det inte finns några definierade segment på marknaden för polyvinylalkoholer. Användarna kan köpa in ett antal olika former av polyvinylalkoholer, beroende på kraven i produktspecifikationerna. För vissa användare är askhalten den viktigaste faktorn, är andra är det viskositeten, och några av användarna kan använda nästan alla former i specifikationen. Varje industri kan växla mellan olika uppsättningar med former av polyvinylalkoholer. Även om vissa användare (exempelvis polyvinylbutyral, läkemedelsindustrin) kan använda ett mer begränsat antal former, överlappar deras former ändå de former som används av andra användare, som kan köpa in flera olika former.

(62) Av ovanstående skäl drog kommissionen slutsatsen att samtliga former konkurrerar med varandra, åtminstone i viss utsträckning, och att en segmentvolym varken var motiverad eller lämplig i detta ärende. För att analysera priseffekten mellan de olika formerna och säkerställa en rättvis jämförelse gjorde kommissionen justeringar för att återspegla skillnaderna i vissa av egenskaperna hos de olika formerna. Dessa justeringar förklaras i avsnitt 4.4.2.

(63) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade flera berörda parter, nämligen Carbochem, Gamma Chimica FAR Polymer, Wacker och Cordial, att kommissionen inte hade tagit hänsyn till att marknaden för polyvinylalkoholer är uppdelad i två segment: polyvinylalkoholer av hög kvalitet respektive polyvinylalkoholer av låg kvalitet. Parterna hävdade att produkterna i dessa segment inte är direkt utbytbara och att den kinesiska importen främst sker inom segmentet för polyvinylalkoholer av låg kvalitet. De hävdade dessutom att vissa användare endast kan använda specifika former av den berörda produkten i sina produktionsprocesser.

(64) Den analys som kommissionen utförde bekräftar att de olika formerna, vilket förklaras i skäl 61, är utbytbara med varandra, åtminstone i viss utsträckning. Det stämmer visserligen att vissa användare endast kan köpa in ett begränsat antal former för sina tillämpningar, men dessa former används inte bara inom användarens industri i senare led, utan överlappar de former som köps in för andra tillämpningar i senare led. Undersökningen visades dessutom att de kinesiska exporterande tillverkarna levererar former för samtliga fyra huvudsakliga tillämpningar för polyvinylalkoholer och att de till fullo konkurrerar med de former som säljs av unionsindustrin.

(65) Påståendet avvisades därför.

2.4 **Invändningar gällande produktdefinitionen**

(66) En användare, Solutia, som tillverkar polyvinylbutyralfilm, och en icke-närstående importör, Wegochem, hävdade att ”polyvinylalkohol med snäv molekylviktsfördelning och låg askhalt” ([8]) borde undantas från produktdefinitionen. Tre parter upprepade sina invändningar efter utlämnandet av uppgifter.

(67) Enligt dem skiljer sig polyvinylalkohol med snäv molekylviktsfördelning och låg askhalt väsentligt från standardformen av polyvinylalkohol, eftersom den har olika fysiska, tekniska och kemiska egenskaper och kräver en tillverkningsprocess med högt mervärde. På grund av dessa särskilda egenskaper är tillverkningen av polyvinylalkohol med snäv molekylviktsfördelning och låg askhalt tekniskt svår och komplex. Endast ett fåtal tillverkare är kvalificerade att tillverka denna särskilda form, som används i produktionen av polyvinylbutyralfilm, och endast en av dem är aktiv i Kina. Molekylviktfördelningen, järnhalten och de låga halterna av aska och metanol är i synnerhet inte standardegenskaper hos den berörda produkten, vilket gör denna form av polyvinylalkohol unik och ytterst svår att tillverka, eftersom dess egenskaper måste ligga inom en snäv specifikation för alla parametrar samtidigt.

(68) Baserat på bevisningen i ärendehandlingarna instämde kommissionen inte i denna analys. Såsom nämns i skäl 58 säljs polyvinylalkoholer i flera olika former beroende på slutanvändning. Varje form har sin unika kombination av egenskaper (t.ex. viskositet, hydrolys, ask- och metanolhalt) som varje användare uttryckligen anger för tillverkaren när de lägger sin beställning. Vad gäller de olika kemiska och fysiska egenskaperna omfattas polyvinylalkohol med snäv molekylviktsfördelning och låg askhalt, i motsats till parternas argument, fullständigt av produktdefinitionen med avseende på dess grundläggande egenskaper (dvs. viskositet, hydrolys samt metanol- och askhalt). Alla tillverkare av polyvinylalkoholer med låg askhalt producerar dem på standardproduktionslinjer, utan att några särskilda produktionsprocesser används.

(69) Vad gäller snäv molekylviktsfördelning är det inte en egenskap som är besläktad med hydrolys, viskositet eller askhalt. Den snäva molekylviktsfördelningen ändrar sig inte mellan tillverkningssatserna. All polyvinylalkohol som tillverkas i produktionslinjer som kan användas för att tillverka polyvinylalkohol med snäv molekylviktsfördelning uppfyller kraven, eftersom det inte krävs några ytterligare steg i produktionsprocessen och denna form av polyvinylalkoholer inte har några särskilda egenskaper som radikalt skiljer sig från andra former. Sådana produktionslinjer används inte heller uteslutande för att tillverka hartser av polyvinylbutyral, utan används också för att tillverka lim och vattenlösliga skyddsbeläggningar.

(70) Undersökningen visade dessutom att när det gäller försörjning kan flera tillverkare av polyvinylalkoholer tillverka polyvinylalkohol med snäv molekylviktsfördelning och låg askhalt. Förutom polyvinylalkohol med snäv molekylviktsfördelning och låg askhalt med kinesiskt ursprung kan jämförbara produkter av samma slag även köpas från tillverkare i Förenta staterna och från unionstillverkarna.

(71) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade parterna att kommissionen inte hade tagit hänsyn till att alla relevanta egenskaper hos polyvinylalkohol med snäv molekylviktsfördelning och låg askhalt måste vara uppfyllda samtidigt, och att det finns få tillverkare som är kvalificerade för att leverera polyvinylalkohol med snäv molekylviktsfördelning.

(72) I motsats till vad parterna hävdar tog kommissionen faktiskt hänsyn till att alla parametrar för polyvinylalkohol med snäv molekylviktsfördelning måste vara uppfyllda samtidigt. Både metanol- och askhalten omfattas helt av produktdefinitionen när det gäller produktens grundläggande egenskaper och även av kommissionens kategorisering baserat på produktkontrollnummer. Undersökningen visade dessutom att såväl unionstillverkarna som de exporterande tillverkarna kan uppfylla de nödvändiga specifikationerna. Vad beträffar snäv molekylviktsfördelning i kombination med de två andra parametrarna förklaras det i skäl 69 att när en produktionslinje uppfyller kraven för att tillverka polyvinylalkohol med snäv molekylviktsfördelning innebär det att all polyvinylalkohol som tillverkas på den produktionslinjen uppfyller kraven avseende snäv molekylviktsfördelning, vilken därefter kan kombineras med lämplig metanol- och askhalt enligt varje kunds krav. Denna egenskap är således inte unik för polyvinylalkoholer som tillverkas för Solutias räkning.

(73) Vad gäller den andra punkten tillämpade Solutia en strategi med inköp från flera källor, tillverkade polyvinylalkoholer för sin egen förbrukning och använde flera källor för sin försörjning av polyvinylalkoholer genom att köpa in från unionsindustrin, de exporterande tillverkarna i Kina och tillverkare i tredjeländer. Kommissionen konstaterade att det åtminstone finns fyra tillverkare på tre olika kontinenter som kan tillverka polyvinylalkohol med snäv molekylviktsfördelning och låg askhalt. Det stämmer visserligen att det kan ta lång tid och vara svårt för nya tillverkare av polyvinylalkoholer att kvalificera sig, men undersökningen visade att det finns flera alternativa källor som betydligt skulle minska risken för att Solutia skulle drabbas av försörjningsbrist, även om åtgärder skulle införas. Kommissionen anser dessutom att nivån på antidumpningstullarna inte skulle hindra Solutias leverantör från Kina att fortsätta att exportera polyvinylalkoholer till ett rättvist pris.

([8]) Low-Ash NMWD PVA: ”Low-ash narrow molecular weight distribution PVA”.

(74) Påståendet avvisades därför.

(75) De tre andra berörda parterna, nämligen Cordial, Carbochem och Wacker, hävdade vid upprepade tillfällen och upprepade sina påståenden efter utlämnandet av uppgifter, att den berörda produkten som importerades från Kina skilde sig betydligt från den likadana produkten som tillverkades av unionsindustrin. Deras huvudargument var att polyvinylalkoholer som importeras från Kina har ett väsentligt bredare toleransintervall när det gäller askhalt, procentandel natriumacetat och metanolhalt jämfört med polyvinylalkoholer som tillverkas och säljs av unionsindustrin. I tillverkningen av hartser av polyvinylbutyral och vissa emulsioner hade dessa egenskaper stor inverkan, medan de inte var relevanta för andra tillämpningar, såsom papper, lim och tillsatser i textilier. De ansåg därför att den berörda produkten och den likadana produkten skilde sig väsentligt från varandra och passade för olika tillämpningar, och att unionens marknad var uppdelad i polyvinylalkoholer av hög respektive låg kvalitet.

(76) Undersökningen visade att kunderna för nästan alla tillämpningar fastställer den högsta godtagbara gränsen för askhalt, och att de utan vidare godtar polyvinylalkoholer med mycket lägre askhalt än deras högsta gränser. Dessutom var skillnaden mellan tillverkningskostnaderna för den påstådda ”standardpolyvinylalkoholen” (dvs. polyvinylalkoholer med en askhalt över 0,5 %) jämfört med ”polyvinylalkoholer med låg askhalt” (en askhalt under 0,5 %) försumbar, eftersom produktionsprocessen för polyvinylalkoholer alltid är densamma, oavsett askhalt. Det stämmer dock att askhalten är mindre relevant för tillämpningar som papper eller lim. Undersökningen visade även att alla användarindustrier utom en användare köpte polyvinylalkoholer med både låg och hög askhalt.

(77) När det gäller metanolhalten tillverkar unionsindustrin polyvinylalkoholer med en betydligt lägre metanolhalt än de kinesiska tillverkarna. Både den berörda produkten och den likadana produkten ligger dock helt i linje med de olika gränser för metanolhalt som fastställts under undersökningen. Dessutom handlar skillnaderna även för metanol om högsta godtagbara nivåer, inte om snäva specifikationer. Undersökningen visade att metanolhalten, både i Kina och i unionen, har en försumbar inverkan både på försäljningspriset och på kostnaderna för att tillverka polyvinylalkoholer.

(78) Såsom förklaras ovan i skälen 58–62 har de olika formerna av polyvinylalkoholer dessutom samma grundläggande användningsområden och deras användningsområden är i hög grad identiska och utbytbara. Tillämpningarna eller priset på den berörda produkten bestäms inte enbart av askhalten eller metanolhalten, eftersom det är kombinationen med de andra relevanta egenskaperna, såsom viskositet och hydrolys, som avgör formens egenskaper, möjliga slutanvändningsområden samt försäljningspris.

(79) Den bevisning som inhämtats under undersökningen visar att den genomsnittliga prisskillnaden mellan former av polyvinylalkoholer med ”låg askhalt” och ”standardaskhalt” uppgår till omkring 10 %. Priserna på polyvinylalkoholer kan dock variera med upp till 40 % mellan olika former av polyvinylalkoholer med samma askhalt. Vissa påstått billigare former med standardaskhalt kan dessutom vara upp till 27 % dyrare jämfört med former med låg askhalt. Därför kan det inte konstateras, vilket de berörda parterna hävdade, att unionens marknad är uppdelad i polyvinylalkoholer av hög kvalitet (som tillverkas av unionsindustrin) och polyvinylalkoholer av låg kvalitet (som importeras från Kina) på grundval av ask- och metanolhalt, och inte heller att denna påstådda uppdelning återspeglas i priserna och tillverkningskostnaderna. Tvärtom, såsom förklaras i skälen 58–62, konkurrerar flera former med påstådda ”standardspecifikationer” även med de påstådda ”högkvalitativa” formerna av den likadana produkten.

(80) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade Wacker att kommissionens bedömning att metanolhalten har en försumbar inverkan på försäljningspriset och tillverkningskostnaderna för polyvinylalkoholer var felaktig.

(81) Undersökningen visade att tillverkningskostnaden för polyvinylalkoholer med mycket låg metanolhalt är högre än för polyvinylalkoholer med samma egenskaper men högre metanolhalt. Såsom förklaras i skäl 77 visade de uppgifter som inhämtades under undersökningen dock att de olika metanolhalterna hade en försumbar inverkan på såväl unionstillverkarnas som de exporterande tillverkarnas försäljningspriser. Kommissionen fann därför att metanolhalten har en försumbar inverkan på försäljningspriset för polyvinylalkoholer. Det är sant att unionsindustrin kan tillverka polyvinylalkoholer med mycket låg metanolhalt. Det är dock en nischprodukt som säljs i försumbara mängder, och merparten av den polyvinylalkohol som säljs på unionens marknad har en standardhalt av metanol.

(82) Påståendet avvisades därför.

(83) En annan part, Cordial, gjorde gällande att polyvinylalkoholer som tillverkas i unionen inte lämpar sig för de ändamål som parten ska använda dem för, eftersom parten behövde polyvinylalkoholer i pulverform med en hydrolysnivå över 89 %.

(84) Polyvinylalkoholer tillverkas vanligen i en vitfärgad fast granulatform. De kan dock vidareförädlas och omvandlas till pulverform genom en malningsprocess. Såsom undersökningen visade har unionsindustrin inga som helst problem med att utföra detta ytterligare steg.

(85) Vad beträffar hydrolysnivån visade de uppgifter som samlats in under förfarandet att unionsindustrin tillverkade, och sålde, polyvinylalkoholer med en hydrolysnivå över 89 % under undersökningsperioden. Påståendet avvisades därför.

3 DUMPNING

3.1 Normalvärde

(86) Enligt artikel 2.1 i grundförordningen ska normalvärdet vanligtvis grundas på de priser som oberoende kunder i exportlandet har betalat eller ska betala vid normal handel.

(87) Följande anges i artikel 2.6a a i grundförordningen: ”om det […] fastställs att det inte är lämpligt att använda de inhemska priserna och kostnaderna i exportlandet på grund av att det föreligger betydande snedvridningar i det landet i den mening som avses i led b, ska normalvärdet uteslutande konstrueras på grundval av kostnader för produktion och försäljning som återspeglar icke-snedvridna priser eller referensvärden”, och normalvärdet ska omfatta ”ett icke snedvridet och skäligt belopp för att täcka försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst”. Såsom förklaras närmare nedan konstaterade kommissionen i denna undersökning att det på grundval av tillgänglig bevisning var lämpligt att tillämpa artikel 2.6a i grundförordningen.

3.1.1 *Förekomst av betydande snedvridningar*

3.1.1.1 Inledning

(88) Följande anges i artikel 2.6a b i grundförordningen: ”Betydande snedvridningar är sådana snedvridningar som inträffar när rapporterade priser eller kostnader, inbegripet råvarukostnader och energikostnader, inte bestämts av de fria marknadskrafterna på grund av att de påverkats av ett betydande statligt inflytande. Vid bedömningen av huruvida det föreligger betydande snedvridningar ska hänsyn bland annat tas till de potentiella följderna av en eller flera av följande aspekter:

— den berörda marknaden försörjs till betydande del av företag som ägs av eller drivs under kontroll, politisk styrning eller överinseende av exportlandets myndigheter,

— förekomsten av statlig närvaro i företagen som gör att staten kan påverka priser eller kostnader,

— förekomsten av en offentlig politik eller åtgärder som diskriminerar till förmån för inhemska leverantörer eller på annat sätt inverkar på de fria marknadskrafterna,

— avsaknad av, diskriminerande tillämpning av eller felaktigt genomförande av konkurs-, bolags- eller egendomsrätt,

— snedvridna lönekostnader,

— tillgång till finansiering från institutioner som genomför politiska mål eller som på annat sätt inte agerar oberoende i förhållande till staten.”

(89) I enlighet med artikel 2.6a b i grundförordningen ska vid bedömningen av huruvida det föreligger betydande snedvridningar i den mening som avses i artikel 2.6a a hänsyn bland annat tas till den icke-uttömmande förteckning över faktorer som anges i den föregående bestämmelsen. I enlighet med artikel 2.6a b i grundförordningen bör vid bedömningen av huruvida det föreligger betydande snedvridningar hänsyn bland annat tas till de potentiella följderna av en eller flera av dessa aspekter för priser och kostnader i den berörda produktens exportland. Eftersom denna förteckning inte är fullständig behöver inte alla aspekter beaktas för att dra en slutsats om förekomsten av betydande snedvridningar. Samma faktiska omständigheter kan dessutom användas för att påvisa förekomsten av en eller flera aspekter i förteckningen. Slutsatser om betydande snedvridningar i den mening som avses i artikel 2.6a a måste dock dras på grundval av all tillgänglig bevisning. I den övergripande bedömningen avseende förekomsten av snedvridningar kan även förhållandena och situationen generellt sett i exportlandet beaktas, särskilt där de grundläggande delarna av det exporterande landets ekonomiska och administrativa struktur ger regeringen betydande befogenheter att ingripa i ekonomin på ett sätt som gör att priser och kostnader inte är resultatet av fri utveckling av marknadskrafterna.

(90) Följande anges i artikel 2.6a c i grundförordningen: ”När kommissionen har välgrundade indikationer på en eventuell förekomst av sådana betydande snedvridningar som avses i led b i ett visst land eller i en viss sektor i det landet, och när så är lämpligt för en effektiv tillämpning av denna förordning, ska kommissionen utarbeta, offentliggöra och regelbundet uppdatera en rapport som beskriver de marknadsförhållanden som avses i led b i det landet eller den sektorn.”

(91) Enligt denna bestämmelse har kommissionen utfärdat en landrapport för Kina (nedan kallad *rapporten*) ([9]), som visar att det finns ett betydande statligt inflytande på många nivåer i ekonomin, inbegripet specifika snedvridningar av många centrala produktionsfaktorer (såsom mark, energi, kapital, råvaror och arbetskraft) samt inom specifika sektorer (såsom stål och kemikalier). Rapporten placerades i undersökningsakten i det inledande skedet. Klagomålet innehåller även viss relevant bevisning som kompletterar rapporten. Berörda parter uppmanades att motbevisa, kommentera eller komplettera bevisningen i undersökningsakten vid tidpunkten för inledandet av förfarandet.

(92) Klagomålet innehöll uppgifter om ett antal snedvridningar på marknaden för polyvinylalkoholer i Kina. För det första är priserna på de råvaror som behövs för att tillverka vinylacetatmonomer, dvs. petroleum, naturgas eller kol, snedvridna på grund av statligt inflytande i form av sektorsplaner, förekomst av statsägda företag samt subventioner. För det andra hänvisar klaganden till snedvridningar av kostnaderna för andra mellanmaterial, särskilt inom kemikaliesektorn. Klaganden nämner problem med överkapacitet inom kemikaliesektorn, förekomst av statsägda företag och ett mycket lågt produktionsutnyttjande av metanol, ättiksyra, kalciumkarbid och acetylen som inverkar på priserna på dessa material. För det tredje innehåller klagomålet uppgifter om snedvridningar av energikostnaderna till följd av statligt inflytande i form av prispolitik, förekomst av statsägda företag och förmånliga energipriser för vissa industrier, exempelvis tillverkare av kalciumkarbid. I klagomålet nämns likaså kapitalförsörjning, tillgång till finansiering samt avsaknad av ändamålsenliga miljökontroller som faktorer som påverkar priserna i Kina. I klagomålet anges också att de största tillverkarna av polyvinylalkoholer är statsägda företag och att det finns ambitiösa planer på att ytterligare utöka industrin för polyvinylalkoholer i Inre Mongoliet, vilket pekar på att den kinesiska staten är inblandad.

(93) Såsom anges i skäl 42 lämnade de kinesiska myndigheterna inga synpunkter på eller någon bevisning till stöd för eller som motbevisade den befintliga bevisningen i ärendehandlingarna, inklusive rapporten samt den ytterligare bevisning som lämnats av klaganden, i fråga om förekomsten av betydande snedvridningar och/eller huruvida det är lämpligt att tillämpa artikel 2.6a i grundförordningen i det aktuella ärendet. Först efter det slutliga utlämnandet av uppgifter kommenterade de kinesiska myndigheterna rapporten och bevisningen för förekomst av betydande snedvridningar. De kinesiska myndigheterna hävdade för det första att offentliggörandet av rapporten innebar att EU-industrin fick ett fördelaktigare läge i fråga om klagomål. Enligt de kinesiska myndigheterna innebär detta ett dömande på förhand samtidigt som det strider mot rättsstatsprincipens anda och leder till att vissa företag bestraffas under förevändning av nationella eller sektorsomfattande snedvridningar. För det andra hävdade de kinesiska myndigheterna att kommissionen endast har utfärdat en rapport, dvs. rapporten om Kina. För det tredje har kommissionen enligt de kinesiska myndigheterna inte utvärderat huruvida unionens marknad eller medlemsstaternas marknader har inslag av betydande snedvridningar. Ingen liknande utvärdering har heller utförts för att fastställa ett lämpligt representativt land i undersökningen. För det fjärde hävdade de kinesiska myndigheterna att rapportens innehåll är missvisande, ensidigt och till och med absurt, och allvarligt avviker från fakta. Att kommissionen har förlitat sig till rapporten i stället för faktiska undersökningar är enligt de kinesiska myndigheternas inlaga uppenbart oförenligt med principen om ett korrekt rättsförfarande. För det femte ifrågasatte de kinesiska myndigheterna om rapporten, i och med att den är ett arbetsdokument från kommissionens avdelningar, uppfyller grundförordningens kriterier om att kommissionen ska utarbeta, offentliggöra och regelbundet uppdatera en rapport.

(94) Som svar på de kinesiska myndigheternas synpunkter påpekar kommissionen för det första att kommissionen om den enligt artikel 2.6a c i grundförordningen har välgrundade indikationer på en eventuell förekomst av betydande snedvridningar i ett visst land eller i en viss sektor i det landet, ska utarbeta, offentliggöra och regelbundet uppdatera en rapport som beskriver de relevanta marknadsförhållandena. Enligt samma bestämmelse i grundförordningen kompletteras berörda parters möjligheter att stödja sig på en sådan rapport av en motsvarande möjlighet för andra berörda parter att motbevisa, komplettera eller yttra sig om rapporten och den bevisning som denna grundar sig på. För det andra har kommissionen vid flera tillfällen offentligt förklarat att skälet till att den offentliggjorde en rapport om Kina främst motiverades av Kinas relativa betydelse i kommissionens praxis avseende handelspolitiska skyddsinstrument. Detta innebär inte att kommissionen endast hade för avsikt att offentliggöra rapporten om Kina. Kommissionen överväger liknande rapporter om andra länder. För det tredje påminner kommissionen om den, för att fastställa huruvida betydande snedvridningar föreligger i den mening som avses i

([9]) Arbetsdokument från kommissionens avdelningar av den 20 december 2017, *Significant Distortions in the Economy of the People's Republic of China for the Purposes of Trade Defence Investigations* (SWD(2017) 483 final/2).

artikel 2.6a b i grundförordningen, analyserar de potentiella följderna av en eller flera av de aspekter som anges i den bestämmelsen för priserna och kostnaderna i det exporterande landet. Kostnadsstrukturen och prisbildningen på andra marknader, exempelvis i unionen, beaktas inte i det här sammanhanget. Förfarandet för att välja ett representativt land beskrivs dessutom detaljerat i avsnitt 3.1.2. För det fjärde konstaterar kommissionen att de kinesiska myndigheterna inte nämner några särskilda exempel på att rapporten skulle vara missvisande, ensidig eller absurd. Kommissionen kan inte bemöta sådana allmänna påståenden. Vad gäller principen om ett korrekt rättsförfarande hänvisar kommissionen dock till de olika tillfällen under den aktuella undersökningen då de berörda parterna, inbegripet de kinesiska myndigheterna, gavs möjlighet att delta i undersökningen, bland annat genom att kommentera förekomsten av betydande snedvridningar (se skälen 3 och 25). För det femte påpekar kommissionen att det i artikel 2.6a c i grundförordningen inte föreskrivs något särskilt format för rapporterna om betydande snedvridningar och det fastställs inte heller hur rapporterna ska offentliggöras eller hur ofta de ska uppdateras. Kommissionen kan endast återigen upprepa att de kinesiska myndigheterna gavs många möjligheter att kommentera rapportens innehåll, men valde att inte göra detta (se skälen 37 och 42). Av dessa skäl avvisade kommissionen de kinesiska myndigheternas argument.

(95) Samtliga tre exporterande tillverkare inkom med ytterligare synpunkter på förekomsten av betydande snedvridningar. För det första hävdade de att de avsnitt i rapporten som det hänvisas till i klagomålet inte bevisar att det finns något som kan vara liktydigt med sådana betydande snedvridningar av priserna att metoden enligt artikel 2.6a i grundförordningen är tillämplig. I rapporten nämns endast vissa påstådda statliga ingripanden på vissa marknader i Kina, särskilt inom energisektorn.

(96) För det andra hävdade de att EU inte bör avvika från standardmetoden för att fastställa normalvärdet, dvs. att endast använda inhemska priser och kostnader i det exporterande landet, såvida inte andra alternativ är tillåtna enligt antidumpningsavtalet. Mot bakgrund av ovanstående bör EU följa standardmetoden enligt artikel 2 i antidumpningsavtalet. De berörda parterna gjorde också gällande att begreppet betydande snedvridningar inte ens finns med i antidumpningsavtalet. Följande anges i de synpunkter som inkom: 1. Det finns ingen rättslig grund för sådana specifika åtgärder i antidumpningsavtalet eller i Gatt 1994, och 2. i ärendet EU – antidumpningsåtgärder beträffande biodiesel från Argentina fastställs att de utredande myndigheterna måste använda tillverkarnas eller exportörernas faktiska tillverkningskostnader i beräkningen av det konstruerade normalvärdet. Detta innebär att konstruktionen av normalvärdet inte överensstämmer med artikel 2.2 och 2.2.1.1 i antidumpningsavtalet.

(97) Som svar på det första argumentet påminner kommissionen om att det i tillkännagivandet om inledande ([10]) nämns ett antal oriktigheter på den kinesiska marknaden för polyvinylalkoholer, ”bland annat i avsnitt 4.2.1 ’Structure of the Chinese Planning System’, avsnitt 10.1.1 ’Energy Market Overview’, avsnitt 10.1.2 ’Plans’ i energisektorn, avsnitt 10.2.1.2 ’Price Differentiation’, avsnitt 11.2 ’Access to Capital’, avsnitt 11.4.4.1 ’Evergreening and Zombie Companies’, avsnitt 11.4.4 ’Government Response to Debt a Risk’, avsnitt 16.2.5 ’State-Owned Enterprises’ i kemisektorn, avsnitt 16.3 ’Regulatory Framework/Quantitative Development Targets’ och avsnitt 16.2.6 ’Overcapacity’ i landrapporten”. I tillkännagivandet om inledande nämns dessutom den tolfte och den trettonde femårsplanen samt ett antal rapporter som klaganden hänvisar till. Kommissionen anser därför att den bevisning som anges i tillkännagivandet om inledande var tillräcklig för att motivera inledandet av en undersökning på grundval av artikel 2.6a i grundförordningen.

(98) För det andra konstaterar kommissionen i skäl 171 att det är lämpligt att tillämpa artikel 2.6a i grundförordningen i denna undersökning. Kommissionen instämmer inte i den berörda partens påstående att kommissionen inte kan tillämpa artikel 2.6a. Kommissionen anser tvärtom att artikel 2.6a är tillämplig och att den måste tillämpas på grund av omständigheterna i detta ärende. Kommissionen anser dessutom att denna bestämmelse överensstämmer med Europeiska unionens WTO-skyldigheter. Det är kommissionens uppfattning, vilket klargörs i tvisten EU – antidumpningsåtgärder beträffande biodiesel från Argentina (DS473), att de bestämmelser i grundförordningen som är allmänt tillämpliga på alla WTO-medlemmar, särskilt artikel 2.5 andra stycket, möjliggör användning av uppgifter från ett tredjeland, vederbörligen justerade när en sådan justering är nödvändig och underbyggd. Kommissionen erinrar slutligen om att tvisten EU – antidumpningsåtgärder beträffande biodiesel från Argentina (DS473) inte berör tillämpningen av artikel 2.6a i grundförordningen, som är den relevanta rättsliga grunden för fastställandet av normalvärdet i denna undersökning. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

([10]) Se punkt 3 i tillkännagivandet om inledande av ett antidumpningsförfarande beträffande import av vissa polyvinylalkoholer med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT C 256, 30.7.2019, s. 4).

(99) En berörd part, nämligen Wacker, inkom även med synpunkter på förekomsten av betydande snedvridningar. För det första hävdade Wacker att den metod som anges i artikel 2.6a i grundförordningen inte överensstämmer med artiklarna 2.1 och 2.2.2 i antidumpningsavtalet. Detta beror på att begreppet ”dumpning” avser individuella exportörers/utländska tillverkares prisbeteende, vilket överprövningsorganet slår fast i målet Förenta staterna – rostfritt stål från Mexiko, punkt 86. Artikel 2.2 i antidumpningsavtalet medger inte heller beräkningar av produktionskostnaden på grundval av kostnader som härrör från ett annat land än det land där den exporterande produkten har sitt ursprung. Avslutningsvis hävdade [Wacker] att kommissionen har för avsikt att använda kostnader i tredjeländer för samtliga kinesiska produktionsfaktorer, vilket inte överensstämmer med artikel 2.2.1.1 i antidumpningsavtalet, något som även bekräftas av överprövningsorganet i EU – antidumpningsåtgärder beträffande biodiesel från Argentina och av tvistlösningspanelen i EU – antidumpningsåtgärder beträffande biodiesel från Indonesien.

(100) Frågan om huruvida artikel 2.6a är förenlig med WTO-lagstiftningen diskuteras redan i skäl 98.

(101) För det andra hävdade Wacker att såsom överprövningsorganet har klargjort i ärendet Förenta staterna – olegerat stål från Indien, det blotta faktum att staten är en dominerande varuleverantör i ett land inte innebär att priserna i det landet är låga/billiga/snedvridna eller icke-marknadsorienterade.

(102) Kommissionen erinrade om att tvisten Förenta staterna – olegerat stål från Indien rörde utjämningsåtgärder och således behandlar åtgärdernas förenlighet med avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder. Slutsatserna i det ärendet är således inte relevanta för antidumpningsundersökningar, som omfattas av antidumpningsavtalet.

(103) För det tredje är en justering av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader och av tillverkningskostnaden på grund av en påstådd snedvridning av bland annat råvarukostnader och arbetskraftskostnader oförenlig med artikel 2.2.2 i antidumpningsavtalet. Wacker hävdade i alla händelser att det inte är motiverat att tillämpa artikel 2.6a eftersom det inte föreligger några snedvridningar av kostnaderna för insatsvaror eller försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader,

(104) Kommissionen påpekade att när det väl har slagits fast att det inte är lämpligt att använda inhemska priser och kostnader i exportlandet på grund av förekomsten av betydande snedvridningar i det landet i enlighet med artikel 2.6a b grundförordningen, konstrueras normalvärdet i ursprungslandet på grundval av icke-snedvridna priser eller referensvärden i ett lämpligt representativt land för varje exporterande tillverkare enligt artikel 2.6a a. Enligt samma bestämmelse i grundförordningen är det även möjligt att använda inhemska kostnader om det har slagits fast att de inte är snedvridna. De exporterande tillverkarna hade därför möjlighet ett inkomma med bevisning om att deras individuella försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader och/eller andra kostnader för insatsvaror faktiskt inte var snedvridna. Såsom framgår av avsnitten 3.1.1.2–3.1.1.9 har kommissionen fastställt att det förekommer landsomfattande snedvridningar inom industrin för polyvinylalkoholer, och det fanns ingen bevisning för att de exporterande tillverkarnas produktionsfaktorer inte var snedvridna. Dessa påståenden avvisades därför.

(105) För det fjärde hävdade Wacker att det faktum att kinesiska tillverkare av polyvinylalkoholer i stor utsträckning är statsägda är irrelevant för den aktuella antidumpningsundersökningen eftersom den kinesiska marknaden för polyvinylalkoholer är fullständigt marknadsbaserad.

(106) Kommissionen erinrade om att enligt artikel 2.6a b i grundförordningen kan statligt ägande vara en viktig indikator på förekomsten av betydande snedvridningar. Även de privatägda tillverkarna av polyvinylalkoholer, vilket beskrivs i detalj i avsnitten 3.1.1.3 och 3.1.1.4, är verksamma under förhållanden som domineras av statligt inflytande och överinseende inom industrin för polyvinylalkoholer samt närstående industrier till tillverkningen av denna produkt, exempelvis tillverkare av råvaror för produktion av polyvinylalkoholer.

(107) För det femte gjorde Wacker gällande att kostnaderna för kol, gas, råolja och el inte är snedvridna i Kina, att Kina i själva verket är en importör av kol och gas, och att elpriserna ofta är högre där än i andra länder. Kommissionen borde därför använda de kinesiska priserna för dessa insatsvaror.

(108) Kommissionen erinrar om att den inte har övertygande bevisning för att kunna fastställa att vissa kostnader inte är snedvridna. I skäl 169 konstateras det också att enligt bevisningen i ärendehandlingarna köpte samtliga exporterande tillverkare i urvalet alla sina huvudsakliga insatsvaror i Kina. Kommissionen avvisade detta påstående eftersom den slog fast att det föreligger landsomfattande betydande snedvridningar inom sektorn för polyvinylalkoholer i enlighet med artikel 2.6a b i grundförordningen och på grund av att det inte finns någon bevisning enligt artikel 2.6a a tredje strecksatsen i grundförordningen.

(109) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade en unionstillverkare/användare återigen ett antal synpunkter som i stort sett var identiska med de synpunkter som beskrivs i skäl 99. Denna part insisterade på att artikel 2.6a i grundförordningen i sig är oförenlig med artikel 2.2 och 2.2.2 i antidumpningsavtalet, och att kommissionen inte lämnar några närmare förklaringar till den rättsliga grunden för sitt påstående att artikel 2.6a är förenlig med unionens WTO-skyldigheter. Parten påstod att kommissionen i stället motsäger sig själv och gör allt för att hitta en rättslig motivering för att tillämpa artikel 2.6a i grundförordningen.

(110) Med avseende på artikel 2.2 i antidumpningsavtalet hävdade denna unionstillverkare/användare att det endast är tillåtet att konstruera normalvärdet i tre specifika situationer som anges i den bestämmelsen och att det inte är tillåtet i några andra situationer än dessa. Denna tillverkare/användare hävdar därför att kommissionen, innan den beslutar sig för att konstruera normalvärdet, måste slå fast att en av de tre situationer som anges i artikel 2.2 i antidumpningsavtalet föreligger, i stället för att inrikta sig på att bevisa att dessa förmodade snedvridningar faktiskt förekommer i den kinesiska ekonomin. Enligt unionstillverkarens/användarens åsikt tillåter artikel 2.2 i antidumpningsavtalet inga undantag på grund av kostnadssnedvridningar.

(111) En användare inkom med liknande argument, och citerade till och med de argument som den ovannämnda tillverkaren/användaren i unionen hade angett. Denna andra användare ansåg likaså att den metod som kommissionen använt sig av stred mot WTO-lagstiftningen, eftersom det enligt antidumpningsavtalet endast är tillåtet att använda produktionskostnaden för att beräkna normalvärdet när ingen försäljning äger rum vid normal handel på den inhemska marknaden på grund av en särskild marknadssituation som påverkar prisernas jämförbarhet. Användaren hävdar dessutom att om de betydande snedvridningar som kommissionen hänvisat till skulle anses bero på en särskild marknadssituation skulle snedvridningarna påverka kinesiska inhemska priser och exportpriser på samma sätt, vilket i sin tur skulle innebära att kommissionen inte fick frångå principen om att använda försäljningspriserna i Kina.

(112) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter framförde en exporterande tillverkare som ingick i urvalet liknande argument som de ovannämnda argument som framfördes av tillverkaren/användaren i unionen, dvs. att tillämpningen av artikel 2.6a i grundförordningen leder till flera överträdelser av artikel 2 i antidumpningsavtalet, något som enligt den exporterande tillverkarens åsikt bekräftas av flera rapporter från tvistlösningspanelen och överprövningsorganet.

(113) Andra exporterande tillverkare framförde identiska argument i sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter, genom att hävda att kommissionen inte bara underlät att fastställa normalvärdet genom att göra en strikt jämförelse med kinesiska priser eller kostnader, utan att den helt enkelt bortsåg från artikel 2 i antidumpningsavtalet helt och hållet. För att åskådliggöra de påstådda bristerna i kommissionens metod, vilken enligt de exporterande tillverkarna i urvalet leder till onaturligt höga dumpningsmarginaler, anger tillverkarna en vägledande alternativ metod som visar hur normalvärdet kan beräknas. Dessa exporterande tillverkare hänvisade även till tvistlösningspanelens slutsatser i ärendet DS494 EU – kostnadsjusteringsmetoder (Ryssland). De exporterande tillverkarna i urvalet hävdade att tvistlösningspanelens slutsatser stöder deras åsikt om att artikel 2.6a i grundförordningen är oförenlig med WTO-bestämmelserna, eftersom artikel 2.6a i grundförordningen enligt dem inte är något annat än en förstärkt artikel 2.5.

(114) De kinesiska myndigheterna ansåg dessutom att beslutet att konstruera normalvärdet enligt artikel 2.6a i grundförordningen var oförenligt med artikel 2.2 i antidumpningsavtalet, eftersom endast tre specifika situationer då normalvärdet kan konstrueras anges i den bestämmelsen, och ingen av dem omfattar de villkor som anges i artikel 2.6a i grundförordningen. De kinesiska myndigheterna ansåg dessutom att enligt WTO-bestämmelserna ska tillverkningskostnaden i ursprungslandet plus ett skäligt belopp för att täcka försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst användas när normalvärdet konstrueras. Genom artikel 2.6a i grundförordningen utvidgades dock uppgiftskällorna till att även omfatta kostnader för tillverkning och försäljning i ett lämpligt representativt land eller internationella priser, kostnader eller referensvärden.

(115) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade en berörd part, utan att närmare utveckla sitt argument, att kommissionen inte hade rätt att tillämpa ett konstruerat normalvärde.

(116) Som svar på argumentet från denna tillverkare/användare i unionen upprepar kommissionen sin ståndpunkt, som förklaras i skäl 98, att artikel 2.6a i grundförordningen är fullständigt förenlig med unionens WTO-skyldigheter. Unionstillverkarens/användarens argument måste därför avvisas. Motsvarande argument från de exporterande tillverkare som ingick i urvalet, den berörda parten och de kinesiska myndigheterna, som beskrivs i skälen 112–115, avvisas av samma skäl. Vad beträffar den alternativa metod för att konstruera normalvärdet som föreslogs av några

av de exporterande tillverkarna i urvalet, behandlas detta argument i skäl 271. När det gäller hänvisningen till ärendet DS494 EU – kostnadsjusteringsmetoder (Ryssland) konstaterar kommissionen dock att tvistlösningspanelen uttryckligen har förklarat att förordning 2017/2321 ([11]), genom vilken artikel 2.6a införs i grundförordningen, inte omfattades av panelens behörighet.

(117) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade samma tillverkare/användare från unionen dessutom att den hade lämnat omfattande bevisning från kommissionens egna rapporter om el- och gasmarknaderna, som visar att kostnaderna för el och flytande naturgas i Kina är högre än i unionens medlemsstater och att de var högre i Kina under 2018 och 2019. Denna tillverkare/användare från unionen hävdade att kommissionen inte hade beaktat den bevisningen, utan att den i stället hade vänt på bevisbördan genom att konstatera att inget av de kinesiska företagen kunde bevisa att deras kostnader inte var snedvridna. Tillverkaren/användaren hävdade i detta sammanhang att kommissionen inte kan fullgöra sin bevisbörda genom att främst förlita sig till rapporten, som i alla händelser grundar sig på uppgifter som härstammar från tiden före undersökningsperioden, inte specifikt omfattar sektorn för polyvinylalkoholer och inte beaktar kommissionens egen slutsats att de kinesiska el-, gas- och oljepriserna var högre än EU-medlemsstaternas priser.

(118) Som svar på argumenten från denna tillverkare/användare i unionen erinrar kommissionen om att förekomsten av betydande snedvridningar enligt artikel 2.6a i grundförordningen inte är en funktion med absoluta eller relativa värden för vissa insatsvaror, såsom el, gas eller olja. Det relativa kriteriet för att fastställa om betydande snedvridningar föreligger är i stället huruvida rapporterade priser eller kostnader, inbegripet råvarukostnader och energikostnader, inte bestämts av de fria marknadskrafterna på grund av att de påverkats av ett betydande statligt inflytande. Kommissionen utförde de bedömningar som anges i avsnitten 3.1.1.2–3.1.1.9 och på grundval av den analysen konstaterar den i avsnitt 3.1.1.10 att det inte är lämpligt att använda inhemska priser och kostnader för att fastställa normalvärdet. Kommissionen erinrar dessutom om att när priser och kostnader påverkas av betydande snedvridningar kan inhemska kostnader endast användas som en källa för att konstruera normalvärdet i den mån som det har slagits fast att de inte är snedvridna, på grundval av tillförlitliga och lämpliga bevis. Såsom förklaras i skäl 108 finns det dock ingen tillförlitlig och lämplig bevisning för detta. Argumentet från tillverkaren/användaren i unionen om att kommissionen vände på bevisbördan måste därför avvisas.

(119) I ett ytterligare argument som tillverkaren/användaren i unionen inkom med vid det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade den att det sätt på vilket kommissionen konstruerade normalvärdet är olagligt, eftersom kommissionen bortsåg från kraven i artikel 2.2 sista meningen i antidumpningsavtalet. Tillverkaren/användaren hänvisade till ärendet EU – antidumpningsåtgärder beträffande biodiesel från Argentina, och hävdade att kommissionen när den förlitar sig till uppgifter som inte kommer från det berörda landet för att fastställa tillverkningskostnaden måste säkerställa att sådana uppgifter används för att få fram tillverkningskostnaden i ursprungslandet. Kommissionen hade dock bara ersatt tillverkningskostnaderna/kostnaderna för insatsvaror för de kinesiska exporterande tillverkarna av polyvinylalkoholer med turkiska kostnader, utan att göra relevanta justeringar. Detta ledde till onaturligt höga råvarukostnader, eftersom kommissionen å ena sidan inbegrep inhemska transportkostnader, internationella frakt- och försäkringskostnader samt importtullar från de turkiska referenskostnaderna, och å andra sidan inte gjorde något för att anpassa de turkiska importpriserna så att de återspeglade tillverkningskostnaden i Kina. För att åskådliggöra sitt påstående om att de turkiska kostnader som kommissionen använde för att konstruera normalvärdet är onaturligt höga och ologiska, hävdar tillverkaren/användaren i unionen att den köper in vissa råvaror, såsom ättiksyra och kol, på unionens marknad till ett betydligt lägre pris än de turkiska referenspriser som kommissionen använt.

(120) Samma argument upprepades av en annan användare, som i sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade att kommissionens beräkning av normalvärdet i ärendet EU – antidumpningsåtgärder beträffande biodiesel från Argentina liknar den metod som anges i artikel 2.6a i grundförordningen, och att kommissionen därför inte kan bortse från överprövningsorganets beslut i det ovannämnda ärendet genom att helt enkelt konstatera att artikel 2.6a i grundförordningen infördes först senare.

(121) Som svar på argumentet från tillverkaren/användaren i unionen upprepar kommissionen för det första, vilket redan anges i skäl 98, att tvisten EU – antidumpningsåtgärder beträffande biodiesel från Argentina (DS473) inte berör tillämpningen av artikel 2.6a i grundförordningen, som är den relevanta rättsliga grunden för fastställandet av normalvärdet i denna undersökning. Enligt artikel 2.6a a ska normalvärdet i ursprungslandet återspegla det icke-snedvridna priset på råvaror i det representativa landet, i detta fall Turkiet. Denna tillverkares/användares

([11]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2321 av den 12 december 2017 om ändring av förordning (EU) 2016/1036 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen och förordning (EU) 2016/1037 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 338, 19.12.2017, s. 1).

hänvisningar till sina egna inköpspriser i unionen är därför inte relevanta för att konstruera normalvärdet. Detsamma gäller tillverkarens/användarens argument att kommissionen inte gjorde något för att anpassa de turkiska importpriserna så att de återspeglar de snedvridna tillverkningskostnaderna i Kina, eftersom tillverkaren/användaren bortser från det faktum att normalvärdet enligt artikel 2.6a a i grundförordningen ska återspegla det icke-snedvridna råvarupriset på grundval av uppgifter från det representativa landet. Denna parts argument om att kommissionen även bör bortse från de inhemska kostnaderna för transport, frakt, försäkring och importtullar måste också avvisas, vilket förklaras mer detaljerat i skäl 269.

(122) Argumentet att kommissionen inte kan frångå de inhemska priserna enbart genom att enbart hänvisa till att bestämmelsen i artikel 2.6a i grundförordningen infördes efter beslutet i ärendet EU – antidumpningsåtgärder beträffande biodiesel från Argentina måste också avvisas. Såsom redan anges i skäl 98 rörde ärendet EU – antidumpningsåtgärder beträffande biodiesel från Argentina inte tillämpningen av artikel 2.6a. Kommissionen anser följaktligen att beslutet i ärendet EU – antidumpningsåtgärder beträffande biodiesel från Argentina inte är relevant för det aktuella ärendet, på grund av den tidpunkt då artikel 2.6a infördes i grundförordningen, utan för det ovannämnda ärendet har en annan rättslig grund. I alla händelser bekräftar ärendet EU – antidumpningsåtgärder beträffande biodiesel från Argentina att det finns omständigheter då normalvärdet i ursprungslandet får konstrueras med beaktande av uppgifter från ett representativt tredjeland.

(123) Kommissionen undersökte om det var lämpligt eller inte att använda inhemska priser och kostnader i Kina, på grund av att det föreligger betydande snedvridningar i den mening som avses i artikel 2.6a b i grundförordningen. Kommissionen gjorde detta på grundval av tillgänglig bevisning i ärendet, inbegripet bevisningen i rapporten, som bygger på allmänt tillgängliga källor. Analysen omfattade en undersökning av det betydliga statliga ingripandet i den kinesiska ekonomin i allmänhet, men även den specifika marknadssituationen i den relevanta sektorn för den berörda produkten.

3.1.1.2 Betydande snedvridningar som påverkar de inhemska priserna och kostnaderna i Kina

(124) Det kinesiska ekonomiska systemet bygger på begreppet ”socialistisk marknadsekonomi”. Begreppet finns inskrivet i den kinesiska konstitutionen och avgör den ekonomiska styrningen av Kina. Den centrala principen är ”*socialistiskt offentligt ägande av produktionsmedlen, som ägs av hela folket och kollektivt av arbetarna*”. Den statsägda ekonomin är den ”*ledande kraften i den nationella ekonomin*” och staten har i uppdrag att ”*säkerställa dess konsolidering och tillväxt*” ([12]). Detta innebär att den kinesiska ekonomins övergripande struktur inte bara möjliggör betydande statligt ingripande i ekonomin, utan att staten i själva verket uttryckligen har i uppdrag att göra sådana ingripanden. Det faktum att det offentliga ägandet har företräde framför privat ägande genomsyrar hela rättssystemet och betonas som en allmän princip i alla centrala lagar. Den kinesiska egendomslagen är ett utmärkt exempel på detta: den hänvisar till det primära stadiet i socialismen och anförtror staten uppgiften att upprätthålla det grundläggande ekonomiska system enligt vilket det offentliga ägandet spelar en dominerande roll. Andra ägandeformer tolereras, eftersom lagen tillåter dem att utvecklas vid sidan av statligt ägande ([13]).

(125) Enligt den kinesiska lagstiftningen utvecklas dessutom den socialistiska marknadsekonomin under ledning av Kinas kommunistparti. Den kinesiska statens och det kinesiska kommunistpartiets strukturer är sammanflätade på alla nivåer (rättslig, institutionell, personlig), och bildar en superstruktur där kommunistpartiets och statens roller är oskiljbara. Genom en ändring av den kinesiska konstitutionen i mars 2018 gavs det kinesiska kommunistpartiets ledande roll en ännu mer framträdande plats genom att den på nytt bekräftades i artikel 1 i konstitutionen. Efter den redan befintliga första meningen i bestämmelsen, ”[d]et *socialistiska systemet är det grundläggande systemet för Folkrepubliken Kina*” infogades en ny andra mening, som lyder som följer: ”[d]*et främsta kännetecknet för den kinesiska formen av socialism är det kinesiska kommunistpartiets ledarskap*.” ([14]) Detta åskådliggör det kinesiska kommunistpartiets absoluta och allt större kontroll över Kinas ekonomiska system. Detta ledarskap och denna kontroll är en väsentlig del av det kinesiska systemet och går mycket längre än vad som är brukligt i andra länder, där regeringarna utövar allmän makroekonomisk kontroll inom vilken de fria marknadskrafterna får spela.

(126) Den kinesiska staten för en interventionistisk ekonomisk politik och strävar efter mål som sammanfaller med den politiska dagordning som fastställs av det kinesiska kommunistpartiet, i stället för att avspegla de ekonomiska förhållandena på en fri marknad ([15]). De kinesiska myndigheterna tillämpar interventionistiska verktyg av många olika slag, bland annat systemet för industriell planering, finanssystemet samt lagstiftning.

([12]) Rapporten – kapitel 2, s. 6-7.
([13]) Rapporten – kapitel 2, s. 10.
([14]) Finns på http://www.fdi.gov.cn/1800000121_39_4866_0_7.html (senast hämtad den 15 juli 2019).
([15]) Rapporten – kapitel 2, s. 20-21.

(127) För det första, och när det gäller den övergripande administrativa kontrollen, styrs den kinesiska ekonomin av ett komplext system av industriell planering, som påverkar alla ekonomiska verksamheter i landet. Sammantaget täcker dessa planer en omfattande och komplex matris av sektorer och övergripande politiska åtgärder, och de tillämpas på alla myndighetsnivåer. Planerna på provinsiell nivå är detaljerade, medan de nationella planerna innehåller bredare mål. Planerna anger också de hjälpmedel som ska användas för att stödja de relevanta industrierna/sektorerna samt tidsramar för uppnåendet av målen. Vissa planer innehåller fortfarande uttryckliga produktionsmål, eftersom detta var ett vanligt förekommande inslag under tidigare planeringsperioder. Enligt planerna väljs individuella industrisektorer och/eller projekt (positiva eller negativa) ut som prioriteringar i linje med regeringens prioriteringar och särskilda utvecklingsmål fastställs för dem (industriell uppgradering, internationell expansion osv.). De ekonomiska aktörerna, såväl privata som statsägda, måste effektivt anpassa sina affärsverksamheter efter villkoren i planeringssystemet. Detta beror inte bara på att planerna är bindande, utan även på att de berörda kinesiska myndigheterna på alla nivåer följer systemet med planer och utövar sina befogenheter därefter, vilket innebär att de förmår de ekonomiska aktörerna att uppfylla de prioriteringar som stakas ut i planerna (se även avsnitt 3.1.1.5) ([16]).

(128) För det andra domineras Kinas finansiella system av statsägda affärsbanker när det gäller fördelningen av ekonomiska resurser. När dessa banker fastställer och genomför sin utlåningspolicy måste de anpassa sig till regeringens industripolitiska mål i stället för att först och främst bedöma de ekonomiska fördelarna med ett visst projekt (se även avsnitt 3.1.1.8) ([17]). Detsamma gäller de andra komponenterna i Kinas finansiella system, såsom aktiemarknader, obligationsmarknader, marknaden för riskkapital osv. Även de andra delarna av finanssektorn utöver banksektorn är institutionellt och operativt sett strukturerade på ett sätt som inte är inriktat på att se till att finansmarknaderna fungerar så effektivt som möjligt, utan på att säkerställa kontroll och möjliggöra ingripande från staten och kommunistpartiet ([18]).

(129) För det tredje, och när det gäller lagstiftningen, ingriper staten i ekonomin på en rad olika sätt. Reglerna för offentlig upphandling används till exempel ofta för att uppnå andra politiska mål än ekonomisk effektivitet, vilket undergräver de marknadsbaserade principerna på detta område. Den tillämpliga lagstiftningen föreskriver uttryckligen att offentlig upphandling ska genomföras för att underlätta uppnåendet av de mål som utformas utifrån statens politik. Målens karaktär fastställs dock inte, vilket ger de beslutande organen en bred marginal för egna bedömningar ([19]). På investeringsområdet har den kinesiska regeringen likaså en betydande kontroll och ett stort inflytande över vad både statliga och privata investeringar ska inriktas på och hur omfattande de ska vara. Investeringskontroll och olika incitament, begränsningar och förbud i samband med investeringar är viktiga verktyg för myndigheterna för att stödja politiska mål, exempelvis att upprätthålla statlig kontroll av viktiga sektorer eller stödja den inhemska industrin ([20]).

(130) Sammanfattningsvis grundas Kinas ekonomiska modell på vissa grundläggande axiom som möjliggör och uppmuntrar statliga ingripanden av många olika slag. Sådana betydande statliga ingripanden strider mot de fria marknadskrafterna, vilket snedvrider en effektiv resursfördelning enligt marknadsprinciperna ([21]).

3.1.1.3 Betydande snedvridningar enligt artikel 2.6a b första strecksatsen i grundförordningen: den berörda marknaden försörjs till betydande del av företag som ägs av eller drivs under kontroll, politisk styrning eller överinseende av exportlandets myndigheter.

(131) I Kina utgör företag som ägs av eller drivs under kontroll och/eller politisk styrning eller överinseende av staten en väsentlig del av ekonomin.

(132) Regeringen och kommunistpartiet har strukturer som säkerställer deras fortsatta inflytande över företag, särskilt statsägda företag. Staten (och i många avseenden också kommunistpartiet) inte bara utformar och övervakar statsägda företags genomförande av den allmänna ekonomiska politiken, utan hävdar även sina rättigheter att delta i de statsägda företagens operativa beslutsfattande. Detta sker vanligen genom rotation av tjänstemän mellan

([16]) Rapporten – kapitel 3, s. 41 och 73-74.
([17]) Rapporten – kapitel 6, s. 120-121.
([18]) Rapporten – kapitel 6, s. 122-135.
([19]) Rapporten – kapitel 7, s. 167-168.
([20]) Rapporten – kapitel 8, s. 169-170 och 200-201.
([21]) Rapporten – kapitel 2, s. 15-16, kapitel 4, s. 50 och 84, kapitel 5, s. 108-109.

de statliga myndigheterna och de statsägda företagen, genom att partimedlemmar sitter med i de statsägda företagens styrelser, genom particeller i företagen (se även avsnitt 3.1.1.4) samt genom att staten formar företagsstrukturen hos statsägda företag ([22]). I gengäld har statligt ägda företag en särskild ställning inom den kinesiska ekonomin, vilket medför flera ekonomiska fördelar, i synnerhet skydd mot konkurrens och förmånstillträde till relevanta insatsvaror, även finansiering ([23]).

(133) De kinesiska myndigheterna utövar fortfarande ett betydande ägarskap inom sektorn för polyvinylalkoholer. Av företagen i urvalet är Anhui Wan Wei High Tech Materials, som tillhör Wan Wei Group, ett statsägt företag med en årlig kapacitet på 350 000 ton/år. Företaget svarar för 28 % av den årliga inhemska produktionskapaciteten för polyvinylalkoholer och för 40 % av den faktiska produktionskapaciteten ([24]). Företaget är dessutom den största tillverkaren av polyvinylalkoholer i Kina efter Sinopec och Inner Mongolia Shuangxin ([25]). Mengwei, ett annat företag som tillhör Wan Wei Group, främjas aktivt för att bli en stor tillverkare av polyvinylalkoholer som ett led i industrialiseringsprojektet för Inre Mongoliet. Följande anges på Mengweis webbplats: ”Projektets årsproduktion utgör 200 000 ton vinylacetat och 100 000 ton polyvinylalkoholer, med en sammanlagd investering på omkring 1,5 miljarder yuan, vilket är den största engångsinvesteringskapaciteten i ett projekt för polyvinylalkoholer i Kina. […] Företaget planerar att fortsätta att investera mer än 7 miljarder yuan under perioden för den tolfte femårsplanen, och därefter anlägga en produktionslinje med kapacitet för 100 000 ton polyvinylalkoholer […]. Vid den tidpunkten kommer en ny, modern industristad att ha byggts upp i det vackra Inre Mongoliet ([26])”.

(134) Sinopec Group är ett annat stort kinesiskt statsägt företag som tillverkarpolyvinylalkoholer. Chongqing Chuanwei Chemical Co., Ltd har en produktionskapacitet på 160 000 ton polyvinylalkoholer per år ([27]) och lanserades som ett officiellt projekt av den kinesiska staten: ”Projektet inledde byggnadsarbetena den 17 april 2009 och angavs av ministeriet för industri och informationsteknik som ett viktigt byggprojekt för att öka den inhemska efterfrågan ([28]).”

(135) Det tredje företaget i urvalet, Inner Mongolia Shuangxin, är visserligen privatägt, men har kopplingar till staten via partiorganisationen (se skäl 140).

(136) Till följd av de omfattande statliga ingripandena i industrin för polyvinylalkoholer och den stora andelen statsägda företag inom sektorn förhindras även privata tillverkare att verka under marknadsförhållanden. Både offentlig- och privatägda företag inom sektorn för polyvinylalkoholer är i själva verket föremål för politisk övervakning och vägledning såsom anges i avsnitt 3.1.1.5.

3.1.1.4 Betydande snedvridningar enligt artikel 2.6a b andra strecksatsen i grundförordningen: förekomsten av statlig närvaro i företagen som gör att staten kan påverka priser eller kostnader

(137) Förutom att utöva kontroll över ekonomin genom ägande av statsägda företag och andra verktyg är den kinesiska regeringen i stånd att påverka priser och kostnader genom statlig närvaro i företagen. De berörda statliga myndigheternas rätt att utse och avsätta nyckelpersoner i ledningen för statsägda företag enligt den kinesiska lagstiftningen, som kan anses motsvara en äganderätt ([29]) och kommunistpartiets celler i företagen, såväl statsägda som privata, utgör en annan kanal genom vilken staten kan utöva inflytande över affärsbeslut. Enligt Kinas bolagsrätt ska en kommunistpartipolitisk organisation upprättas i varje företag (med minst tre medlemmar i kommunistpartiets enligt partiets stadgar ([30])), och företaget ska skapa de nödvändiga förutsättningarna för

([22]) Rapporten – kapitel 3, s. 22-24, kapitel 5, s. 97-108.
([23]) Rapporten – kapitel 5, s. 104-9.
([24]) Se http://pdf.dfcfw.com/pdf/H3_AP201809031187055296_1.pdf
([25]) ”I dag finns det tolv stora tillverkare av polyvinylalkoholer i Kina. Av dessa är Wanwei High tech, Sichuanchuanwei (SINOPEC) i Shuangxin, Ningxia de största, och svarar tillsammans för totalt 770 000 ton/år.” Se http://www.ccxr.com.cn/pdf/20189171711211807l5.pdf
([26]) http://www.wwgf.com.cn/Article/lists/cateid/10.html
([27]) https://www.sohu.com/a/336366992_617351.
([28]) Se https://www.yicai.com/news/942233.html.
([29]) Rapporten – kapitel 5, s. 100-1.
([30]) Rapporten – kapitel 2, s. 26.

partiorganisationens aktiviteter. Tidigare förefaller detta krav inte alltid ha följts eller tillämpats strikt. Men åtminstone från och med 2016 har kommunistpartiet stärkt sina krav på att kontrollera företagsbeslut i statsägda företag som en politisk princip. Det kinesiska kommunistpartiet uppges också utöva press på privata företag att sätta ”patriotism” i första rummet och rätta sig efter partidisciplinen ([31]). År 2017 rapporterades att det fanns particeller i 70 % av de omkring 1,86 miljoner privatägda företagen, och att pressen ökar på att partiorganisationerna ska ha sista ordet i affärsbeslut inom sina respektive företag ([32]). Dessa regler gäller generellt i den kinesiska ekonomin och inom alla sektorer, inbegripet tillverkare av polyvinylalkoholer och leverantörer av deras insatsvaror.

(138) Särskilt inom sektorn för polyvinylalkoholer ägs många av de stora tillverkarna av staten, vilket redan påpekats. WanWei Groups företag Mengwei, som ingick i urvalet, står under överinseende av (*Assets Supervision and Administration Commission of the State Council*, ”SASAC”), och företagets projekt för tillverkning av polyvinylalkoholer beskrivs exempelvis på följande sätt: ”Fas II av Mengwei-projektet för tillverkning av speciella hartser av polyvinylalkohol till en volym av 100 000 ton/år och […] är de kapitalanskaffningsprojekt som ingår i företagets ’plan för 2015, icke-offentlig utvecklingsbank, A-aktier’. De har godkänts av kommissionen för tillsyn och förvaltning av statsägda tillgångar inom provinsen Anhuis folkregering (skrivelse 2015] 599): ’Godkännande av relevanta frågor i samband med den icke-offentliga utvecklingsbankens aktieinnehav i Anhui Wan Wei high tech materials Co., Ltd’, även godkänt vid den första extra bolagsstämman 2015.” ([33]). Wan Wei deltar även i partiuppbyggnadsaktiviteter: ”Vad gäller nästa skede i uppbyggnaden av partiets arbetssätt och insatserna för en hederlig förvaltning påpekade Wu Shangyi, den person som ansvarar för disciplininspektionskommittén i aktiebolaget, att det är viktigt att situationen i fråga om uppbyggnaden av partiets arbetssätt uppfattas korrekt, […] att man koncentrerar sig på det pågående centrala arbetet med reformen och utvecklingen av Anhui, där uppbyggnaden av arbetssättet är huvudlinjen, och skapar en hederlig och rättrådig företagskultur som utgör en stark disciplinär garanti för en högkvalitativ utveckling av koncernföretaget.” Tang Xiaohong, ställföreträdande sekreterare för koncernföretagets disciplininspektionskommitté, uttalade sig på följande sätt: […] kraftfullt främja genomförandet av partiets arbetssätt och en hederlig förvaltning […] ([34]).

(139) Sinopec, ett annat av de företag som ingår i undersökningens urval, är också statsägt och har vid många tillfällen bekräftat att det följer partiprinciperna. Följande anges på Sinopecs webbplats: ”År 2018 anslöt sig företaget till Xi Jinpings nya era av socialistisk ideologi med kinesiska kännetecken och andan från partiets 19:e nationalkongress. Företaget genomför de allmänna kraven för partiuppbyggnad i den nya eran, inriktar sig starkt på strategisk utveckling för att bygga upp ett företag av världsklass som vägleds av politiskt uppbyggande, stärker kraftfullt kapacitetsuppbyggnaden av partikommittéer i direktägda företag för att hantera den allmänna situationen, genomför energiskt gräsrotspartiorganisationens projekt för organisatorisk förbättring, främjar energiskt engagerade arbetslag och entreprenörskap och samordnar och stärker allt arbete med att bygga upp partiet och kontinuerligt förbättra kvaliteten på partiets uppbyggnad, med målet att tillhandahålla en stark garanti för att bygga upp Sinopec till ett företag av världsklass med global konkurrenskraft. Andra mål är att ansluta sig till studier om, propaganda för och genomförande av Xi Jinpings nya era av socialism med kinesiska kännetecken och andan från kommunistpartiets 19:e nationalkongress som den primära politiska uppgiften och införa en rad olika metoder, exempelvis rundresor, särskilt utbildning och temainriktade partidagar för att främja lärande, tänkande och praktiskt genomförande. Sammanhållning, utbildning av vägledning av parti- och kadermedlemmar är värden som även fortsättningsvis stärker medvetenheten om vikten av att beslutsamt uppnå ’två garantier’ och visa lojalitet gentemot partiet genom praktiskt handlande.” ([35])

(140) Inner Mongolia Shuangxin beskriver sina partiuppbyggnadsaktiviteter på följande sätt på företagets webbplats: ”Företaget inrättade en partiavdelning 2005. I maj 2012 gav organisationen Avdelningen för Otogs flaggkommitté inom det kinesiska kommunistpartiet formellt sitt godkännande till att vårt företag inrättar partikommittén för Inner Mongolia Shuangxin Resources Holdings Co., Ltd, och sammankallade företagets första partimedlemskongress. Närstående dotterbolag ska inrätta en partikommitté på andra nivån (med fem partiavdelningar under sin jurisdiktion), två allmänna partiavdelningar (med tre partiavdelningar under sin jurisdiktion) samt tre partiavdelningar.” ([36])

(141) Statens närvaro och ingripande i finansmarknaderna (se även avsnitt 3.1.1.8) och i tillhandahållandet av råvaror och insatsvaror har dessutom en ytterligare snedvridande effekt på marknaden ([37]). Statens närvaro i företag, inbegripet statsägda företag, inom sektorn för polyvinylalkoholer och andra närstående sektorer (såsom finanssektorn och sektorn för insatsvaror, vilka diskuteras närmare i avsnitt 3.1.1.7) gör det således möjligt för de kinesiska myndigheterna att påverka priser och kostnader.

([31]) Rapporten – kapitel 2, s. 31-2.
([32]) Finns på https://www.reuters.com/article/us-china-congress-companies-idUSKCN1B40JU (senast hämtad den 15 juli 2019).
([33]) Se http://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESH_STOCK/2018/2018-4/2018-04-03/4189060.PDF, s. 138.
([34]) Se http://www.wwgf.com.cn/Home/Article/show/id/3038.html.
([35]) Se http://www.sinopecgroup.com/group/gsjs/ddjs.
([36]) http://www.shuangxinpva.com/dangqunjianshe/.
([37]) Rapporten – kapitel 14.1-14.3.

3.1.1.5 Betydande snedvridningar enligt artikel 2.6a b tredje strecksatsen i grundförordningen: förekomsten av en offentlig politik eller åtgärder som diskriminerar till förmån för inhemska leverantörer eller på annat sätt inverkar på de fria marknadskrafterna

(142) Inriktningen hos Kinas ekonomi bestäms i betydande utsträckning av ett välutvecklat planeringssystem som innehåller prioriteringar och anger de mål som de centrala och lokala myndigheterna måste inrikta sig på. Relevanta planer finns på alla myndighetsnivåer och omfattar praktiskt taget alla ekonomiska sektorer. De mål som fastställs genom planeringsinstrumenten är bindande och myndigheterna på varje administrativ nivå övervakar respektive lägre myndighets genomförande av planerna. Generellt sett leder planeringssystemet i Kina till att resurser riktas mot sektorer som regeringen har betecknat som strategiska eller på annat sätt politiskt viktiga i stället för att fördelas enligt marknadskrafterna ([38]).

(143) De kinesiska myndigheterna anser att industrin för polyvinylalkoholer är en nyckelindustri. Detta bekräftas i de många planer, direktiv och andra dokument som inriktas på kemikaliesektorn i allmänhet och sektorn för polyvinylalkoholer i synnerhet, och som utfärdas på nationell, regional och kommunal nivå, bland annat de dokument som anges i följande skäl

(144) Polyvinylalkoholer nämns i den nationella utvecklings- och reformkommissionens (NDRC) beslut om bestämmelser om ändring av ”den vägledande katalogen för industriell strukturanpassning” (2011 års utgåva) ([39]) (som gällde under undersökningsperioden). Polyvinylalkoholer nämns i kapitlet om främjade sektorer: ”19 – Lätt industri: 14: Nya förpackningsmaterial såsom vakuumbelagd aluminium, kiseloxidspray, beläggningsfilm av polyvinylalkoholer, funktionell polyesterfilm (PET-film), film av orienterad polystyren (OPS-film), pappers-plastbaserade legeringar i flera lager eller sammansättningar.” Polyvinylalkoholer anges även i kapitlet om begränsade sektorer: ”Textil: 13: Införa teknik och produkter för appretering av rester av polyvinylalkoholer (polyester- och bomullsprodukter, förutom produkter av ren bomull med hög trådtäthet)”, samt i kapitlet om avskaffade sektorer/föråldrade produkter: ”Polyvinylalkohol och dess acetaler för invändiga och utvändiga väggar (106, 107 beläggningar etc.)”. Dessa omnämnanden visar att de kinesiska myndigheterna styr industrin för polyvinylalkoholer och användningen av dessa inom olika sektorer.

(145) Den vägledande katalogen har uppdaterats och även i den nya versionen, som gäller från och med den 1 januari 2020 ([40]) förtecknas polyvinylalkoholer som en främjad sektor: ”Lätt industri 11: Nya förpackningsmaterial såsom vakuumbelagd aluminium, kiseloxidspray, beläggningsfilm av polyvinylalkoholer, pappers-plastbaserade legeringar i flera lager eller sammansättningar”. För begränsade och avskaffade industrier är den nya versionen av den vägledande katalogen identisk med den version som beskrivs i skäl 144.

(146) I omvandlings- och uppgraderingsplanen 2016–2020 för Inner Mongolia Wuhai och närliggande industrier ([41]) nämns polyvinylalkoholer i avsnitt IV.2: ”Fina kemikalier: – Fullt ut utnyttja fördelarna med grundläggande kemikalieindustrier såsom klor-alkali, koks och organiska silikoner, främja horisontella kopplingar mellan industrier och utvidga den industriella kedjan vertikalt, energiskt utveckla djupbehandlade produkter såsom 1,4-Butandiol och polyvinylalkoholer, främja produkter såsom läkemedel, bekämpningsmedel och syntetiska färgningsmedel, organiska pigment, målarfärger samt funktionella polymermaterial, skapa ett industrikluster för fina kemikalier, utveckla en ny pelarindustri.” Polyvinylalkoholer nämns likaså i avsnitt VII.2: ”[a]ktivt hjälpa företag att utveckla internationellt samarbete kring produktionskapacitet, främja särskilt konkurrenskraftiga produkter såsom cement, koks, polyvinylklorid, polyvinylalkohol samt tekniker och utrustning så att företagen ’går ut’ och utforskar och utvecklar internationella marknader.”

(147) Vid utlämnandet av uppgifter hävdade en berörd part, Wacker, att polyvinylalkoholer inte är en främjad industri och påpekade att kommissionen själv i den andra slutsatsen i skäl 144 respektive skäl 145 nämner att polyvinylalkoholer förtecknas i kapitlet om begränsade industrier. På grundval av detta hävdar Wacker att den kinesiska industrin för polyvinylalkoholer inte kan gynnas av påstådda subventioner eller stöd som endast finns tillgängliga för främjade industrier. Enligt Wackers åsikt saknar kommissionens bedömning således konkret bevisning.

([38]) Rapporten – kapitel 4, s. 41–42 och 83.
([39]) Se www.gov.cn/gongbao/content/2013/content_2404709.htm.
([40]) Se http://www.gov.cn/xinwen/2019-11/06/5449193/files/26c9d25f713f4ed5b8dc51ae40ef37af.pdf.
([41]) Se http://fgw.nmg.gov.cn/fggz/fzgh/202001/t20200110_153847.html.

(148) Wackers argument måste dock avvisas. Den relevanta analysen enligt artikel 2.6a b tredje strecksatsen i grundförordningen omfattar inte en bedömning av huruvida inhemska tillverkare av den likadana produkten gynnas av statligt stöd. Analysen handlar i stället om förekomsten av en offentlig politik eller åtgärder som diskriminerar till förmån för inhemska leverantörer eller på annat sätt inverkar på de fria marknadskrafterna. Det faktum att polyvinylalkoholer anges bland de begränsade industrierna visar i detta avseende på förekomsten av sådan offentlig politik på samma sätt som om industrin skulle ha förtecknats bland de gynnade industrierna, eftersom existensen av sådana kataloger i sig tydligt visar på den kinesiska statens inverkan på marknadskrafterna. Det är skälet till att kommissionen i slutet av skäl 144 konstaterar att de kinesiska myndigheterna styr industrin för polyvinylalkoholer, eftersom styrning inte på något sätt inskränks till enbart stöd, utan kan medföra en rad olika åtgärder, inbegripet restriktioner.

(149) De kinesiska myndigheterna vägleder dessutom sektorns utveckling med hjälp av en bred uppsättning verktyg, exempelvis genom att bevilja subventioner. I Wan Wei Groups årsrapport förtecknas ett antal subventioner som avser polyvinylalkoholer: I årsrapporten 2016 anges ett projekt för finansiering av tekniska reformer avseende polyvinylalkoholer på 8,6 miljoner renminbi yuan ([42]). I årsrapporten 2017 anges ett anslag till ett projekt för teknisk reform avseende polyvinylalkoholer på 7,666 miljoner renminbi yuan, rabatt på lån för teknisk renovering av material av polyvinylalkoholer för produktion av avfallsmelass på 2,819 miljoner renminbi yuan ([43]) samt ett anslag till ett projekt för teknisk omvandling avseende polyvinylalkoholer på 958 333 renminbi yuan ([44]). Under 2018 fick företaget ett anslag på 5,7 miljoner renminbi yuan för teknisk reform avseende polyvinylalkoholer och en ränterabatt på 2,8 miljoner för projekt för teknisk omvandling avseende polyvinylalkoholer ([45]). I årsrapporten 2019 anges ett anslag på 0,958 miljoner renminbi yuan till projekt för teknisk reform avseende polyvinylalkoholer ([46]).

(150) Det förekommer även ett antal råvarurelaterade snedvridningar avseende de huvudsakliga råvarorna för tillverkningen av polyvinylalkoholer, såsom kol, gas, kalciumkarbid, ättiksyra och kalksten. Kol omfattas av olika planer och andra dokument, exempelvis den trettonde femårsplanen för mineralresurser på nationell nivå och även av planer på lokal nivå, såsom Hebeiprovinsens utvecklingsplan för kolindustrin ([47]). Kolindustrin får stora subventioner i Kina, vilket leder till överkapacitet och snedvridningar av priser ([48]). Naturgas omfattas också av ett antal planer, bland annat den trettonde femårsplanen för mineralresurser på nationell nivå, men även av planer på lokal nivå, såsom provinsen Hebeiprovinsens utvecklingsplan för naturgas. Produktionen av kalciumkarbid omfattas av en förmånlig eltaxa i vissa provinser, såsom Chongqing och Shaangxi ([49]). Den omfattas även av den trettonde femårsplanen för den petrokemiska och den kemiska industrin. Ättiksyra omfattas av NDRC:s vägledande katalog för industriell strukturanpassning, som föreskriver detaljerade regler för olika industrier. Ättiksyra ingår även i den begränsade förteckningen för petrokemikalier: ”kaprolaktam eller eten–ättiksyra med en årsproduktion på mindre än 100 000 ton, ättiksyra genom oxosyntes eller metanol genom naturgas med en årsproduktion på mindre än 300 000 ton.” ([50]) Genom dessa och andra medel är de råvaror som används för att tillverka polyvinylalkoholer föremål för statligt inflytande.

(151) Sammanfattningsvis har de kinesiska myndigheterna vidtagit åtgärder för att få verksamhetsutövare att uppfylla de offentliga politiska målen att stödja främjade industrier. Sådana åtgärder hindrar marknadskrafterna från att fungera normalt.

3.1.1.6 Betydande snedvridningar enligt artikel 2.6a b fjärde strecksatsen i grundförordningen: avsaknad av, diskriminerande tillämpning av eller felaktigt genomförande av konkurs-, bolags- eller egendomsrätt

(152) Enligt den tillgängliga informationen förefaller det kinesiska konkurssystemet vara olämpligt för att uppnå de egna huvudmålen, exempelvis att reglera fordringar och skulder på ett rättvist sätt och skydda borgenärers och gäldenärers lagstadgade rättigheter. Detta förefaller bero på att den kinesiska konkursrätten visserligen formellt sett grundas på principer som liknar de principer som tillämpas i motsvarande lagar i andra länder än Kina, men det kinesiska systemet kännetecknas av ett systematiskt bristande verkställande. Antalet konkurser är fortfarande

([42]) Se http://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESH_STOCK/2017/2017-4/2017-04-12/3210569.PDF, s. 127.
([43]) Se http://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESH_STOCK/2018/2018-4/2018-04-03/4189060.PDF, s. 152.
([44]) Ibid. s. 167.
([45]) Se årsrapporten 2018, s. 156–157, http://q.stock.sohu.com/newpdf/201934709238.pdf.
([46]) Se årsrapporten 2019, s. 154, http://www.sse.com.cn/disclosure/listedinfo/announcement/c/2020-04-10/600063_20200410_2.pdf.
([47]) Se rapporten, s. 46.
([48]) Se rapporten, s. 232–233.
([49]) Se rapporten, s. 224 och 231.
([50]) Se rapporten, s. 177.

uppseendeväckande lågt jämfört med storleken på landets ekonomi, inte minst på grund av ett antal brister i insolvensförfarandena, som i själva verket avskräcker från att ansöka om konkurs. Staten har dessutom en fortsatt stark och aktiv roll i insolvensförfaranden, och har ofta direkt inflytande över resultatet av förfarandena ([51]).

(153) Bristerna i systemet för egendomsrättigheter är särskilt uppenbara när det gäller markägande och markanvändningsrättigheter i Kina ([52]). All mark ägs av den kinesiska staten (kollektivägd jordbruksmark och statsägd mark i tätorter). Det är endast staten som kan fördela mark. Det finns rättsliga bestämmelser för att fördela markanvändningsrättigheter på ett öppet sätt och till marknadspriser, exempelvis genom att införa anbudsförfaranden. Det är dock vanligt att dessa bestämmelser inte följs, och vissa köpare erhåller sin mark utan kostnad eller till lägre priser än marknadspriser ([53]). Myndigheterna har ofta specifika politiska mål när de tilldelar mark ([54]), bland annat genomförandet av ekonomiska planer.

(154) I likhet med många andra sektorer i den kinesiska ekonomin omfattas tillverkare av polyvinylalkoholer av de allmänna reglerna i den kinesiska konkurs-, bolags- och egendomsrätten. Detta innebär att dessa företag även är föremål för de snedvridningar som genomsyrar hela systemet och uppstår till följd av diskriminerande eller olämplig tillämpning av konkurs- och egendomsrätten. Under denna undersökning avslöjades ingenting som kunde ifrågasätta dessa slutsatser. Därför drog kommissionen den preliminära slutsatsen att den kinesiska konkurs- och egendomsrätten inte fungerar ordentligt, vilket ger upphov till snedvridningar när insolventa företag hålls flytande och i fördelningen av markanvändningsrättigheter i Kina. På grundval av tillgänglig bevisning förefaller dessa överväganden även stämma in helt på sektorn för polyvinylalkoholer.

(155) Mot bakgrund av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att det förekom diskriminerande eller olämplig tillämpning av konkurs- och egendomsrätten inom sektorn för polyvinylalkoholer även när det gäller den berörda produkten.

3.1.1.7 Betydande snedvridningar enligt artikel 2.6a b femte strecksatsen i grundförordningen: snedvridna lönekostnader

(156) Ett system med marknadsbaserade löner kan inte utvecklas fullständigt i Kina, eftersom arbetstagarna och arbetsgivarna inte har rätt till att organisera sig kollektivt. Kina har inte ratificerat ett antal grundläggande konventioner från Internationella arbetsorganisationen (nedan kallad *ILO*), bland annat konventionerna om föreningsfrihet och om kollektivavtal ([55]). Enligt den nationella lagstiftningen finns det endast en aktiv fackorganisation. Denna organisation är dock inte oberoende i förhållande till de statliga myndigheterna och dess deltagande i kollektivförhandlingar och skydd av arbetstagarnas rättigheter är fortfarande begränsat ([56]). Den kinesiska arbetskraftens rörlighet begränsas dessutom av systemet för registrering av hushåll, som begränsar tillgången till fullständig social trygghet och andra förmåner till lokala invånare i varje administrativt område. Detta leder vanligtvis till att arbetstagare som inte är registrerade som lokala invånare har en sårbar ställning på arbetsmarknaden och lägre inkomst än registrerade arbetstagare ([57]). Dessa undersökningsresultat visar på en snedvridning av lönekostnaderna i Kina.

(157) Ingen bevisning har lämnats in för att sektorn för polyvinylalkoholer inte skulle omfattas av det beskrivna kinesiska arbetsrättssystemet. Sektorn för polyvinylalkoholer påverkas således av snedvridningarna av lönekostnader, både direkt (vid tillverkningen av den berörda produkten eller av den huvudsakliga råvaran för dess tillverkning) och indirekt (när det gäller tillgång till kapital eller insatsvaror från företag som omfattas av samma arbetsrättsliga system i Kina).

3.1.1.8 Betydande snedvridningar enligt artikel 2.6a b sjätte strecksatsen i grundförordningen: tillgång till finansiering från institutioner som genomför politiska mål eller som på annat sätt inte agerar oberoende i förhållande till staten

(158) Tillgången till kapital för företag i Kina snedvrids på flera olika sätt.

([51]) Rapporten – kapitel 6, s. 138-149.
([52]) Rapporten – kapitel 9, s. 216.
([53]) Rapporten – kapitel 9, s. 213-215.
([54]) Rapporten – kapitel 9, s. 209-211.
([55]) Rapporten – kapitel 13, s. 332-337.
([56]) Rapporten – kapitel 13, s. 336.
([57]) Rapporten – kapitel 13, s. 337-341.

(159) För det första kännetecknas Kinas finansiella system av de statsägda bankernas starka ställning ([58]), som tar hänsyn till andra kriterier än ett projekts ekonomiska lönsamhet när de ger tillgång till finansiering. I likhet med icke-finansiella statsägda företag är bankerna inte bara knutna till staten genom ägandeförhållanden, utan även via personliga relationer (personer i den högsta ledningen för de stora statsägda finansinstituten utses av det kinesiska kommunistpartiet) ([59]), och i likhet med icke-finansiella statsägda företag, genomför bankerna regelbundet offentlig politik som har utformats av regeringen. I och med detta uppfyller bankerna ett uttryckligt rättsligt krav att bedriva sin verksamhet enligt behoven i fråga om den nationella ekonomiska och sociala utvecklingen och att följa statens industripolitik ([60]). Dessutom tillkommer ytterligare regler för direkt finansiering till sektorer som regeringen har fastställt som gynnade eller viktiga på andra sätt ([61]).

(160) Det har bekräftats att det finns flera rättsliga bestämmelser som föreskriver att normal bankpraxis ska följas och om aktsamhetregler, exempelvis att undersöka låntagares kreditvärdighet, men den överväldigande bevisningen, bland annat resultat från handelspolitiska undersökningar, tyder på att dessa bestämmelser endast spelar en underordna roll i tillämpningen av de olika rättsliga instrumenten.

(161) Obligations- eller kreditbetyg snedvrids dessutom ofta av en rad olika skäl, bland annat på grund av att riskbedömningarna påverkas av företagens strategiska betydelse för den kinesiska regeringen och styrkan hos eventuella implicita garantier från regeringen. Uppskattningar talar starkt för att de kinesiska kreditbetygen systematiskt motsvarar lägre internationella kreditbetyg ([62]).

(162) Dessutom tillkommer ytterligare regler för direkt finansiering till sektorer som regeringen har fastställt som gynnade eller viktiga på andra sätt ([63]). Detta leder till att utlåning till statsägda företag, stora privata företag med goda förbindelser och företag i viktiga industrisektorer prioriteras, vilket i sin tur innebär att tillgången och kapitalkostnaden inte är lika för alla aktörer på marknaden.

(163) För det andra har utlåningskostnaderna hållits konstgjort låga för att stimulera ökade investeringar, vilket har lett till överanvändning av kapitalinvesteringar med allt lägre räntabilitet. Detta åskådliggörs av den senaste tidens ökningar av företagens skuldsättning i den statliga sektorn, trots betydande lönsamhetsminskningar, vilket talar för att banksystemets mekanismer inte agerar enligt kommersiell praxis.

(164) För det tredje styrs prissignalerna fortfarande inte av de fria marknadskrafterna trots en avreglering av den nominella räntan i oktober 2015, utan påverkas av snedvridningar som föranletts av staten. Utlåning till eller under referensräntan utgör fortfarande 45 % av all utlåning och användningen av riktad kredit förefaller ha ökat, eftersom den trots försämrade ekonomiska förhållanden har ökat markant sedan 2015. Konstgjort låga räntor leder till underprissättning, vilket i sin tur leder till överdriven kapitalanvändning.

(165) Den totala kredittillväxten i Kina visar att kapitalfördelningen blir alltmer ineffektiv, utan tecken på den kreditåtstramning som skulle kunna förväntas under icke-snedvridna marknadsförhållanden. Till följd av detta har antalet nödlidande lån ökat snabbt under de senaste åren. Ställda inför en situation med ökad risk för osäkra fordringar har den kinesiska regeringen valt att undvika fallissemang. Problemet med osäkra fordringar har således hanterats genom förlängningar av lån, vilket i sin tur skapar ”zombie”-företag, eller genom att överföra äganderätten till skulden (t.ex. via sammanslagningar eller utbyte av skulder mot aktier), vilket inte nödvändigtvis undanröjer skuldproblemet i sig eller hanterar dess grundorsaker.

(166) Trots den senaste tidens åtgärder för att liberalisera marknaden påverkas företagskreditsystemet i Kina således fortfarande av betydande snedvridningar till följd av statens fortsatt genomgripande roll på kapitalmarknaderna.

([58]) Rapporten – kapitel 6, s. 114-117.
([59]) Rapporten – kapitel 6, s. 119.
([60]) Rapporten – kapitel 6, s. 120.
([61]) Rapporten – kapitel 6, s. 121-122, 126-128 och 133-135.
([62]) Se IMF Working Paper *Resolving China's Corporate Debt Problem', by Wojciech Maliszewski, Serkan Arslanalp, John Caparusso, José Garrido, Si Guo, Joong Shik Kang, W. Raphael Lam, T. Daniel Law, Wei Liao, Nadia Rendak, Philippe Wingender, Jiangyan, October 2016*, WP/16/203.
([63]) Rapporten – kapitel 6, s. 121-122, 126-128 och 133-135.

(167) Ingen bevisning har lämnats för att sektorn för polyvinylalkoholer skulle undantas från de statliga ingripanden i finanssystemet som beskrivs ovan. Det omfattande statliga inflytandet i det finansiella systemet leder därför till att marknadsvillkoren påverkas kraftigt på alla nivåer.

3.1.1.9 De beskrivna snedvridningarnas systemiska karaktär

(168) Kommissionen konstaterade att de snedvridningar som beskrivs i rapporten är karakteristiska för den kinesiska ekonomin. Den tillgängliga bevisningen visar att de fakta och särdrag som utmärker det kinesiska systemet enligt beskrivningen i avsnitten 3.1.1.1–3.1.1.5 och i del A i rapporten gäller hela landet och dess ekonomiska sektorer. Detsamma gäller beskrivningen av produktionsfaktorerna i avsnitten 3.1.1.6–3.1.1.8 och i del B i rapporten.

(169) Kommissionen erinrar om att de huvudsakliga råvarorna för att tillverka polyvinylalkoholer är kol, naturgas och ättiksyra. Enligt bevisningen i ärendehandlingarna köpte samtliga exporterande tillverkare i urvalet alla sina insatsvaror i Kina. När tillverkare av polyvinylalkoholer köper/kontrakterar dessa insatsvaror påverkas de priser som de betalar (vilka registreras som kostnader) helt klart av samma snedvridningar av systemet som nämns ovan. Leverantörer av insatsvaror anställer till exempel arbetskraft som påverkas av snedvridningarna. De kan låna pengar som omfattas av snedvridningarna av finanssektorn/kapitalfördelningen. De påverkas dessutom av planeringssystemet, som gäller på alla myndighetsnivåer och i alla sektorer.

(170) Till följd av detta är det inte bara de inhemska försäljningspriserna för vissa polyvinylalkoholer som inte kan användas i den mening som avses i artikel 2.6a a i grundförordningen, utan alla kostnader för insatsvaror (inklusive råvaror, energi, mark, finansiering, arbetskraft osv.) färgas eftersom deras prisinformation påverkas av statens betydande inflytande enligt beskrivningen i delarna A och B i rapporten. De statliga ingripanden som beskrivs när det gäller fördelning av kapital, mark, arbetskraft, energi och råvaror förekommer i hela Kina. Detta innebär till exempel att en insatsvara som har tillverkats i Kina genom en kombination av olika produktionsfaktorer påverkas av betydande snedvridningar. Detsamma gäller för insatsvarorna för tillverkningen av insatsvarorna och så vidare. Varken den kinesiska regeringen eller de exporterande tillverkarna har åberopat någon bevisning eller framfört några argument om motsatsen i denna undersökning.

3.1.1.10 Slutsats

(171) Analysen i avsnitten 3.1.1.2–3.1.1.9, som omfattar en undersökning av all tillgänglig bevisning om Kinas ingripande i landets ekonomi i allmänhet och i sektorn för polyvinylalkoholer (inklusive den berörda produkten) i synnerhet, visar att priser eller kostnader för den berörda produkten, inbegripet kostnader för råvaror, energi och arbetskraft, inte är resultatet av fria marknadskrafter eftersom de påverkas av ett betydande statligt inflytande i den mening som avses i artikel 2.6a b i grundförordningen, vilket framgår av de faktiska eller potentiella följderna av en eller flera av de relevanta aspekter som anges i den artikeln. På grundval av detta, och i avsaknad av samarbete från de kinesiska myndigheternas sida, konstaterade kommissionen att det inte är lämpligt att använda inhemska priser och kostnader för att fastställa normalvärdet i detta fall.

(172) Kommissionen konstruerade således normalvärdet endast på grundval av tillverknings- och försäljningskostnader som avspeglar icke-snedvridna priser eller referensvärden, i detta fall på grundval av motsvarande tillverknings- och försäljningskostnader i ett lämpligt representativt land i enlighet med artikel 2.6a a i grundförordningen, vilket diskuteras i det följande avsnittet.

(173) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna att de exporterande tillverkarna inte fick något frågeformulär om snedvridningar på marknaden. Enligt de kinesiska myndigheterna skapade detta förvirring bland de exporterande tillverkarna när det gällde vad frågan om marknadssnedvridningar omfattade, vilka uppgifter de behövde lämna in för de viktigaste punkter som skulle behandlas och vilken bevisning som var godtagbar. Detta har negativt påverkat de kinesiska företagens legitima rättigheter och har förhindrat dem att försvara sina intressen.

(174) Kommissionen instämmer inte i detta påstående. Kommissionen påpekar för det första att ett frågeformulär om marknadssnedvridningar utfärdades till de kinesiska myndigheterna den 30 juli 2019. De kinesiska myndigheterna besvarade inte detta frågeformulär. I punkt f.4 i de antidumpningsfrågeformulär som är avsedda för exportörer förklaras dessutom vilka argument de exporterande tillverkarna kan hänvisa till för att hävda att de inte är påverkade av betydande snedvridningar. Påståendet avvisades därför.

3.1.2 *Representativt land*

3.1.2.1 Allmänna anmärkningar

(175) Valet av representativt land grundades på följande kriterier:

— En nivå av ekonomisk utveckling som är jämförbar med Kinas. I detta syfte beaktade kommissionen länder med en bruttonationalinkomst som är jämförbar med Kinas på grundval av Världsbankens databas ([64]).

— Tillverkning av den undersökta produkten i det landet ([65]).

— Tillgång till relevanta offentliga uppgifter i det landet.

— Om det finns fler än ett möjligt representativt land kommer företräde, där så är lämpligt, att ges till ett land med en adekvat nivå av social trygghet och miljöskydd.

(176) Såsom anges i skälen 46–50 offentliggjorde kommissionen tre kommentarer till ärendehandlingarna ([66]) om de källor som använts för att fastställa normalvärdet.

3.1.2.2 En nivå av ekonomisk utveckling som är jämförbar med Kinas

(177) I kommentaren av den 2 oktober 2019 förklarade kommissionen att den undersökta produkten endast förfaller tillverkas i Japan, Singapore, Taiwan och Förenta staterna. Inget av dessa länder har en ekonomisk utvecklingsnivå som är jämförbar med Kina enligt de kriterier som anges i skäl 175.

(178) Eftersom samtliga länder med tillverkning av polyvinylalkoholer har en annorlunda ekonomisk utvecklingsnivå jämfört med Kina beaktade kommissionen tillverkning av en produkt inom samma generella produktkategori och/eller sektor som den undersökta produkten. Kommissionen uppgav att den därför skulle använda tillverkning av polyvinylbutyral, en produkt som liknar polyvinylalkoholer, för att fastställa ett lämpligt representativt land för tillämpningen av artikel 2.6a i grundförordningen.

(179) I enlighet med detta identifierade kommissionen i kommentaren av den 2 oktober 2019 följande fyra länder som har tillverkning av polyvinylbutyral: Brasilien, Malaysia, Mexiko och Thailand. Världsbanken anser att dessa länder har en nivå av ekonomisk utveckling som är jämförbar med Kinas, dvs. de klassificeras alla som övre medelinkomstländer på grundval av sin bruttonationalinkomst (nedan kallad *BNI*).

(180) Tre exporterande tillverkare från Kina som ingick i urvalet inkom med synpunkter efter kommentaren av den 2 oktober 2019. De instämde i bedömningen att samtliga fyra länder som identifierats av kommissionen förefaller ha en liknande ekonomisk utvecklingsnivå. Enligt deras åsikt föreföll dock Malaysia ligger i det högre intervallet i skalan för ekonomisk utveckling och kunde därför vara mindre representativt än de tre övriga länderna. De påpekade också att enligt deras information tillverkas polyvinylbutyral inte längre i Brasilien, eftersom det utvalda företaget i det landet hade slutat att tillverka denna produkt. Dessa exportörer uttryckte även reservationer avseende Brasilien när det gällde en adekvat nivå av social trygghet, arbetarskydd och miljöskydd. De ansåg att Mexiko hade den högsta efterlevnadsnivån av ILO:s arbetsnormer bland de övervägda länderna. De ansåg därför att Mexiko var det lämpligaste representativa landet för att fastställa normalvärdet av de länder som angavs i kommentaren av den 2 oktober 2019.

(181) Grundförordningen innehåller inga ytterligare krav för att välja det land som har den närmaste ekonomiska utvecklingsnivån jämfört med exportlandet. Den omständigheten att ett land har en BNI som ligger närmare än något annat lands BNI är därför inte en avgörande faktor i valet av lämpligt representativt land. Såsom nämns ovan är det relevanta kriteriet för ekonomisk utveckling Världsbankens klassificering av övre medelinkomstländer för den berörda perioden. Databasen ger kommissionen ett tillräckligt antal potentiellt lämpliga länder med en liknande utvecklingsnivå för att kunna välja den lämpligaste källan till icke-snedvridna kostnader och priser. Eftersom alla fyra länderna ingår i samma kategori i Världsbankens databas anses samtliga länder uppfylla det kriterium som fastställs i artikel 2.6a a första strecksatsen i grundförordningen. Påståendet avvisades därför.

([64]) World Bank Open Data – Upper Middle Income, finns på https://data.worldbank.org/income-level/upper-middle-income (hämtad den 15 juli 2019).

([65]) Om den undersökta produkten inte tillverkas i ett land med en jämförbar utvecklingsnivå kan tillverkning av en produkt i samma allmänna kategori och/eller sektor som den produkt som översynen gäller övervägas.

([66]) Kommentar av den 2 oktober 2019, kommentar av den 20 december 2019 och kommentar av den 30 mars 2020.

(182) Kommissionen noterade att det inte förefaller finnas någon tillverkning av polyvinylbutyral i Brasilien. En mer detaljerad analys av tillgången och kvaliteten på de finansiella uppgifterna för de olika företagen i Brasilien görs i avsnitt 3.1.2.3.

(183) När det gäller påståendet om nivån av social trygghet, arbetarskydd och miljöskydd på grundval av artikel 2.6a a första strecksatsen i grundförordningen, visade det sig att det inte var nödvändigt att överväga de dessa länders olika skyddsnivåer, vilket förklaras i skäl 221. Detta påstående avvisades därför.

(184) Såsom förklaras närmare i skälen 188 och 208 lades Turkiet till i förteckningen över potentiellt lämpliga representativa länder på grundval av synpunkterna på kommentaren av den 2 oktober 2019. Världsbanken anser att Turkiet är ett land med en liknande ekonomisk utvecklingsnivå som Kina.

3.1.2.3 Tillverkning av den undersökta produkten i det representativa landet och tillgång till relevanta offentliga uppgifter i det landet

(a) Val av en produkt som liknar polyvinylalkoholer

(185) Såsom förklaras i skälen 177 och 178 uppger kommissionen i kommentaren av den 2 oktober 2019 att den har för avsikt att använda polyvinylbutyral som en produkt som liknar polyvinylalkoholer i syfte att identifiera att lämpligt representativt land för tillämpningen av artikel 2.6a i grundförordningen. Berörda parter uppmanades att inkomma med synpunkter på valet av polyvinylbutyral som en produkt som liknar polyvinylalkoholer.

(186) I sina synpunkter på kommentaren av den 2 oktober 2019 hävdade klaganden att det borde göras åtskillnad mellan polyvinylbutyralfilm och hartser av polyvinylbutyral, och ansåg att polyvinylbutyralfilm inte kan användas som en lämplig liknande produkt av följande skäl:

— Polyvinylbutyralfilm och hartser av polyvinylbutyral skiljer sig från varandra i fråga om möjliga tillämpningar och fysiska egenskaper. Polyvinylbutyralfilm har – jämfört med hartser – ett begränsat antal mycket specifika tillämpningar.

— Polyvinylbutyralfilm är en mycket känslig produkt och anläggningar för tillverkning av polyvinylbutyralfilm ligger därför vanligen mycket nära slutanvändarna för att minimera försäljningskostnaderna och riskerna i samband med transport. Hartser av polyvinylbutyral har däremot ett mycket bredare tillämpningsområde och kan handlas och transporteras globalt för många olika ändamål.

— Eftersom polyvinylbutyralfilm handlas på ett annat sätt än polyvinylalkoholer och hartser av polyvinylbutyral är kostnadsstrukturerna för tillverkare av polyvinylbutyralfilm också annorlunda.

(187) Klaganden hävdade att polyvinylacetat borde övervägas som en lämplig liknande produkt i stället, baserat på likheterna i produktionsprocessen för polyvinylalkoholer och polyvinylacetat. Klaganden hävdade i synnerhet att polyvinylacetat, precis som polyvinylalkoholer, även tillverkas genom polymerisation av vinylacetatmonomer. Klaganden ansåg även att polyvinylacetat som slutprodukt liknar polyvinylalkoholer när det gäller det breda användningsområdet samt möjliga slutanvändare och kunder.

(188) Klaganden identifierade även en tillverkare av polyvinylacetat i Turkiet, som är ett land med samma ekonomiska utvecklingsnivå som Kina. Det företag som identifierades av klaganden var Organik Kimya San. ve Tic. A.Ş. Klaganden föreslog därför att Turkiet skulle användas som representativt land för beräkningen av normalvärdet.

(189) Klaganden styrkte inte sitt påstående om att polyvinylbutyralfilm inte skulle vara lämplig som en liknande produkt genom bevisning. Tillverkare av polyvinylbutyralfilm är tvärtom aktiva på allmänt tillgängliga informationsplattformar, vilket tyder på att produkten inte har några begränsningar vad gäller tillämpningar eller antal potentiella användare.

(190) Kommissionen gjorde egna efterforskningar i samråd med Europeiska kemikaliemyndigheten (nedan kallad *Echa*). På grundval av detta konstaterade kommissionen att när det gäller tillverkningsprocess, använda råvaror och tillverkningskostnader kunde både polyvinylbutyral och polyvinylacetat användas som lämpliga liknande produkter för polyvinylalkoholer. De produktionsfaktorer som behövs för att tillverka både polyvinylbutyral och polyvinylacetat är i stor utsträckning desamma som för polyvinylalkoholer, och räknat i tillverkningskostnader ligger polyvinylalkoholer mellan polyvinylbutyral och polyvinylacetat.

(191) Klagandens påstående om att polyvinylacetat bör användas som en lämplig liknande produkt för polyvinylalkoholer i stället för polyvinylbutyral avvisades därför. Av de skäl som anges ovan godtog kommissionen dock argumentet att polyvinylacetat, tillsammans med polyvinylbutyral, kunde anses vara en lämplig liknande produkt.

(192) I sina synpunkter på kommentaren av den 2 oktober 2019 ifrågasatte Solutia, som även betraktades som användare ([67]) och är en importör av den undersökta produkten, varför kommissionen ansåg att hartser av polyvinylbutyral eller polyvinylbutyralfilm var en produkt som liknade polyvinylalkoholer.

(193) Såsom förklaras i skäl 189 gjordes ingen åtskillnad mellan hartser av polyvinylbutyral och polyvinylbutyralfilm när det gällde deras lämplighet som liknande produkt. Solutia informerade även kommissionen om att ett av dess närstående företag i Mexiko, nämligen Solutia Tlaxcala, S.A. de C.V, tillverkar polyvinylbutyralfilm och att dess andra närstående företag i Malaysia, Flexsys Chemical (M) SDN BHD, tillverkar hartser av polyvinylbutyral. Situationen för dessa två företag behandlas i skälen 199 och 200.

(b) Tillverkning av den produkt som liknar den undersökta produkten i det representativa landet och tillgång till relevanta offentliga uppgifter i det landet

(194) I kommentaren av den 2 oktober 2019 uppgav kommissionen att det för de länder som identifierats som länder med tillverkning av polyvinylbutyral, dvs. Brasilien, Malaysia, Mexiko och Thailand, var nödvändigt att ytterligare kontrollera tillgången till allmänt tillgängliga uppgifter, i synnerhet allmänt tillgängliga finansiella uppgifter från en tillverkare av den liknande produkten.

(195) Förutom de företag som identifierades i kommentaren av den 2 oktober 2019 gjorde kommissionen, på grundval av slutsatsen i led a, ytterligare efterforskningar avseende företag som tillverkar polyvinylacetat i de länder som övervägdes. Kommissionen fann ett ytterligare företag i Turkiet och ett i Mexiko, vilket parterna informerades om i kommentaren av den 20 december 2019.

(196) Såsom nämns i led a analyserade kommissionen även de upplysningar som klaganden hade lämnat om ett ytterligare turkiskt företag samt upplysningar från en importör om två ytterligare företag i Mexiko och Malaysia.

(197) Vad beträffar Brasilien informerade en importör och användare av den undersökta produkten kommissionen om att ett av de företag som i kommentaren av den 2 oktober 2019 identifierades som tillverkare av polyvinylbutyral, nämligen Solutia Brasil Ltda. (Eastman Chemical company), hade slutat att tillverka polyvinylbutyralfilm och därför inte var en lämplig kandidat för fastställandet av produktionsomkostnader, försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst. Detta överensstämde även med exportörernas synpunkter, som diskuteras i avsnitt 3.1.2.2.

(198) I avsaknad av andra uppgifter i ärendehandlingarna som kommissionen hade tillgång till i fråga om förekomsten av andra företag som tillverkar polyvinylbutyral eller polyvinylacetat i Brasilien med allmänt tillgängliga finansiella uppgifter, drog kommissionen slutsatsen att Brasilien inte längre kunde anses vara ett lämpligt representativt land.

(199) Vad beträffar Malaysia bekräftades tillgången till uppgifter för det företag som anges i kommentaren av den 2 oktober 2019 – nämligen Samchem Nusajaya Sdn Bhd – och även för det företag som föreslagits av Solutia – dvs. Flexsys Chemical (M) Sdn Bhd, som också tillverkar polyvinylbutyral. De allmänt tillgängliga finansiella uppgifterna för både Samchem Nusajaya Sdn Bhd. och Flexsys Chemical (M) Sdn Bhd härrörde från 2017, och kunde därför inte anses vara lämpliga för undersökningsperioden eftersom det fanns färskare uppgifter tillgängliga för andra tillverkare. Kommissionen konstaterade följaktligen att Malaysia inte kunde anses vara ett lämpligt representativt land för undersökningen. Denna slutsats förstärktes ytterligare av analysen av importen till Malaysia, som diskuteras i skäl 203.

(200) När det gäller Mexiko bedömde kommissionen även tillgången till finansiella uppgifter för det företag som tillverkar polyvinylbutyral som föreslagits av Solutia, nämligen Solutia Tlaxcala S.A. de C.V., samt det företag som kommissionen funnit genom sina egna efterforskningar, nämligen Wyn De Mexico Productos Quimicos S.A. de C.V.

(201) Vad gäller årsredovisningen 2018 för Solutia Tlaxcala S.A. de C.V lämnade den berörda parten endast en version med ”känsligt innehåll” av den fullständiga årsredovisning som godkänts av revisorerna. Denna part uppgav även att den omfattande uppsättning årsredovisningar som lämnats till kommissionen inte var allmänt tillgänglig. Kommissionen konstaterade därför att den inte kunde använda uppgifterna för detta företag i förfarandet.

([67]) Solutia tillverkar polyvinylalkoholer i unionen och köper även in polyvinylalkohol från unionen, kinesiska tillverkare och tillverkare från andra tredjeländer.

(202) Vad beträffar Wyn De Mexico Productos Quimicos S.A. de C.V. rörde de senaste allmänt tillgängliga finansiella uppgifterna endast första halvåret 2018, och kunde därför inte beaktas. Kommissionen konstaterade följaktligen att Mexiko inte kunde anses vara ett lämpligt representativt land för undersökningen.

(203) Vad gäller Thailand härrörde de tillgängliga uppgifterna för Sekisui S-Lec Co Ltd från 2018, och eftersom de delvis överlappade undersökningsperioden kunde de i princip anses vara passande. Detta företag var lönsamt 2018. I kommentaren av den 20 december 2019 analyserade kommissionen dock även importen av de huvudsakliga produktionsfaktorerna till Turkiet, Mexiko, Thailand och Malaysia. Analysen av importuppgifterna visade att importen till Thailand och Malaysia av de huvudsakliga produktionsfaktorerna påverkades av importen från Kina, och därför kunder varken Thailand eller Malaysia anses vara ett lämpligt representativt land. Samma analys visade även att Turkiet och Mexiko kunde användas som lämpligt representativt land, eftersom deras import av de huvudsakliga produktionsfaktorerna inte väsentligen påverkades av import från Kina eller från något av de länder som förtecknas i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/755 ([68]).

(204) Utöver de upplysningar som klaganden lämnat om det turkiska företaget Organik Kimya San. Ve Tic. A.S., analyserade kommissionen även situationen med avseende på Turkiet genom att kontrollera om uppgifter fanns tillgängliga för detta företag, som inte omfattades i kommentaren av den 2 oktober 2019. Företaget tillverkar polyvinylacetat, som ansågs vara en lämplig produkt som liknar polyvinylalkoholer, vilket förklaras i led a. De senaste finansiella uppgifter som fanns tillgängliga för detta företag var från 2018. Företaget var lönsamt. Det konstaterades dock att de allmänt tillgängliga uppgifterna för detta företag i Orbis-databasen inte innehöll lämpliga uppgifter om kostnader för sålda varor samt försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader. Kommissionen drog därför slutsatsen att uppgifterna för detta företag inte kunde användas i undersökningen om inte dessa uppgifter blev tillgängliga.

(205) Kommissionen gjorde även efterforskningar avseende andra potentiella tillverkare av polyvinylbutyral och/eller polyvinylacetat i Turkiet. Ett annat turkiskt företag, Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S., befanns tillverka lim av polyvinylacetat. De senaste finansiella uppgifterna som fanns tillgängliga för detta företag var från 2018 och företaget var lönsamt sett till rörelseresultatet. Företaget drog dock på sig ovanligt höga finansiella utgifter för 2018, vilket innebar att det gick med förlust det året. Kommissionen jämförde företagets finansiella uppgifter med tidigare år, då inga sådana ovanliga situationer förelåg, och konstaterade att de finansiella utgifterna för 2018 faktiskt borde betraktas som tillfälliga och borde justeras på lämpligt sätt. Kommissionen drog därför slutsatsen att uppgifterna för Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. kunde anses vara lämpliga för undersökningen efter en lämplig justering för de extraordinära finansiella utgifterna. De berörda parterna informerades om denna slutsats i kommentaren av den 30 mars 2020. Kommissionen mottog synpunkter från tre handlare av den undersökta produkten. Dessa synpunkter behandlas i skälen 219 och 220.

(206) Mot bakgrund av ovanstående informerade kommissionen genom kommentaren av den 20 december 2019 de berörda parterna om att den avsåg att använda Turkiet som ett lämpligt representativt land och att det turkiska företaget Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S i enlighet med artikel 2.6a a första strecksatsen i grundförordningen skulle användas för att inhämta uppgifter om icke-snedvridna priser eller referensvärden för beräkningen av normalvärdet.

(207) De berörda parterna uppmanades att inkomma med synpunkter på Turkiets lämplighet som representativt land, på Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S samt – om finansiella uppgifter skulle bli tillgängliga – även Organik Kimya San Ve Tic. A.S, som tillverkare från det representativa landet.

(208) Efter kommentaren av den 20 december 2019 hävdade en av de exporterande tillverkarna i urvalet att Turkiet, till skillnad från Mexiko, inte nämndes i kommentaren av den 2 oktober 2019 om källorna för fastställandet av normalvärdet.

(209) Det inledande urvalet av potentiellt representativa länder och lämpliga företag med allmänt tillgängliga uppgifter innebär inte att kommissionen inte kan komplettera eller förfina urvalet och göra efterforskningar i ett senare skede, bland annat genom att komma med nya förslag på potentiellt representativa länder och liknande produkter. Syftet med kommentarerna om produktionsfaktorer är i själva verket att uppmana berörda parter att inkomma

([68]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/755 av den 29 april 2015 om gemensamma regler för import från vissa tredjeländer (EUT L 123, 19.5.2015, s. 33).

med synpunkter på kommissionens avdelningars preliminära efterforskningar och, om det är motiverat, lägga fram alternativ som kommissionens avdelningar kan överväga. Kommentarerna innehåller till och med en särskild bilaga med vägledning för att hjälpa parterna att lämna in upplysningar om andra möjliga representativa länder och/eller företag enligt artikel 2.6a a i grundförordningen. Med anledning av klagandens kommentar om Turkiet och en annan potentiellt liknande produkt – polyvinylacetat – gjorde kommissionen ytterligare efterforskningar i samverkan med Echa, såsom nämns i skälen 204–206. Efterforskningarna visade att både polyvinylacetat och polyvinylbutyral kunde övervägas som produkter som liknar polyvinylalkoholer. De ytterligare efterforskningarna bekräftade även att polyvinylacetat tillverkas i Turkiet. På grundval av detta lade kommissionen till Turkiet i förteckningen över representativa länder och fastställde polyvinylacetat som liknande produkt. Påståendet om att Turkiet inte kan betraktas som ett representativt land eftersom det inte nämns i kommentaren av den 2 oktober 2019 avvisas därför.

(210) Samma exporterande tillverkare hävdade att Mexiko var lämpligare som representativt land, bland annat på grund av tillgången till uppgifter om kol och naturgas. Denna exporterande tillverkare gjorde även gällande att Kina importerade betydliga mängder av ett antal viktiga insatsvaror till Turkiet, medan de mexikanska importuppgifterna visade betydande inköp från Förenta staterna. Den exporterande tillverkaren hävdade även att importvolymen för andra produktionsfaktorer till Turkiet var begränsad jämfört med importvolymen till Mexiko. På grundval av dessa överväganden ansåg denna exporterande tillverkare att uppgifterna från företaget Wyn De Mexico Productos Quimicos S.A. de C.V. skulle användas, även om de endast fanns tillgängliga för det första halvåret 2018.

(211) Situationen för den kinesiska importen av de huvudsakliga produktionsfaktorerna till Turkiet jämfört med respektive import till Mexiko analyserades närmare i kommentaren av den 30 mars 2020. I likhet med analysen i kommentaren av den 20 december 2019, som nämns i skäl 203, bekräftade den ovannämnda analysen att nivån på den kinesiska importen till Turkiet av de huvudsakliga produktionsfaktorer som används av de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som ingick i urvalet som inte påverkades av importen från Kina, var representativ. Importen från Kina till Turkiet var således inte av en sådan omfattning att den innebar att Turkiet var olämpligt som representativt land enligt artikel 2.6a a i grundförordningen. Påståendet avvisades därför.

(212) I kommentaren av den 30 mars 2020 klargjorde kommissionen även att inga uppdaterade finansiella uppgifter hade blivit tillgängliga för något av de mexikanska företag som nämns i kommentaren av den 20 december 2019. För Wyn De Mexico Productos Quimicos S.A. de C.Vc. täckte de senaste allmänt tillgängliga uppgifterna endast första halvåret 2018. Kommissionen erinrade om att det inte finns någon överlappning av dessa uppgifter med undersökningsperioden, och att uppgifterna dessutom endast rör en period av sex månader. En sexmånadersperiod kan inte anses vara representativ för hela året, bland annat på grund av eventuella säsongsmässiga variationer i posterna i resultaträkningen. Ett helt räkenskapsår har dessutom ett start- och slutdatum då revisioner utförs, upplupna kostnader registreras och nödvändiga korrigeringar görs. Det är ytterst osannolikt att detta skulle göras på grundval av en sexmånadersperiod. Även om ett företag går med vinst under en sexmånadersperiod innebär detta inte att det är lönsamt hela året. Det företag som föreslogs av den exporterande tillverkaren var i själva verket inte lönsamt 2017, det senaste hela året som det fanns uppgifter tillgängliga för. Av dessa skäl instämde kommissionen inte i den exporterande tillverkarens kommentar om att ett mer korrekt normalvärde skulle erhållas med användning av uppgifterna för denna sexmånadersperiod i stället för att använda uppgifter från Turkiet. Vad gäller det andra möjliga företaget från Mexiko som nämns i kommentaren av den 20 december 2019, nämligen Solutia Tlaxcala S.A. de C.V., fanns årsredovisningen för detta företag inte allmänt tillgänglig. Kommissionen vidhöll därför att de uppgifter som fanns tillgängliga för de två mexikanska företagen inte kunde anses vara lämpliga. Påståendet avvisades därför.

(213) Vad beträffar det turkiska företaget Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. förklarade kommissionen i kommentaren av den 20 december 2019 att uppgifterna kunde anses vara lämpliga för undersökningen i syfte att fastställa icke-snedvridna försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst. Såsom förklaras i skäl 205 konstaterade kommissionen även att de finansiella utgifterna under 2018, som ledde till att företaget gick med förlust det året, borde anses vara tillfälliga.

(214) I linje med kommissionens iakttagelse påpekade samma exporterande tillverkare även att företaget Ticaret Ve Sanayi A.S blev förlustbringande på grund av finansiella poster. Denna part hävdade dessutom att de finansiella uppgifter som fanns tillgängliga för detta företag inte möjliggjorde en uppdelning mellan utgifter för omkostnader och försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader.

(215) När det gäller utgifter för omkostnader och försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader bör det noteras att källan för omkostnader normalt inte baseras på företag i det representativa landet. I motsats till vad den berörda parten hävdade anges försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader för Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. i själva verket i de allmänt tillgängliga finansiella uppgifterna i Orbis-databasen. Det ska också noteras att de allmänt tillgängliga uppgifterna för detta företag generellt sett har samma detaljnivå som de allmänt tillgängliga finansiella uppgifter som kommissionen normalt använder i dessa undersökningar. Den detaljnivå som för närvarande finns tillgänglig för detta företag innehåller därför all nödvändig information och innebär inte att företaget är olämpligt för denna undersökning. När det gäller finansiella poster konstaterar kommissionen att den onormala nivån för dessa poster i resultaträkningen för 2018 bör betraktas som tillfällig, vilket förklaras närmare i skäl 205 Mot denna bakgrund vidhöll kommissionen att uppgifterna för Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. kunde anses vara lämpliga efter justeringar för de tillfälliga finansiella posterna enligt skäl 307. Dessa påståenden avvisades därför.

(216) Efter kommentaren av den 20 december 2019 hävdade tre handlare av den undersökta produkten att företaget Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. inte är lämpligt eftersom det inte är specialiserat på tillverkning av polyvinylacetat och att denna produkt endast svarar för en begränsad del av företagets produktsortiment. Dessa parter hävdade att produktionsomkostnader, försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst för företaget inte bara fördelas till tillverkningen av polyvinylacetat, och att ”produktionsfaktorer, el, produktionsomkostnader och försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst för polyvinylacetat påverkas starkt av den totala produktions- och försäljningsverksamheten”, samtidigt som produktionskostnaderna varierar mellan produktkategorierna. Dessa parter hävdade i synnerhet att försäljningskostnaderna för andra produkter än polyvinylacetat och eftermarknadsservicen för dessa produkter är mycket högre än för polyvinylacetatprodukter. Parterna gjorde dessutom gällande att i avsaknad av systematisk bokföring av tillverkningskostnader och vinst för polyvinylacetat kan inte Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. anses vara en tillförlitlig uppgiftskälla.

(217) Påståendet om att försäljningskostnaderna för andra produkter än polyvinylacetat och eftermarknadsservice för dessa produkter är mycket högre än för polyvinylacetatprodukter styrktes inte genom bevisning. Dessutom är det inte ovanligt att företag som anses vara lämpliga enligt artikel 2.6a a i grundförordningen tillverkar fler än en produkt. Det är likaså vanligt att detaljnivån i de allmänt tillgängliga finansiella uppgifterna för lämpliga företag i det representativa landet inte möjliggör en mer detaljerad analys av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst för enskilda produkter. Kommissionen erinrar också om att när det gäller tillverkningskostnader, produktionsfaktorer och el är valet av ett visst företag inte relevant för resultatet, eftersom dessa uppgifter hämtas från andra källor, nämligen statistiska importuppgifter eller inhemska uppgifter från det representativa landet samt uppgifter från de exporterande tillverkarna. Dessa påståenden avvisades därför.

(218) Efter kommentaren av den 20 december 2019 hävdade klaganden att de finansiella uppgifterna för Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S påverkades av ovanliga händelser för 2018, nämligen växelkursfluktuationer till följd av den politiska utvecklingen i Turkiet och utökningen av företagets kapacitet. Klaganden menade därför att detta företags finansiella uppgifter för 2018 kunde användas, ”men andra uppgifter än vinst före skatt”. Klaganden styrkte dock inte de möjliga skälen till de onormala finansiella utgifterna under 2018 och motsatte sig inte heller den metod som föreslagits av kommissionen, dvs. att göra en lämplig justering för de extraordinära finansiella utgifterna 2018. I kommentaren av den 30 mars 2020 uppgav kommissionen därför att den hade för avsikt att behålla den metod som den föreslog i kommentaren av den 20 december 2019, dvs. att använda uppgifterna för Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S., justerade för extraordinära finansiella utgifter.

(219) Efter kommentaren av den 30 mars 2020 mottog kommissionen upprepade synpunkter från tre handlare av den undersökta produkten. Dessa parter upprepade sitt påstående om att Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. inte är ett lämpligt företag, eftersom dess försäljningskostnader för andra produkter än polyvinylacetat och eftermarknadsservicen för dessa produkter är mycket högre än för polyvinylacetatprodukter. Parterna hänvisade till webbplatsen för Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. och hävdade att företagets produktsortiment visar att kärnverksamheten består av andra produkter än polyvinylacetatprodukter och att denna produkt endast är en sidoverksamhet. Parterna hävdade dessutom att andra produkter än polyvinylacetat kräver mer resurser för forskning, utveckling och tekniskt stöd, investeringar samt en säljorganisation och eftermarknadsservice, och att vinsten inom dessa andra sektorer än sektorn för polyvinylacetat ”vanligen är hög”. Dessa berörda parter lämnade dock ingen ytterligare bevisning för att styrka sitt påstående. Dessa påståenden avvisas därför, vilket redan förklarats i skäl 217.

(220) Efter kommentaren av den 30 mars 2020 upprepade samma parter även vid flera tillfällen sitt påstående om att redovisningsuppgifterna för Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. inte är lämpliga eftersom tillverkningen av polyvinylacetat endast utgör en begränsad del av företagets produktsortiment, och att tillverkningskostnader, produktionsomkostnader och försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst för detta företag inte bara är fördelade till tillverkningen av polyvinylacetat. Dessa parter ansåg dessutom att de finansiella uppgifterna för Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. inte är lämpliga för att fastställa försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst, om inte företaget lämnar in finansiella uppgifter som är begränsade till sortimentet av polyvinylacetatprodukter till kommissionen. Såsom redan förklarats i skäl 217 är det vanligtvis inte möjligt att göra en detaljerad analys av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst för enskilda produkter, och det är inte heller nödvändigt för att företaget ska anses lämpligt enligt artikel 2.6a a i grundförordningen. Påståendet avvisades därför.

3.1.2.4 Nivå av social trygghet och miljöskydd

(221) Eftersom kommissionen hade fastställt att Turkiet var det enda tillgängliga lämpliga representativa landet på grundval av alla ovanstående faktorer var det inte nödvändigt att göra en bedömning av nivån av social trygghet och miljöskydd i enlighet med artikel 2.6a a sista meningen första strecksatsen i grundförordningen.

3.1.2.5 Slutsats

(222) Mot bakgrund av denna analys uppfyllde Turkiet kriterierna i artikel 2.6a a första strecksatsen i grundförordningen för att kunna betraktas som ett lämpligt representativt land.

(223) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter hänvisade en exporterande tillverkare i urvalet till sina synpunkter på kommentaren av den 20 december 2019, där den förklarade att den inte instämde i valet av Turkiet som ett lämpligt representativt land.

(224) Kommissionen konstaterade att dessa synpunkter behandlas i kommentaren av den 30 mars 2020 (liksom i avsnitt 3.1.2.3), och att den exporterande tillverkaren inte inkom med några ytterligare synpunkter som svar på den kommentaren. Dessa påståenden avvisades eftersom de redan hade besvarats och den exporterande tillverkaren inte inkom med nya argument eller bevisning.

(225) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter förklarade en användare och en tillverkare/användare i unionen att de inte instämde i valet av Turkiet som representativt land eftersom Turkiet enligt deras åsikt inte respekterar arbetskonventioner och arbetsnormer och inte heller uppfyller klimat- och miljöbestämmelserna. Användaren ansåg inte heller att det var lämpligt att använda uppgifterna för Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S., eftersom tillverkningen av polyvinylacetat endast utgjorde en begränsad del av företagets verksamhet. Detta innebar enligt användaren att företagets kostnader, produktionsomkostnader, försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst för polyvinylacetat påverkades av den samlade tillverknings- och försäljningsverksamheten. Användaren hävdade att kommissionens normalvärde blev onaturligt högt på grund av att den använde den turkiska tillverkarens försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst. Användaren uppmanade kommissionen att anpassa normalvärdet därefter.

(226) Kommissionen instämde inte i dessa påståenden. För det första konstaterade kommissionen att användaren inte anförde några av dessa argument som svar på kommentarerna av den 2 oktober 2019, den 20 december 2019 och den 30 mars 2020, då kommissionen uttryckligen uppmanade de berörda parterna att inkomma med sådana synpunkter inom vissa tidsfrister. För det andra påpekade kommissionen att enligt artikel 2.6a a i grundförordningen ska företräde där så är lämpligt ges till länder med en adekvat nivå av social trygghet och miljöskydd om det finns fler än ett representativt land att välja mellan. Såsom nämns i skäl 221 var det inte nödvändigt att göra en bedömning av nivån av social trygghet och miljöskydd eftersom kommissionen hade fastställt att Turkiet var det enda tillgängliga lämpliga representativa landet i detta ärende. Påståendet avvisades därför.

(227) Vad beträffar valet av Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. konstaterade kommissionen för det första att den utöver försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader inte använde några andra av företagets kostnader och omkostnader. Vad gäller försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst inkom inte användaren med någon bevisning för att dessa skulle ha blivit onaturligt höga på grund av att den turkiska tillverkarens totala siffror användes. Användaren noterade dessutom kommissionens förklaring i skäl 220 om att det vanligtvis inte är möjligt att göra en detaljerad analys av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst för enskilda produkter, och att det inte heller är nödvändigt för att företaget ska anses lämpligt enligt artikel 2.6a a i grundförordningen. Användaren motsatte sig detta argument genom att hävda att det inte finns något behov av att lämna detaljerad bevisning för att styrka att ett företag, vars tillverkning av polyvinylacetat endast är en biprodukt, har en väsentligt annorlunda kostnadsstruktur och vinstmarginal än ett företag vars huvudsakliga verksamhet är tillverkning av polyvinylalkoholer. När det gällde denna punkt konstaterade kommissionen att påståenden generellt ska styrkas av giltig och detaljerad bevisning. De försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst som rapporterats av de exporterande tillverkarna var dessutom inte inkonsekventa jämfört med de uppgifter som rapporterades av tillverkaren i det representativa landet. Dessa påståenden avvisades därför.

(228) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade en tillverkare/användare i unionen att uppgifter om Turkiet inte fanns allmänt tillgängliga utan måste köpas från exempelvis Global Trade Atlas (nedan kallat *GTA*). Kommissionen påpekade att enligt artikel 2.6a i grundförordningen måste uppgifterna inte finnas ”allmänt tillgängliga” utan ”lätt tillgängliga”: Kommissionen påpekade vidare att ”allmänt tillgängliga” betyder att uppgifterna finns tillgängliga för allmänheten i stort, medan ”lätt tillgängliga” betyder att uppgifterna finns tillgängliga för alla under förutsättning att vissa villkor är uppfyllda, exempelvis betalning av en avgift. Det är viktigt att nämna att alla uppgifter som användes för att konstruera normalvärdet gjordes tillgängliga i de öppna ärendehandlingarna. Detta innebär att parterna även hade tillgång till uppgifter som endast fanns tillgängliga mot betalning. Påståendet avvisades därför.

(229) I sina synpunkter på det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter hävdade två exporterande tillverkare i urvalet att de finansiella uppgifterna för Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. fanns lätt tillgängliga i den mening som avses i artikel 2.6a a i grundförordningen, och att kommissionen därför felaktigt hade bortsett från Mexiko som ett möjligt lämpligt representativt land. Såsom nämns i skäl 201 bestod de finansiella uppgifter som Solutia lämnade in för Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. endast av en version med ”känsligt innehåll”, eftersom uppgifterna, vilket användaren också förklarade, inte fanns allmänt tillgängliga. Enligt de exporterande tillverkarna i urvalet finns det en skillnad mellan begreppet ”lätt tillgängliga” i den mening som avses i artikel 2.6a a i grundförordningen och begreppet ”allmänt tillgängliga”. De exporterande tillverkarna i urvalet hävdade att ”allmänt tillgängliga” betyder att uppgifterna finns tillgängliga för allmänheten i stort, medan ”lätt tillgängliga” betyder att uppgifterna finns tillgängliga för alla under förutsättning att vissa villkor är uppfyllda, exempelvis betalning av en avgift. De exporterande tillverkarna i urvalet hävdade således att eftersom uppgifterna för Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. påstått fanns tillgängliga i databasen Dun&Bradstreet ([69]) mot en avgift fanns dessa uppgifter lätt tillgängliga i den mening som avses i artikel 2.6a a i grundförordningen.

(230) Kommissionen instämde inte i detta påstående. För det första konstaterade kommissionen att de exporterande tillverkarna i urvalet inte anförde några av dessa argument som svar på kommentarerna av den 20 december 2019 och den 30 mars 2020, trots att de uttryckligen uppmanats att göra detta inom vissa tidsfrister. För det andra förklarade kommissionen att den inte ansåg att de finansiella uppgifterna för Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. fanns ”lätt tillgängliga” eftersom Solutia begärde konfidentiell behandling och bekräftade att dessa uppgifter inte fanns allmänt tillgängliga. Kommissionen ansåg inte att fanns lätt tillgängliga eftersom den inte kunde finna dem bland de tjänster som den hade tillgång till för detta ändamål. Ingen annan berörd part, inte heller de exporterande tillverkarna i urvalet, lämnade in dessa uppgifter i en icke-konfidentiell form, trots att de uttryckligen uppmanades att göra detta i kommentarerna av den 2 oktober 2019, den 20 december 2019 och den 30 mars 2020. Kommissionen konstaterade avslutningsvis att de exporterande tillverkarna inte heller i sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter lämnade in de påstått lätt tillgängliga uppgifterna för Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. De hänvisade endast till en avgiftsbelagd databas som påstått innehåller uppgifterna och kallade det senare för ”*prima facie*-bevisning att de finansiella uppgifterna för Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. finns lätt tillgängliga från andra källor”. Kommissionen kan inte använda uppgifter som den inte har tillgång till eller som inte har lämnats in av någon av de berörda parterna i en icke-konfidentiell form. Eftersom kommissionen inte kunde dubbelkontrollera om de påstått lätt tillgängliga uppgifterna innehåller de nödvändiga siffrorna eller om dessa siffror motsvarar siffrorna i de uppgifter som Solutia har lämnat in i förtroende, kunde den inte heller använda de sistnämnda siffrorna för det syfte som avses i artikel 2.6a a i grundförordningen. Endast *prima facie*-bevisning för att Solutias uppgifter finns tillgängliga, vilket de exporterande tillverkarna hävdar, är inte tillräckligt för detta syfte. Kommissionen påpekade avslutningsvis att alla uppgifter som användes för att konstruera normalvärdet måste göras tillgängliga för alla berörda parter i de öppna ärendehandlingarna när de inte fanns allmänt tillgängliga. Även när kommissionen använder avgiftsbelagda uppgifter försäkrar sig den om att den avtalsmässigt sett har rätt att delge de berörda parterna de relevanta uppgifter som används i undersökningen. Dessa påståenden avvisades därför.

(231) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade samma exporterande tillverkare i urvalet att Mexiko var det lämpligaste representativa landet för att fastställa normalvärdet eftersom landet i) har en nivå av ekonomisk utveckling som är jämförbar med Kinas, ii) har etablerad tillverkning av polyvinylalkoholer, iii) de relevanta uppgifterna finns lätt tillgängliga i form av årsredovisningar för Solutia Tlaxcala S.A. de C.V., och iv) Mexiko dessutom har en högre nivå av social trygghet och miljöskydd än Turkiet.

(232) Kommissionen höll inte med om denna bedömning. Kommissionen konstaterade att de två första argumenten även är tillämpliga på Turkiet. Såsom förklaras i skäl 230 är det tredje argumentet felaktigt i sak, vilket gör det fjärde argumentet irrelevant. Påståendet avvisades därför.

([69]) https://www.dnb.com

(233) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade samma exporterande tillverkare att om kommissionen insisterar på att använda försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst för tillverkaren i det representativa landet, borde den åtminstone överväga att använda Mexiko för de icke-snedvridna referensvärdena.

(234) Kommissionen instämde inte i detta påstående. Såsom förklaras i avsnitten 3.1.2.2 och 3.1.2.3 påpekade kommissionen, i motsats till vad som hävdats, att den faktiskt hade övervägt att använda Mexiko som lämpligt representativt land, men lämnade det utan beaktande eftersom den inte fann lätt tillgängliga finansiella uppgifter för det företag som tillverkade polyvinylacetat eller polyvinylbutyral i det landet. Kommissionen påpekade också att de exporterande tillverkarna varken i sina svar på kommentarerna av den 2 oktober 2019 eller den 30 mars 2020 eller i synpunkterna på det slutliga utlämnandet av uppgifter framförde ett giltigt argument för att Turkiet inte borde användas som källa för de icke-snedvridna referensvärdena. Påståendet avvisades därför.

(235) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter motsatte sig samma exporterande tillverkare i urvalet att uppgifterna för den turkiska tillverkaren, Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S, användes som källa för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst, eftersom företagets rapporterade finansiella utgifter var extraordinära och behövde justeras, såsom förklaras i skäl 205. De exporterande tillverkarna hävdade att om uppgifterna om försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst måste justeras kunde de inte anses vara icke-snedvridna och kunde därför inte användas. De exporterande tillverkarna ifrågasatte dessutom om den turkiska tillverkarens uppgifter verkligen fanns lätt tillgängliga, eftersom uppgifterna måste justeras för att kunna användas. De ifrågasatte dessutom tillförlitligheten hos de lätt tillgängliga finansiella uppgifterna för Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S som fanns i Orbis-databasen och lämnade alternativa finansiella uppgifter för detta företag som hämtats från en annan källa – ”Emis” – som innehöll en annorlunda resultaträkning för år 2018 jämfört med den resultaträkning som använts i beräkningen av dumpningsmarginalerna. De exporterande tillverkarna hävdade att Turkiet inte borde ha beaktats som ett möjligt representativt land, eller att både Turkiet och Mexiko borde ha övervägts, eftersom det påstått fanns lätt tillgängliga uppgifter för tillverkaren i Mexiko. De exporterande tillverkarna i urvalet påminde kommissionen om att den hade avvisat deras begäran om en ytterligare uppdelning av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader för tillverkaren i det representativa landet. I detta avseende nämnde de exporterande tillverkarna att kommissionen borde ha uppmanat tillverkaren i det representativa landet att lämna en detaljerad resultaträkning som kommissionen sedan kunde ha kontrollerat.

(236) Kommissionen instämde inte i dessa påståenden. Kommissionen konstaterade inledningsvis att de exporterande tillverkarna inte tog upp några av dessa frågor efter det att kommentaren av den 30 mars 2020 hade offentliggjorts, där kommissionen beskrev och uttryckligen efterfrågade synpunkter inom en fastställd tidsfrist på den nu kritiserade metoden och siffrorna. Vad beträffar påståendet om att uppgifterna för det turkiska företaget var snedvridna ansåg kommissionen, vilket förklaras i kommentaren av den 30 mars 2020 och även i skäl 205, att uppgifterna om försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst innefattade extraordinära utgifter, vilka inte borde beaktas i konstruktionen av normalvärdet. Det är skälet till att kommissionen justerade uppgifterna genom att ta bort dessa utgifter. I motsats till vad de exporterande tillverkarna hävdade innebär inte det faktum att kommissionen gjorde en justering att uppgifterna inte är lätt tillgängliga. Den gjordes enbart på grundval av lätt tillgängliga siffror och förklaras detaljerat i kommentaren av den 30 mars 2020 och även i skäl 205. Dessa påståenden avvisades därför.

(237) Vad gäller de motsägelsefulla uppgifterna om det turkiska företaget i andra källor påpekade kommissionen för det första att dessa uppgifter inte lämnades som svar på kommentaren av den 30 mars 2020 inom den fastställda tidsfristen De exporterande tillverkarna uppgav inte på vilken grundval den rapport som de lämnade hade sammanställts, dvs. om rapporten baserades på allmänt vedertagna redovisningsprinciper och lagstadgad redovisning eller exempelvis en viss rapporteringsmall och andra redovisningsstandarder som är specifika för Emis. Kommissionen vidhåller därför sin åsikt att finansiella uppgifter som har hämtats från en etablerad och allmänt använd databas, Orbis, är en lämplig och tillförlitlig källa för denna undersökning. De kombinerade uppgifterna för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst från Orbis-databasen (21,6 %) för tillverkaren i det representativa landet är dessutom endast marginellt lägre än den siffra som rapporteras i Emis (22,4 %). Om uppgifterna från Emis skulle användas skulle detta i själva verket leda till att dumpningsmarginalen ökade (marginellt) för samtliga exporterande tillverkare.

(238) När det gällde begäran om en ytterligare uppdelning av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader för tillverkaren i det representativa landet svarade kommissionen att sådana detaljerade uppgifter inte fanns lätt tillgängliga. Vad beträffar begäran om att ett ytterligare frågeformulär om en detaljerad resultaträkning skulle skickas till tillverkaren i det representativa landet och kontrolleras av kommissionen ska kommissionen enligt grundförordningen använda uppgifter som finns lätt tillgängliga. Förordningen föreskriver inte att kommissionen ska begära uppgifter från tillverkare i det representativa landet. Även om det skulle vara möjligt att begära och kontrollera sådana uppgifter från dessa tillverkare skulle de insamlade uppgifterna vara konfidentiella företagsuppgifter och skulle därför inte finnas lätt tillgängliga för de berörda parterna. Dessa uppgifter ansågs därför inte finnas lätt tillgängliga i den mening som avses i artikel 2.6a i grundförordningen.

(239) Dessa påståenden avvisades därför.

3.1.3 *Använda källor för att fastställa icke-snedvridna kostnader*

(240) I kommentaren av den 2 oktober 2019 redovisade kommissionen de produktionsfaktorer, såsom råvaror, energi och arbetskraft, som de exporterande tillverkarna använder i tillverkningen av den undersökta produkten, och uppmanade de berörda parterna att inkomma med synpunkter och föreslå allmänt tillgängliga uppgifter om icke-snedvridna värden för var och en av de faktorer som nämns i kommentaren.

(241) I kommentaren av den 20 december 2019 uppgav kommissionen därefter att den för att konstruera normalvärdet i enlighet med artikel 2.6a a i grundförordningen skulle använda GTA att fastställa icke-snedvridna kostnader för de flesta av produktionsfaktorerna, särskilt för råvaror. Kommissionen förklarade även att den skulle använda uppgifter från den turkiska statistikbyrån för att fastställa icke-snedvridna kostnader för arbetskraft ([70]) och energi ([71]). Kommissionen uppgav dessutom att den för kostnader för vatten för industriell användning skulle använda de priser som offentliggörs av investeringskontoret vid Republiken Turkiets presidentkansli ([72]), baserat på källor från Istanbuls, Eskişehirs och Antalyas respektive vatten- och avloppsförvaltningar.

(242) I kommentaren av den 20 december 2019 informerade kommissionen även de berörda parterna om att försumbara poster hade grupperats under ”förbrukningsvaror” på grund av det stora antalet produktionsfaktorer för de exporterande tillverkarna i urvalet som hade lämnat fullständiga uppgifter och den försumbara vikten av några av dessa råvaror i förhållande till de sammanlagda tillverkningskostnaderna. Kommissionen uppgav även att den skulle beräkna förbrukningsvarornas procentandel av den totala kostnaden för råvaror och tillämpa denna procentandel på den omräknade kostnaden för råvaror när den använde sig av de fastställda, icke-snedvridna referensvärdena i det lämpliga representativa landet.

(243) Efter kommentaren av den 20 december 2019 mottog kommissionen synpunkter på produktionsfaktorerna från en av de exporterande tillverkarna i urvalet, klaganden och tre handlare av den undersökta produkten.

(244) Den exporterande tillverkaren i urvalet hävdade att det enligt GTA inte sker någon import av kol ([73]) och naturgas till Turkiet. Parten ifrågasatte att de turkiska priserna kunde användas under dessa omständigheter, eftersom frånvaron av import av dessa två insatsvaror ”kan tyda på” att det finns vissa hinder på den turkiska marknaden som förhindrar import ”och därför kan leda till onaturligt höga/snedvridna priser på den turkiska hemmamarknaden”.

(245) Det stämmer att det inte finns någon rapporterad import av kol under HS-nummer 2701 19 eller av naturgas till Turkiet. Den exporterande tillverkarens påståenden om handelshinder och prissnedvridningar styrktes dock inte genom bevisning. Kommissionen undersökte även förekomsten av exportbegränsningar, och enligt den information som kommissionen har tillgång till, förekommer inga sådana hinder eller prissnedvridningar på den turkiska marknaden. Påståendet avvisades därför.

(246) Efter att ha fått in synpunkterna på kommentaren av den 20 december 2019 tittade kommissionen dock närmare på de typer av kol som används av de exporterande tillverkarna i Kina och begärde även inspektionsrapporter för dessa koltyper. Granskningen av dessa inspektionsrapporter visade att den koltyp som några av de exporterande tillverkarna inledningsvis föreslog skulle klassificeras under HS-nummer 2701 19 kunde klassificeras under HS-nummer 2701 12. GTA innehåller importuppgifter för Turkiet för detta HS-nummer, nämligen 37 113 666 ton under undersökningsperioden – varav inga mängder importerats från Kina. I kommentaren av den 30 mars 2020 informerade kommissionen därför de berörda parterna om att den hade för avsikt att använda uppgifterna för HS-nummer 2701 12, såsom de offentliggjorts av GTA, som referensvärde för samtliga koltyper. Efter kommentaren av den 30 mars 2020 inkom ingen av de berörda parterna med ytterligare synpunkter på användningen av uppgifter för HS-nummer 2701 12, såsom de offentliggjorts av GTA, som referensvärde för samtliga koltyper.

([70]) http://www.turkstat.gov.tr => Press releases => select Labour Cost Statistics.
([71]) http://www.turkstat.gov.tr => Press releases => select Electricity and Natural Gas prices.
([72]) https://www.invest.gov.tr/en/investmentguide/pages/cost-of-doing-business.aspx
([73]) Kolet i fråga är enligt den exporterande tillverkaren i Kina klassificerat under HS 270 119.

(247) I kommentaren av den 30 mars 2020 vidhöll kommissionen att i avsaknad av bevisning för de påstådda handelshindren eller prissnedvridningarna avseende naturgas i Turkiet, är det gaspris för industrianvändare i Turkiet som offentliggörs av den turkiska statistikbyrån ett lämpligt referensvärde för denna undersökning. Efter kommentaren av den 30 mars 2020 inkom ingen av de berörda parterna med några ytterligare kommentarer om denna punkt och den föreslagna metoden.

(248) I kommentaren av den 20 december 2019 förklarade kommissionen att den hade för avsikt att använda de statistiska uppgifter som offentliggörs av den turkiska statistikbyrån som referensvärde för arbetskraftskostnader inom tillverkningssektorn för 2016, för näringsgren C.23 (Tillverkning av andra icke-metalliska mineraliska produkter) enligt Nace rev. 2-indelningen. I sitt svar på denna kommentar föreslog klaganden att näringsgren C.20 (Tillverkning av kemikalier och kemiska produkter) skulle vara lämpligare för att avspegla kostnaderna för polyvinylalkoholer (som är en kemisk produkt) jämfört med tillverkning av icke-metalliska mineraliska produkter.

(249) Kommissionen undersökte detta påstående och vilken näringsgren som skulle vara lämpligast för bredare ekonomiska verksamheter med tanke på de kinesiska tillverkarnas höga nivå av vertikal integration och de olika berörda arbetsuppgifterna. Den fann att näringsgren C.20 (Tillverkning av kemikalier och kemiska produkter) skulle vara lämpligare. Kommissionen använde därför näringsgren C.20 som referensvärde för arbetskraftskostnaderna.

(250) Efter kommentaren av den 20 december 2019 uppgav tre handlare av den undersökta produkten att de inte förstod varför kommissionen hade lämnat ut en ”så lång förteckning” över råvaror bland produktionsfaktorerna, och hävdade att några av de förtecknade produktionsfaktorerna inte används i tillverkningen av polyvinylalkoholer.

(251) Detta påstående förefaller ha sin grund i ett missförstånd om ursprunget för de uppgifter om produktionsfaktorer som lämnades ut i kommentarerna av den 2 oktober och den 20 december 2019. Såsom förklaras i kommentaren av den 2 oktober 2019 var den primära källan till uppgifterna om produktionsfaktorer de upplysningar som lämnats in av de berörda parterna, särskilt de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna. Kommissionen påminner även om att de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i urvalet har olika integrationsnivåer och använder olika produktionsprocesser, vilket förklarar den förhållandevis långa förteckningen över insatsvaror för vilka det är nödvändigt att fastställa de motsvarande icke-snedvridna kostnaderna i det representativa landet. Detta påstående motsades således av de uppgifter som lämnats av de kinesiska exporterande tillverkarna och som kontrollerats av kommissionen, och avvisas därför.

(252) Samma berörda parter begärde också att kommissionen skulle informera samtliga berörda parter om den produktionsprocess som den avsåg att använda för att bedöma normalvärdet för polyvinylalkoholer. För det första påminner kommissionen om att beräkningen av det konstruerade normalvärdet inte bygger på någon särskild produktionsprocess i sig, utan snarare på värdet på produktionsfaktorerna och varje exporterande tillverkares faktiska förbrukning, baserat på deras egna produktionsprocesser. Kommissionen erinrar dessutom om att de kinesiska exporterande tillverkarna i sina svar på antidumpningsfrågeformuläret har redogjort för sina produktionsprocesser och angett sina produktionsfaktorer. De icke-konfidentiella versionerna av dessa svar finns att tillgå i de ärendehandlingar som berörda parter kan begära att få ta del av sedan september 2019. Denna begäran var därför irrelevant.

(253) Efter kommentaren av den 20 december 2019 framförde samma berörda parter (tre handlare av den undersökta produkten) även påståenden om produktionsfaktorer, beräkning av normalvärdet och jämförelser. Dessa påståenden behandlas i skälen 264, 342–346 och 359. Efter kommentaren av den 30 mars 2020 upprepade dessa parter sina argument vid flera tillfällen, dock utan att inkomma med ytterligare upplysningar eller bevisning för att styrka sina påståenden.

3.1.4 *Icke-snedvridna kostnader och referensvärden*

3.1.4.1 Produktionsfaktorer

(254) Såsom anges i skäl 46 meddelade kommissionen i kommentaren av den 2 oktober 2019 att den skulle fastställa en inledande förteckning över de produktionsfaktorer och källor avseende polyvinylalkoholer som den avsåg att använda för alla produktionsfaktorer, såsom de råvaror, den energi och den arbetskraft som de exporterande tillverkarna använde i tillverkningen av polyvinylalkoholer.

(255) Dessutom tillhandahöll kommissionen, såsom anges i skäl 48, i kommentaren av den 20 december 2019 en reviderad förteckning över produktionsfaktorerna och fastställde de turkiska varunummer som motsvarade de relevanta produktionsfaktorerna i Turkiet, det representativa landet.

(256) Kommissionen mottog inga synpunkter på förteckningen över produktionsfaktorer efter kommentaren av den 2 oktober 2019. Såsom förklaras i skäl 243 inkom en exporterande tillverkare i urvalet, klaganden och tre handlare av den undersökta produkten med synpunkter efter kommentaren av den 20 december 2019. Såsom förklaras i skälen 246–249 behandlade kommissionen dessa synpunkter i kommentaren av den 30 mars 2019 och såg över numren för kol och arbetskraft.

(257) Kommissionen mottog inga ytterligare synpunkter på förteckningen över produktionsfaktorer efter kommentaren av den 30 mars 2020.

(258) Mot bakgrund av alla upplysningar som lämnats av de berörda parterna och som samlats in under kontrollbesöken har följande produktionsfaktorer och HS-nummer, i förekommande fall, identifierats:

Produktionsfaktor	Nummer i den turkiska klassificeringen enligt tulltaxan	Icke-snedvridet värde
Råvaror		
Polyvinylalkohol	3905 30 00 0000	16,44 CNY/kg
Ättiksyra	2915 21 00 001	4,85 CNY/kg eller 4 853,54 CNY/timme
Azodiisobutyronitrile (AZO)/azobisisobutyronitrile (AZN)	2927 00 00 00	27,71 CNY/kg
Kalciumkarbid	2849 10 00 0000	5,30 CNY/kg
Kol (aktivt)	3802 10 00 0000	14,73 CNY/kg
Kol (katalytiskt aktiverat med zinkacetat)	2915 29 00 9019	20,44 CNY/kg
Kaustiksoda/natriumhydroxid (flytande)	2815 12 00 0000	2,46 CNY/kg
Kol	2701 12	0,75 CNY/kg eller 749,38 CNY/ton
Lågtemperaturkoks	2704 00	2,05 CNY/kg
Elektrodpasta	3801 30 00 0000	4,81 CNY/kg
Kalksten	2521 00 00 0000	4,08 CNY/kg
Metylalkohol (metanol)	2905 11 00 101	2,59 CNY/kg
Sammansatta plast-papperspåsar	3923 29 90 0019	41,65 CNY/kg
Påsar, flexibla vävda behållare av polypropylen	6305 33 90 0000	32,22 CNY/kg
Svavelsyra (ren)	2807 00 00 0011	1,23 CNY/kg eller 1 230,74 CNY/ton
Vinylacetat	2915 32 00 0000	7,36 CNY/kg
Zinkacetat	2915 29 00 9019	20,44 CNY/kg
Arbetskraft		
Lönekostnader i tillverkningssektorn	Nace 20	47,16 CNY/timme

Produktionsfaktor	Nummer i den turkiska klassificeringen enligt tulltaxan	Icke-snedvridet värde
Energi		
Elektricitet	Turkiets statistikbyrå	CNY/kWh (per 1 000 MWh förbrukningsintervall) 0,45 (20 ~ 70 MWh) 0,44 (70 ~ 150 MWh) 0,44 (> 150 MWh)
Naturgas	Turkiets statistikbyrå	1,63 CNY/m^3 eller 1 632,39 CNY/m^3 × 1 000

(1) **Råvaror och biprodukter/avfall**

(259) Under kontrollbesöken kontrollerade kommissionen de råvaror som användes och de biprodukter/det avfall som genererades i tillverkningen av den berörda produkten.

(260) För samtliga råvaror med undantag för syre och acetaldehyd förlitade sig kommissionen i avsaknad av information om det representativa landets marknad på importpriser för allt material. Ett importpris i det representativa landet fastställdes som ett vägt genomsnitt av enhetspriserna för importen från alla tredjeländer förutom Kina, och från länder som inte är WTO-medlemmar och som anges i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/755 ([74]). Kommissionen beslutade att undanta import från Kina till det representativa landet, eftersom den i skälen 171–172 drar slutsatsen att det på grund av förekomsten av betydande snedvridningar i enlighet med artikel 2.6a b i grundförordningen inte är lämpligt att använda inhemska priser och kostnader i Kina. Eftersom det inte finns någon bevisning som visar att samma snedvridningar inte påverkar produkter avsedda för export på samma sätt, ansåg kommissionen att samma snedvridningar påverkade exportpriserna. Importen från andra tredjeländer förblev representativ trots att Kina inte räknades med och uppgick till 34–100 % ([75]) av de totala volymer som importerades till Turkiet för de produktionsfaktorer som anges i tabellen ovan.

(261) Såsom nämns i skälet ovan fanns det inga allmänt tillgängliga referenspriser för syre (syre 99,6 %, 2,5 bar transporterat via ledningar) och acetaldehyd (industriell acetaldehyd). Enligt GTA förekommer import av syre till Turkiet enligt HS-nummer 2804 40, men den importen rör syre i cylindrar. Priset på denna import drivs sannolikt av kostnaderna för transport och lagring, som inte är relevanta när syre fångas upp nära tillverkningsanläggningen och transporteras dit via ledningar. I det fallet drivs kostnaderna främst av kostnader för maskiner och installation. Därför ansågs det inte vara lämpligt att använda GTA-referensvärdet. Eftersom marknaden för syre som levereras via ledningar kännetecknas av att tillverkaren/säljaren och kunden finns nära varandra, handlas inte denna produkt på spotmarknaden. Till följd av detta offentliggörs inga vägledande priser på nationella eller internationella handelsplatser, vilket i sin tur innebär att det inte finns några allmänt tillgängliga referenspriser. Det ansågs därför lämpligt att inbegripa kostnaderna för syre i kostnadskategorin för förbrukningsvaror. Till skillnad från syre skedde ingen import av acetaldehyd (HS-nummer 2912 12) till Turkiet som registrerades i GTA-databasen, och i avsaknad av andra allmänt tillgängliga referenspriser eller vägledande priser för acetaldehyd i Turkiet, ansågs det lämpligt att även inbegripa kostnaderna för acetaldehyd i kostnaderna för förbrukningsvaror.

(262) Ett antal produktionsfaktorer var huvudsakligen katalysatormaterial, och de samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas faktiska kostnader för dessa utgjorde en försumbar andel av de sammanlagda råvarukostnaderna under undersökningsperioden. Eftersom det värde som användes för dessa produktionsfaktorer inte väsentligen påverkade beräkningen av dumpningsmarginalen, oavsett vilken källa som användes, beslutade kommissionen att inbegripa dessa kostnader i förbrukningsvaror, vilket förklaras i skälen 301 och 302.

([74]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/755 av den 29 april 2015 om gemensamma regler för import från vissa tredjeländer (EUT L 123, 19.5.2015, s. 33). Enligt artikel 2.7 i grundförordningen kan de inhemska priserna i dessa länder inte användas för att fastställa normalvärdet, och uppgifterna om import var i vilket fall som helst försumbara.

([75]) Importen från andra tredjeländer på 34 % avsåg azodiisobutyronitrile (AZO)/azobisisobutyronitrile (AZN), vilka var produktionsfaktorer som endast hade en smärre inverkan på tillverkningskostnaderna.

(263) För att fastställa det icke-snedvridna priset för råvaror levererade på plats vid den exporterande tillverkarens fabrik enligt artikel 2.6a a första strecksatsen i grundförordningen tillämpade kommissionen det representativa landets importtull och lade till inhemska transportkostnader till importpriset. De inhemska transportkostnaderna för alla råvaror samt försäkringskostnaderna beräknades på grundval av de kontrollerade uppgifter som lämnats av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna och ingår inte i de referensvärden som anges i tabellen ovan.

(264) Efter kommentaren av den 20 december 2019 hävdade tre handlare av den undersökta produkten att de kinesiska exporterande tillverkarnas kostnader för vinylacetatmonomer inte är snedvridna och ligger i linje med kostnaderna på den internationella öppna marknaden. De berörda parterna lämnade in bevisning för att visa att priset på vinylacetatmonomer i Kina var högre under undersökningsperioden än priset på denna produkt i Europa och Ryssland. De berörda parterna uppmanade kommissionen att beakta detta påstående när den fastställde normalvärdet. Samma parter upprepade även detta påstående vid flera tillfällen efter kommentaren av den 30 mars 2020, utan att inkomma med ytterligare bevisning. För första erinras det om att enligt artikel 2.6a a tredje strecksatsen i grundförordningen kan inhemska kostnader endast användas i den mån som det har slagits fast att de inte är snedvridna. Dessa parters påstående bygger på allmänna sammanställda siffror för priser på vinylacetatmonomerer i Kina jämfört med unionen eller Ryssland. Det har dock inte fastställts i undersökningen att priserna på vinylacetatmonomer i Kina inte var snedvridna. För det andra är vinylacetatmonomerer inte ens en viktig produktionsfaktor för någon av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna. Dessa påståenden avvisas därför.

(265) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade tre importörer sitt påstående, som sammanfattas och behandlas i skäl 264, att priserna på vinylacetatmonomerer i Kina inte är snedvridna. När de upprepade sitt argument hävdade de att kommissionen bortsåg från den bevisning de hade lämnat för att styrka att priserna på vinylacetatmonomer inte är snedvridna, eftersom bevisningen inte kom från exporterande tillverkare. De pekade på en påstådd motsägelse, eftersom kommissionen å ena sidan inte betraktade vinylacetatmonomer som en huvudsaklig produktionsfaktor, medan den i skadeanalysen i skäl 462 hänvisar till vinylacetatmonomer som en huvudsaklig råvara.

(266) Kommissionen instämde inte i dessa påståenden. Kommissionen hänvisade för det första till sina slutsatser i skäl 264 om att enbart den omständigheten att de kinesiska priserna på vinylacetatmonomer ligger på en liknande nivå och ibland är högre än internationella priser på vinylacetatmonomer inte bevisar att snedvridning inte föreligger. Såsom framgår av skäl 264 och i motsats till vad de tre importörerna hävdar bortsåg kommissionen inte från detta påstående och den bevisning som styrkte det. Kommissionen ansåg endast att enbart prisnivån inte bevisar avsaknad av snedvridningar. Påståendet avvisades därför.

(267) Vad gäller påståendet om att vinylacetatmonomer är en huvudsaklig produktionsfaktor anser kommissionen att vinylacetatmonomer är en viktig råvara för tillverkningen av polyvinylalkoholer i allmänhet, men en mindre viktig produktionsfaktor för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna. I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter konstaterade de tre importörerna själva att de exporterande tillverkarna är vertikalt integrerade och därför själva tillverkar vinylacetatmonomer. De köper inte in vinylacetatmonomer i några betydande mängder och vinylacetatmonomer anses därför inte vara en huvudsaklig produktionsfaktor för dessa exporterande tillverkare. I skäl 462 hänvisar kommissionen till unionsindustrin, som inte tillverkar vinylacetatmonomer internt, men köper in det. Detta innebär i det senare fallet att fluktuationerna i priset på vinylacetatmonomer på marknaden påverkar tillverkningskostnaderna för polyvinylalkoholer. Påståendet avvisades därför.

(268) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade tre exporterande tillverkare i urvalet, en tillverkare/användare från unionen och tre importörer att kommissionen inte borde ha lagt till importtullar och inhemska transportkostnader när den fastställde referensvärdena för produktionsfaktorerna. De tre importörerna hänvisade särskilt till vinylacetatmonomerer och kol. De exporterande tillverkarna i urvalet och tillverkaren/användaren i unionen hävdade dessutom att det importpris som tagits från importstatistiken borde ha sänkts från cif-nivån till nivån pris från fabrik, och att kostnaderna i ursprungslandet (inbegripet ytterligare förpackningsutgifter för vissa produktionsfaktorer), frakt och försäkringar därför borde tas bort. Detta påstående motiverades av det faktum att samtliga tre exporterande tillverkare i urvalet köpte in sina råvaror lokalt.

(269) Kommissionen instämde inte i detta påstående. Kommissionen påpekade att enligt artikel 2.6a a i grundförordningen ska normalvärdet återspegla det icke-snedvridna priset på råvaror i det representativa landet, i detta fall Turkiet. Det bör därför återspegla det pris som en tillverkare av polyvinylalkoholer skulle betala i Turkiet för en råvara som levereras fritt fabrik. Såsom nämns i skäl 263 återspeglar den metod som kommissionen har använt detta tillvägagångssätt. Om de justeringar som föreslås av de berörda parterna skulle göras skulle det pris som blir följden inte återspegla det icke-snedvridna priset på den turkiska marknaden, utan det genomsnittliga priset från fabrik (när produkterna säljs för export) i de länder som säljer till Turkiet. Detta skulle strida mot artikel 2.6 a i grundförordningen, och dessa påståenden avvisades därför.

(270) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter föreslog två exporterande tillverkare i urvalet, efter att ha ifrågasatt om artikel 2.6a i grundförordningen var förenlig med WTO-bestämmelserna, att kommissionen borde förenkla sin metod genom att endast använda referensvärdet för polyvinylalkoholer, den berörda produkten, och jämföra det med varje exporterande tillverkares exportpris.

(271) Kommissionen instämde inte i denna synpunkt. Kommissionen påpekar för det första att frågan om huruvida den metod som fastställs i artikel 2.6a i grundförordningen är förenlig med WTO-bestämmelserna diskuteras i skäl 98. Kommissionen konstaterar för det andra att den metod som föreslagits av de exporterande tillverkarna i urvalet skulle strida mot artikel 2.6a i grundförordningen, som föreskriver att normalvärdet uteslutande ska konstrueras på grundval av kostnader för produktion och försäljning som återspeglar icke-snedvridna priser eller referensvärden separat för varje exportör och tillverkare. Denna bestämmelse innebär i huvudsak att kommissionen ska beakta varje exporterande tillverkares produktionsmetod och förbrukning av insatsvaror individuellt, i stället för att tillämpa ett grossistreferensvärde på alla exporterande tillverkare utan hänsyn till deras respektive produktionsprocesser. Dessa påståenden avvisades därför.

(272) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter gjorde samma exporterande tillverkare gällande att referensvärdet för kol har satts till en orimligt högre nivå än prisnivån på marknaden, jämfört med de priser som noteras av den amerikanska energiinformationsförvaltningen. Med tanke på att Kina är rikt på kol hävdade de exporterande tillverkarna att kommissionen borde överväga att använda amerikanska priser.

(273) Kommissionen instämde inte i detta påstående. Kommissionen påpekade för det första, vilket anges i skäl 246, att referensvärdet för kol diskuterades utförligt i kommentaren av den 30 mars 2020. Såsom även nämns i det skälet inkom inga synpunkter på denna punkt inom den fastställda tidsfristen. Det enda argument som framfördes av de exporterande tillverkarna i urvalet var att de priser som faktiskt användes är betydligt högre än de noterade priserna i Förenta staterna. Kommissionen påpekar att det inte är ovanligt att priserna på energi och energikällor i Förenta staterna är förhållandevis låga. I avsaknad av andra argument rörande det använda referensvärdets tillförlitlighet avvisades detta påstående.

(2) **Internt producerade insatsvaror som används i tillverkningen av den undersökta produkten**

(274) De exporterande tillverkarna producerade vissa produktionsfaktorer internt, exempelvis egenproducerad ånga, el, kylningskapacitet, renat vatten och liknande. Trots kravet i antidumpningsfrågeformuläret hade några exporterande tillverkare inte fördelat förbrukningsvolymerna för dessa insatsvaror vad gäller de egenproducerade faktorerna för den undersökta produkten. I stället hade de endast fördelat förbrukningsvärdena och volymerna för de egenproducerade produktionsfaktorerna för den undersökta produkten. Kommissionen fastställde det icke-snedvridna priset för egenproducerade produktionsfaktorer. Genom att använda de icke-snedvridna priserna på råvaror och arbetskraft, som fastställdes på det sätt som förklaras i skälen 259–263 och 276, räknade kommissionen om de icke-snedvridna priserna för de egenproducerade produktionsfaktorerna. Dessa icke-snedvridna priser användes sedan i beräkningen av normalvärdet såsom förklaras i avsnitt 3.1.4.4.

(275) De råvaror och egenproducerade produktionsfaktorer som endast hade en försumbar betydelse för såväl den exporterande tillverkarens sammanlagda tillverkningskostnader som för produktkontrollnummernivån kategoriserades under förbrukningsvaror. Kommissionen beräknade förbrukningsvarornas procentandel av den totala kostnaden för råvaror och tillämpade denna procentandel på den omräknade kostnaden för råvaror när den använde sig av de fastställda, icke-snedvridna priserna.

(3) **Arbetskraft**

(276) Det turkiska statistikinstitutet offentliggör detaljerad information om löner inom olika ekonomiska sektorer i Turkiet. Kommissionen använde de löner som rapporterats inom den turkiska tillverkningssektorn för 2016 för näringsgren C.20 (Tillverkning av icke-metalliska mineraliska produkter) ([76]) enligt klassificeringen Nace rev. 2 ([77]). Det genomsnittliga månadsvärdet för 2016 justerades vederbörligen för inflation med användning av prisindexet för inhemska tillverkare ([78]) som offentliggjorts av det turkiska statistikinstitutet.

([76]) http://www.turkstat.gov.tr/PreIstatistikTablo.do?istab_id=2090, senast hämtad den 30 april 2020.
([77]) Detta är en statistisk näringsgrensindelning som används av Eurostat, https://ec.europa.eu/eurostat/web/nace-rev2, (senast hämtad den 30 april 2020).
([78]) http://www.turkstat.gov.tr/PreIstatistikTablo.do?istab_id=2104 (senast hämtad den 30 april 2020).

(277) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade tre exporterande tillverkare i urvalet att kommissionen i stället för näringsgren C.20 borde ha använt lönerna för näringsgren C.22 (tillverkning av gummi- och plastvaror) i klassificeringen Nace rev. 2. De exporterande tillverkarnas argument för detta var att polyvinylalkoholer är en typ av vinylpolymerer eller plast som endast kopplas samman av kol-kol-bindningar. Bindningen är densamma som för vanliga plaster som polyeten, polypropylen och polystyren samt för vattenlösliga polymerer såsom polyakrylamid och polyakrylsyra.

(278) Kommissionen instämde inte i detta påstående. Kommissionen påpekade att enligt Eurostats riktlinjer för klassificeringen Nace rev. 2 ([79]), som den använde, omfattar näringsgren C.20 bland annat tillverkning av hartser, plastmaterial och icke vulkaniserbar termoplastisk elastomer, blandning eller sammansmältning av hartser på beställning samt tillverkning av standardtyper av syntetiska hartser (C.20.16). Denna klass innefattar basplastframställning: polymerer, inbegripet polymerer av eten, propylen, styren, vinylklorid, vinylacetat och akryl, polyamider, fenol- och epoxiharts samt polyuretanharts, alkyd- och polyesterharts samt polyeterharts, silikoner, jonbytarharts baserad på polymerer. Näringsgren C.22 (tillverkning av gummi- och plastvaror), som föreslogs av de exporterande tillverkarna i urvalet, beskrivs på följande sätt i dessa riktlinjer: ”Bearbetning av ny eller använd (dvs. återvunnen) plastharts till mellanprodukter eller slutprodukter, med användning av processer såsom pressformning, extrusionsformblåsning, formsprutning, formblåsning och gjutning.” Näringsgren C.22 är indelad i tillverkning av plasthalvfabrikat, plastförpackningstillverkning, byggplastvarutillverkning och annan plastvarutillverkning (såsom bords- och köksartiklar som är avsedda för användning som skolmateriel osv.). Det står därför klart att lönerna för näringsgren C.20 är lämpligare som referensvärde för arbetskraft i fråga om tillverkning av polyvinylalkoholer än lönerna för näringsgren C.22. Påståendet avvisades därför.

(4) **Elektricitet och naturgas**

(279) För att fastställa ett referensvärde för el och naturgas använde kommissionen den statistik om el- och gaspriser som den turkiska statistikbyrån ([80]) offentliggjort i sina regelbundna pressmeddelanden. Av denna statistik använde kommissionen uppgifterna om de industriella el- och gaspriserna i motsvarande förbrukningsintervall uttryckt i kuruș/kWh under undersökningsperioden.

(280) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade en exporterande tillverkare i urvalet och en tillverkare/användare i unionen att de turkiska naturgaspriserna är olämpliga som referensvärde och att de amerikanska golfkustpriserna borde användas i stället. Den exporterande tillverkaren hävdade att de turkiska naturgaspriserna är dubbelt så höga som naturgaspriserna i unionen och mer än dubbelt så höga som de amerikanska golfkustpriserna. Den exporterande tillverkaren gjorde gällande att gaspriserna i Turkiet ökade under undersökningsperioden och var 75 % högre i slutet av 2017, trots att de globala gaspriserna i stort sett låg på en stabil nivå under samma period. Den exporterande tillverkaren ansåg att denna ökning kunde hänföras till flera olika omständigheter, nämligen i) importberoende, ii) geografiska spänningar med Ryssland som påverkar gasleveranserna till Turkiet, iii) sanktioner mot oljeproducerande länder som Iran och Venezuela, iv) politiska spänningar med Förenta staterna, och v) devalveringen av den turkiska liran. Med tanke på dessa påstått konstgjort höga naturgaspriser hävdade den exporterande tillverkaren att antingen de amerikanska golfkustpriserna eller de genomsnittliga priserna på naturgas i Turkiet under perioden 2015–2017 borde användas som referensvärde.

(281) Tillverkaren/användaren i unionen hävdade dessutom att Turkiet har en jämförelsevis liten naturgasmarknad som inte är liberaliserad. De turkiska gaspriserna avser dessutom användning av gas för uppvärmning och elproduktion, men inte storskalig användning av framställning av kemikalier. Användaren hävdade att de amerikanska golfkustpriserna borde användas som referensvärde.

(282) Kommissionen instämde inte i dessa påståenden. Kommissionen påpekade för det första att påståendet att naturgaspriserna i Turkiet var dubbelt så höga som priserna i unionen under undersökningsperioden var felaktigt i sak. Enligt *Gas prices for non-household consumers – bi-annual data (from 2007 onwards)* ([81]), som offentliggjordes av Eurostat under undersökningsperioden, låg det genomsnittliga priset på naturgas för icke-hushållskonsumenter under undersökningsperioden på 0,028 euro/kWh (eller 0,3 euro/m^3, och var därmed 43 % högre än det genomsnittliga gaspriset i Turkiet (0,020 euro/kWh eller 0,21 euro/m^3). De turkiska priserna för icke-hushållskonsumenter var därför betydligt lägre än priserna i unionen under undersökningsperioden.

([79]) Nace rev. 2 – Statistisk näringsgrensindelning. https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-manuals-and-guidelines/-/KS-RA-07-015 (senast hämtad den 22 juli 2020).
([80]) http://www.turkstat.gov.tr/PreTablo.do?(262)alt_id=1029 (senast hämtad den 22 juni 2020).
([81]) https://ec.europa.eu/eurostat/data/database (senast hämtad den 21 juli 2020).

(283) Kommissionen påpekade även att den bild av utvecklingen av priset på naturgas i Turkiet som den exporterande tillverkaren i urvalet målade upp påverkas starkt av att den betydande devalveringen av den turkiska liran under den perioden inte har beaktats. Den exporterande tillverkaren noterade devalveringen som en påverkande faktor, men vederlade inte påpekandet genom att tillämpa en omräkningskurs för US-dollar eller euro för att jämföra prisutvecklingen med utvecklingen av de amerikanska golfkustpriserna eller unionens priser baserat på en valuta som var förhållandevis stabil under perioden. Renminbi yuan skulle också kunna vara användbar som valuta, särskilt eftersom det är den valuta som värdena för produktionsfaktorerna räknas om till för att konstruera mervärdet.

(284) Räknat i euro var naturgaspriserna i Turkiet baserat på uppgifter från Eurostat ([82]) 12 % (inte 75 %) högre under undersökningsperioden jämfört med 2017 ([83]). Enligt Eurostat ökade priserna för icke-hushållskonsumenter i unionen under samma period med omkring 11 % ([84]). Under perioden 2017 till första halvåret 2019 (dvs. en period som omfattar hela undersökningsperioden) var naturgaspriserna dessutom som lägst i Turkiet mellan 2015 och 2019, uttryckt i en stabil valuta. Om kommissionen skulle följa den exporterande tillverkarens begäran och använda de genomsnittliga priserna på naturgas i Turkiet mellan 2015 och 2017 som referensvärde, skulle detta i själva verket vara till nackdel för den exporterande tillverkaren i urvalet. Detta genomsnittliga pris skulle uppgå till omkring 1,70 CNY/m^3 och följaktligen vara ungefär 4 % högre än det pris som kommissionen använde i sin beräkning.

(285) Mot bakgrund av ovanstående påverkas priserna på naturgas uttryckt i turkiska lira av den avsevärda devalveringen av den valutan, men denna påverkan undanröjs genom den metod som använts för att räkna om dessa priser till renminbi yuan innan de användes för att konstruera normalvärdet. Räknat i US-dollar, euro eller renminbi yuan, finns det inget ovanligt med dessa priser och deras utveckling mellan 2015 och 2019. Det finns därför ingen anledning att använda ett referensvärde i form av en annan valuta än landets valuta eller genomsnittliga priser under perioden 2015–2019.

(286) Vad gäller argumentet att Turkiet har en jämförelsevis liten naturgasmarknad som inte är liberaliserad och att gaspriserna i Turkiet avser användning av gas för uppvärmning och elproduktion, men inte storskalig användning för framställning av kemikalier, konstaterar kommissionen att ingen bevisning för att styrka dessa påståenden har lämnats in. Det finns dessutom en separat gastaxa för icke-hushållskonsumenter, vilket talar emot det påståendet.

(287) Av ovan nämnda skäl avvisades dessa påståenden.

(288) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter gav samma exporterande tillverkare i urvalet uttryck för liknande farhågor med avseende på elpriserna som de åsikter som uttryckts om naturgas och som sammanfattas i skäl 280. Enligt denna exporterande tillverkare ökade elpriserna i Turkiet också dramatiskt (i linje med den prisökning som observerats för naturgas) under undersökningsperioden. Den exporterande tillverkaren föreslog att de genomsnittliga elpriserna under perioden 2015–2017 skulle användas i stället för uppgifterna för undersökningsperioden.

(289) Kommissionen instämde inte i detta påstående. Kommissionen konstaterade för det första att den exporterande tillverkaren inte lämnade några siffror för att styrka sitt påstående. Kommissionen kunde endast anta att påståendet bygger på utvecklingen av elpriserna i turkiska lira, såsom priserna på naturgas som beskrivs i skäl 285. På samma sätt som för naturgas motverkar den metod som kommissionen använt effekten av fluktuationerna i den turkiska liran när referensvärdena räknas om till renminbi yuan.

(290) Kommissionen undersökte de elpriser för icke-hushållskonsumenter som rapporteras i Eurostat ([85]) i euro. Priserna i Turkiet under undersökningsperioden var visserligen högre och låg på omkring 12,7 %, men 2017 hade det genomsnittliga priset i unionen också ökat med 10,7 % under samma period. Det genomsnittliga elpriset i Turkiet under undersökningsperioden uttryckt i euro var dessutom omkring 1 % lägre än det genomsnittliga priser under perioden 2015–2017, som den exporterande tillverkaren föreslog att kommissionen skulle använda. Av detta följer att när effekten av devalveringen av den turkiska liran undanröjs står det, i motsats till vad den exporterande tillverkaren i urvalet hävdar, klart att det inte skedde någon dramatisk ökning av elpriserna under undersökningsperioden.

(291) Av ovan nämnda skäl avvisades dessa påståenden.

([82]) Ibid.
([83]) En ökning från 0,017 euro/kWh (eller 0,18 euro/m^3) till 0,020 euro/kWh (eller 0,21 euro/m^3) (senast hämtad den 21 juli 2020).
([84]) En ökning från 0,025 euro/kWh (eller 0,27 euro/m^3) till 0,028 euro/kWh (eller 0,30 euro/m^3) (senast hämtad den 21 juli 2020).
([85]) *Electricity prices for non-household consumers – bi-annual data (from 2007 onwards)*, Https://ec.europa.eu/eurostat/data/database (senast hämtad den 22 juli 2020).

(292) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade tre importörer att gas- och elkostnaderna i Turkiet är onaturligt höga genom ett politiskt beslut. För att styrka sitt argument hänvisade de till den bevisning som de lämnade i sin inlaga av den 16 juni 2020. I den inlagan hävdade de, på grundval av ett e-postmeddelande från en person som är huvudansvarig för regelefterlevnad vid ett turkiskt kemikalieföretag, att den turkiska gas- och elmarknaden inte är liberaliserad och att priserna fastställs av myndigheterna. Importörerna påstod att denna slutsats styrktes av en analys av den turkiska gas- och elmarknaden, men de hänvisade inte till någon särskild del av analysen. De hävdade att kommissionen på grundval av detta argument borde ompröva valet av Turkiet som lämpligt representativt land eller minska de påstått högre gas- och elkostnaderna med minst 300 %.

(293) Kommissionen instämde inte i detta påstående. Även om kommissionen skulle beakta ett e-postmeddelande från en person som är huvudansvarig för regelefterlevnad vid ett turkiskt kemikalieföretag som giltig bevisning för inflation i energipriserna i Turkiet, konstaterade den att e-postmeddelandet inleddes med uttalandet att ”Turkiet har en i många avseenden mycket liberal energimarknad”. Redan detta motsäger karakteriseringen av e-postmeddelandet i inlagan. Vad gäller påståendet om att de turkiska gaspriserna är högre än priserna på världsmarknaden, vilket nämns i skäl 282, är de turkiska priserna för icke-hushållskonsumenter betydligt lägre än gaspriserna i unionen. Justeringen nedåt på 300 % för gas- och elpriserna förefaller grunda sig på ett påstående i det ovannämnda e-postmeddelandet från en person som är huvudansvarig för regelefterlevnad vid ett turkiskt kemikalieföretag om att ”olje- och dieselpriserna beskattas med 300 %”. Vare sig detta är korrekt eller inte är det irrelevant för gas- och elpriserna. Dessa påståenden avvisades därför

(294) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter påpekade en exporterande tillverkare och en tillverkare/användare i unionen att referensvärdena för el- och naturgaspriserna omfattar mervärdesskatt. De hävdade att det är etablerad praxis att använda inhemska försäljningspriser och kostnader utan mervärdesskatt i beräkningen av normalvärdet.

(295) Kommissionen noterade denna synpunkt och justerade referensvärdet för el och naturgas genom att räkna bort mervärdesskatten (18 %). Normalvärdet och dumpningsmarginalerna räknades om för alla exporterande tillverkare i enlighet med detta. De nya slutsatserna lämnades ut igen som en del av det ytterligare slutliga utlämnandet av uppgifter.

(296) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade tre exporterande tillverkare att kommissionen när den tillämpade referensvärdet för el borde använda det relevanta prisintervall som avser den berörda exporterande tillverkarens elförbrukningsnivå i stället för ett genomsnitt av samtliga intervall.

(297) Kommissionen noterade denna synpunkt och justerade referensvärdet för el genom att i förekommande fall tillämpa prisintervall för stora och medelstora elkonsumenter. Denna bedömning baserades på de exporterande tillverkarnas inköp av el i stället för deras förbrukning, eftersom några av dem själva producerar den el som de förbrukar. Normalvärdet och dumpningsmarginalerna räknades om för alla exporterande tillverkare i enlighet med detta. De nya slutsatserna lämnades ut igen som en del av det ytterligare slutliga utlämnandet av uppgifter.

(298) I sina synpunkter på det ytterligare slutliga utlämnandet av uppgifter gjorde klaganden gällande att minskningen av dumpningsmarginalen till följd av de justeringar som diskuteras i skälen 295 och 297 inte överensstämde med vad klaganden kände till om andelen naturgas och el i Sinopecs tillverkningskostnader. Klaganden hävdade att ett av Sinopecs tillverkningsföretag visserligen kunde förbruka avsevärda mängder naturgas, men att så inte var fallet för det andra företaget.

(299) I sina synpunkter på det ytterligare slutliga utlämnandet av uppgifter ifrågasatte även en användare beräkningarna efter den justering som diskuteras i skälen 295 och 297. Användaren förklarade att den hade förväntat sig en större effekt av justeringen med tanke på den stora andelen energi i produktionskostnaderna för polyvinylalkoholer. De bad kommissionen att kontrollera sina beräkningar.

(300) Kommissionen instämde inte i dessa påståenden. Kommissionen konstaterade att dessa påståenden grundade sig på antaganden, medan kommissionens beräkning av Sinopecs normalvärde, efter justeringen, baserades på exakta förbrukningssiffror som lämnats av den exporterande tillverkaren och kontrollerats av kommissionen. Vad gäller Sinopec Ningxia, det företag som påstått inte använde betydande mängder naturgas i sin tillverkning av polyvinylalkoholer, såsom förklaras i skäl 329, tillämpade kommissionen på grund av bestämmelsen om att tillgängliga

uppgifter ska användas enligt artikel 18 i grundförordningen, för varje produktkontrollnummer som rapporterats av Sinopec Ningxia, det högsta konstruerade normalvärdet för de andra samarbetsvilliga exporterande tillverkarna. Dessa påverkades inte i någon större utsträckning av att mervärdesskatten räknats bort från priserna på naturgas och el, men de enskilda företagens inverkan på gruppens dumpningsmarginal varierar beroende på andelen av dessa företags försäljning i hela gruppens exportförsäljning till unionen. Kommissionen konstaterade avslutningsvis att justeringen visserligen avsåg naturgas och el, men även fick följdverkningar för exempelvis produktionsomkostnader, vilka beräknades som en procentandel av de icke-snedvridna kostnaderna för tillverkningen. Om dessa kostnader minskar på grund av att mervärdesskatten har räknats bort från priserna på naturgas och el, minskar också tillverkningsomkostnaderna. Påståendet avvisades därför.

(5) **Förbrukningsartiklar/försumbara kvantiteter**

(301) Eftersom de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som ingick i urvalet hade ett stort antal produktionsfaktorer kategoriserades en del råvaror som förbrukningsvaror om de var av försumbar betydelse för såväl den exporterande tillverkarens sammanlagda tillverkningskostnader som för produkttypnivån.

(302) Kommissionen beräknade förbrukningsvarornas procentandel av den totala kostnaden för råvaror och tillämpade denna procentandel på den omräknade kostnaden för råvaror när den använde sig av de fastställda, icke-snedvridna priserna.

(303) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter påpekade en exporterande tillverkare i urvalet att ett betydande antal produktionsfaktorer som kommissionen ansåg vara försumbara behandlades som förbrukningsvaror, vilket innebar att individuella referensvärden inte fastställdes för dessa produktionsfaktorer. Den exporterande tillverkaren bestred inte denna metod i princip, men ifrågasatte däremot hur den genomfördes. Den exporterande tillverkaren hävdade för det första att tillverkarna måste rapportera oproportionerligt detaljerade uppgifter, som till slut inte användes för att beräkna normalvärdet. För det andra påpekade den exporterande tillverkaren att kommissionen fastställde värdena för förbrukningsvaror genom att tillämpa dessa förbrukningsvarors andel av de totala direkta råvarukostnaderna på de icke-snedvridna värdena för dessa kostnader på grundval av referensvärden. Den exporterande tillverkaren hävdade att kommissionen på detta sätt faktiskt behandlade förbrukningsvaror som snedvridna, även om inga snedvridningar hade fastställts. Den exporterande tillverkaren hävdade dessutom att kommissionen inte kunde anta att förbrukningsvarorna var snedvridna med samma procentenhet som de direkta råvarorna. Den exporterande tillverkaren framförde liknande reservationer mot kommissionens behandling av produktionsomkostnader. Mot bakgrund av detta begärde den exporterande tillverkaren att kommissionen skulle fastställa ett tak för förbrukningsvaror och produktionsomkostnader vid de värden som den exporterande tillverkaren hade rapporterat för både förbrukningsvaror och produktionsomkostnader.

(304) Kommissionen instämde inte i detta påstående. Kommissionen konstaterade att det krävs en detaljerad uppdelning per produkttyp för samtliga produktionsfaktorer för att fastställa och kontrollera om ett produktionsvärde är försumbart. Detaljnivån i de uppgifter som begärts var därför lämplig för att fastställa och kontrollera alla uppgifter, även förbrukningsvarornas andel av de direkta råvarukostnaderna, som användes för att konstruera normalvärdet. Vad beträffar argumentet att förbrukningsvarorna inte var snedvridna och att det borde fastställas ett tak för deras värden vid den nivå som rapporterats av den exporterande tillverkaren, konstaterar kommissionen att förekomsten av betydande snedvridningar fastställs i avsnitt 3.1.1. I det fallet kan inhemska kostnader enligt artikel 2.6a i grundförordningen användas för att konstruera normalvärdet, men endast i den mån som det har slagits fast att de inte är snedvridna, på grundval av tillförlitliga och lämpliga bevis. Ingen sådan bevisning avseende förbrukningsvaror eller produktionsomkostnader lämnades in av de exporterande tillverkarna, och kommissionen fann inte heller någon sådan bevisning. Vad gäller antagandet att förbrukningsvarorna snedvreds med samma procentenhet som de direkta råvarorna, erinrade kommissionen för det första om att den exporterande tillverkaren i urvalet inte bestred principen om att mindre viktiga produktionsfaktorer skulle behandlas som förbrukningsvaror. Kommissionen tillämpade den genomsnittliga snedvridningsfaktorn för de andra direkta råvarorna på dessa, och den exporterande tillverkaren inkom inte med någon bevisning för att detta antagande var felaktigt. Dessa påståenden avvisades därför.

(6) **Produktionsomkostnader, försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst**

(305) De samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas indirekta tillverkningskostnader uttrycktes som en procentandel av de exporterande tillverkarnas faktiska tillverkningskostnader. Denna procentandel tillämpades på de icke-snedvridna tillverkningskostnaderna.

(306) För försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst använde kommissionen finansiella uppgifter för det kemiska verksamhetssegmentet för det turkiska företaget Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. för 2018, vilket den informerade om i kommentaren av den 30 mars 2020 och som anges i skäl 218.

(307) Såsom förklaras i skäl 205 konstaterade kommissionen att de finansiella utgifterna för Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S under 2018 var ovanligt höga och att de därför borde justeras på lämpligt sätt. Kommissionen bortsåg därför från de finansiella utgifterna för 2018 i beräkningen av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader och ersatte dem med företagets finansiella utgifter för åren 2017, 2016 och 2015. Justeringen ledde till en högre procentandel försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader, men en lägre procentandel vinst. Effekten av de extraordinära finansiella utgifterna 2018 blev således endast ett skifte mellan försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader och vinst, utan att det påverkade försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst i sin helhet. Totalt sett påverkade justeringen därför inte nivån för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst sammantaget.

(308) Såsom förklaras närmare i skäl 303 hävdade en exporterande tillverkare i sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter att produktionsomkostnader och förbrukningsvaror inte borde behandlas som snedvridna och att ett tak borde fastställas för dem vid de värden som rapporterats av den exporterande tillverkaren. Detta påstående behandlas och avvisas i skäl 304.

(309) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade en exporterande tillverkare att dess indirekta arbetskraft hade inbegripits i produktionsomkostnaderna för beräkningen av normalvärdet i stället för att redovisas som en produktionsfaktor, vilket borde ha varit fallet eftersom kommissionen hade fastställt ett särskilt referensvärde för arbetskraftskostnader. Den exporterande tillverkaren i urvalet påpekade att den icke-snedvridna kostnaden skulle bli mer exakt om referensvärdet för arbetskraftskostnader användes för indirekt arbetskraft i stället för att den inbegreps i produktionsomkostnaderna.

(310) Kommissionen instämde inte i detta påstående. Kommissionen påpekade att den exporterande tillverkaren själv hade inbegripit den indirekta arbetskraften i omkostnadernas del av produktionskostnaderna och samtidigt hade angett indirekt arbetskraft som en individuell produktionsfaktor. För att undvika dubbelräkning tog kommissionen bort direkt arbetskraft som produktionsfaktor och behöll den som en del av produktionsomkostnaderna. Med tanke på den indirekta arbetskraftens karaktär som produktionsomkostnad och de betydande skillnaderna i löner och kvalifikationer för den personal som arbetar med produktion samt för att undvika dubbelräkning och säkerställa överensstämmelse, fann kommissionen ingen anledning att ändra den exporterande tillverkarens ursprungliga tillvägagångssätt och behöll därför indirekt arbetskraft som produktionsomkostnad. Påståendet avvisades därför.

(311) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade två exporterande tillverkare i urvalet att kommissionen borde ha använt uppgifter om försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst från fler än en tillverkare. De exporterande tillverkarna grundade sina argument på överprövningsorganets slutsatser i ärendet *EU – sänglinne* (DS141).

(312) Kommissionen instämde inte i detta påstående. Kommissionen påpekade att det inte är förbjudet enligt artikel 2.6a i grundförordningen att använda uppgifter om försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader från endast en tillverkare. Överensstämmelsen mellan denna artikel och WTO-bestämmelserna behandlas i skäl 98. Såsom förklaras i avsnitt 3.1.2.3 fann kommissionen endast ett företag med lätt tillgängliga uppgifter i det representativa landet. Påståendet avvisades därför.

(313) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter bestred tre exporterande tillverkare i urvalet det faktum att kommissionen hade räknat bort vissa fraktutgifter från exportpriset, samtidigt som dessa utgifter (tillsammans med hanteringskostnader osv. och finansieringsutgifter såsom bankavgifter) inte togs bort från av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader för tillverkaren i det representativa landet.

(314) Kommissionen instämde inte i detta påstående. Kommissionen påpekade att det inte finns något som tyder på att sådana utgifter inbegreps i de försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader som rapporterades för tillverkaren i det representativa landet. De exporterande tillverkarna i urvalet inkom inte heller med någon bevisning om motsatsen. Påståendet avvisades därför.

(315) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter instämde en exporterande tillverkare i att de finansiella utgifterna för tillverkaren i det representativa landet var ovanligt höga och att det företagets försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader därför måste justeras därefter. Tillverkaren höll dock inte med om att företagets vinst skulle justeras till följd av samma extraordinära utgifter. Tillverkaren hävdade att justeringen av vinsten tar ut justeringen av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader, eftersom det kombinerade resultatet för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst blev detsamma.

(316) Kommissionen instämde inte i denna bedömning, och hävdade att både försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst påverkades av de extraordinära finansiella utgifterna. Det skulle inte vara meningsfullt att korrigera den ena men inte den andra. Enligt kommissionens åsikt tar justeringen av vinsten inte ut justeringen av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader, utan kompletterar försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader. Påståendet avvisades därför.

3.1.4.2 Tillämpning av artikel 18 i grundförordningen på Wan Wei, Mengwei och Shuangxin

(317) I sin granskning av svaren på antidumpningsfrågeformuläret från Wan Wei, Mengwei och Shuangxin konstaterade kommissionen att produktionsfaktorerna för internt producerade insatsvaror (egenproducerad ånga, el och liknande) i de delar av svaren som handlade om tillverkningskostnader och således om beräkningen av normalvärdet, inte hade fördelats på ett korrekt sätt till den undersökta produkten. Detta stred mot de anvisningar som kommissionen gett i antidumpningsfrågeformuläret. I den följande korrespondensen, inbegripet skrivelser med begäran om komplettering och skrivelser om förhandskontroller, upprepade kommissionen sin uppmaning till Wan Wei, Mengwei and Shuangxin att komplettera sina svar enligt anvisningarna i antidumpningsfrågeformuläret.

(318) I sina svar på detta förklarade de tre ovannämnda företagen att de ansåg att de inte kunde fylla i frågeformuläret enligt kommissionens anvisningar. Dessa företag hävdade i synnerhet att det inte fanns någon objektiv eller exakt grund för att göra åtskillnad mellan förbrukningen av varje egenproducerad råvara/energi, och att det inte var möjligt att rapportera separat om förbrukning och materialinköp för varje egenproducerad råvara/energi. De reviderade versionerna av svaren var fortfarande bristfälliga i detta avseende.

(319) Kommissionen höll inte med om denna synpunkt. Den förklarade att eftersom dessa företag redan hade rapporterat om insatsvarorna för att producera de egenproducerade produktionsfaktorerna kunde dessa insatsvaror på samma sätt fördelas till den undersökta produkten.

(320) Kommissionen informerade Wan Wei ([86]), Mengwei ([87]) och Shuangxin ([88]) om att den, på grund av de beskrivna bristerna i de upplysningar som lämnats av dessa exporterande tillverkare, hade beslutat att grunda sina slutsatser på tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18.1 i grundförordningen vad gällde internt producerade insatsvaror som användes i tillverkningen av den undersökta produkten.

(321) I sina svar på artikel 18-skrivelserna upprepade de exporterande tillverkarna sina förklaringar om varför de ansåg att de inte kunde lämna de begärda uppgifterna.

(322) Kommissionen fastställde de icke-snedvridna priserna för de internt producerade insatsvarorna och använde dessa priser i beräkningen av normalvärdet på det sätt som beskrivs i skälen 274 och 275.

(323) Under det kontrollbesök som utfördes i Mengweis lokaler i november 2019 reviderade företaget sitt svar på frågeformuläret flera gånger, även den del som handlade om tillverkningskostnader.

(324) Precis i slutet av kontrollbesökets sista dag lämnade företaget ytterligare en version av svaret, vilket innebar att det tidigare arbetet under kontrollbesöket och det förberedande arbetet i samband med detta omintetgjordes. Den berörda delen handlade om tillverkningskostnader, vilket påverkade beräkningen av normalvärdet. I den nya versionen hade exempelvis antalet arbetstimmar minskats betydligt jämfört med de tidigare versionerna. Kommissionen informerade därför företaget om att det var omöjligt att kontrollera de ändrade uppgifter som hade lämnats in i sista stund under kontrollbesöket.

(325) Efter kontrollbesöken underrättade kommissionen Mengwei ([89]) om att det senaste inlämnandet av uppgifter, som hade skett precis i slutet av kontrollbesöket, inte kunde kontrolleras och att kommissionen därför skulle grunda sina slutsatser på tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18.1 i grundförordningen vad gällde det senaste inlämnandet av uppgifter. Mengwei inkom inte med några synpunkter efter denna artikel 18-skrivelse.

(326) Kommissionen beslutade att bortse från en del av de upplysningar som lämnats in precis i slutet av kontrollbesöket och som inte kunde kontrolleras, och i denna situation förlitade den sig till och grundade sina slutsatser på de upplysningar som lämnats in före denna sista version, som däremot var möjliga att kontrollera.

([86]) Version för begränsad spridning av den företagsbesöksrapport som avsändes den 5 mars 2020 samt artikel 18-skrivelse, avsänd den 26 februari 2020 (t20.001693).

([87]) Version för begränsad spridning av den företagsbesöksrapport som avsändes den 5 mars 2020 samt artikel 18-skrivelse, avsänd den 26 februari 2020 (t20.001693).

([88]) Version för begränsad spridning av den företagsbesöksrapport som avsändes den 5 mars 2020 samt artikel 18-skrivelse, avsänd den 26 februari 2020 (t20.001692).

([89]) Version för begränsad spridning av den företagsbesöksrapport som avsändes den 5 mars 2020 samt artikel 18-skrivelse, avsänd den 16 mars 2020 (t20.002421).

3.1.4.3 Tillämpning av artikel 18 i grundförordningen på Sinopec Ningxia

(327) Under kontrollbesöket i Sinopec Ningxias lokaler, som ägde rum den 9–12 december 2019 i Yinchuan (Ningxia), identifierade kommissionen vissa betydande och allvarliga brister i rapporteringen av tillverkningskostnader. Dessa brister hindrade väsentligen den normala processen i undersökningen för det avsnittet av svaret på frågeformuläret. Främst Sinopec Ningxia hade gjort en felaktig fördelning av värdet för och förbrukningen av produktionsfaktorerna för de föregående leden i tillverkningen av polyvinylalkoholer (vinylacetatmonomer, acetylen, ånga etc.), vilket ledde till en betydlig över-/underskattning av de flesta produktionsfaktorer som indirekt används för att tillverka polyvinylalkoholer. Till följd av detta var tillverkningskostnaderna per produktkontrollnummer inte tillförlitliga.

(328) Kommissionen ansåg att dessa betydande och allvarliga brister i tillverkningskostnaden per produkttyp i frågeformuläret väsentligen hindrade den normala processen i undersökningen för detta avsnitt av frågeformuläret. Kommissionen informerade därför Sinopec Ningxia om sin avsikt att använda tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18.1 i grundförordningen i beräkningen av normalvärdet enligt artikel 2.6a i grundförordningen.

(329) I detta avseende konstruerades normalvärdet för Sinopec Ningxia med användning av de upplysningar som lämnats av de andra samarbetsvilliga exporterande tillverkarna (nämligen tillverkningskostnad och förbrukning av produktionsfaktorer, per produkttyp). För varje produktkontrollnummer som rapporterats av Sinopec Ningxia använde kommissionen det högsta konstruerade normalvärdet för de andra samarbetsvilliga exporterande tillverkarna.

(330) I sina synpunkter på det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter hävdade en exporterande tillverkare i urvalet och en tillverkare/användare i unionen att kommissionen tillämpade artikel 18 i grundförordningen på ett bestraffande sätt genom att använda det högsta konstruerade normalvärdet för de andra samarbetsvilliga exporterande tillverkarna som normalvärde för Sinopec Ningxia. Den exporterande tillverkaren hävdade dessutom att kommissionen genom att använda uppgifter från andra exporterande tillverkare som också omfattades av tillämpningen av artikel 18 i grundförordningen inte använde bästa tillgängliga uppgifter utan, på sätt och vis, tillämpade artikel 18 dubbelt på Sinopec Ningxia. Den exporterande tillverkaren hävdade dessutom att kommissionen i stället borde ha använt uppgifterna för Sinopec Chongqing, eftersom det företaget inte omfattades av artikel 18 i grundförordningen. Enligt den exporterande tillverkaren innebar den omständigheten att Sinopec Chongqings och Sinopec Ningxias produktionsprocesser skiljer sig åt inte att uppgifterna från Sinopec Chongqing inte kunde användas, eftersom produktionsprocessen har någon inverkan på priserna på polyvinylalkoholer.

(331) Kommissionen instämde inte i dessa påståenden. Kommissionen påpekade för det första, såsom förklaras i skälen 317–322, att tillämpningen av artikel 18 i grundförordningen på Wan Wei Group och Shuangxin begränsades till egenproducerade produktionsfaktorer. Såsom förklaras närmare i skäl 274 och i de beräkningsblad som lämnats ut till de exporterande tillverkarna i urvalet, använde kommissionen de förbrukningssiffror som lämnats av de exporterande tillverkarna i fråga och som den kontrollerat för att fastställa värdena för de egenproducerade produktionsfaktorer som var betydande i förhållande till kostnaderna. Dessa siffror tillämpades precis som alla produktionsfaktorer på icke-snedvridna värden. Såsom förklaras i skäl 275 kategoriserades de råvaror och egenproducerade produktionsfaktorer som endast hade en försumbar betydelse för den exporterande tillverkarens sammanlagda tillverkningskostnader under förbrukningsvaror precis som alla andra försumbara produktionsfaktorer. Därför artikel 18 i grundförordningen i mycket begränsad omfattning på Wan Wei Group och Shuangxin genom att endast använda kontrollerade uppgifter som lämnats av dessa företag tillsammans med de andra referensvärdena, precis som för alla andra produktionsfaktorer. Kommissionen ansåg därför att de normalvärden som fastställts för Wan Wei Group och Shuangxin kunde användas som bästa tillgängliga uppgifter utan nackdel för Sinopec Ningxia.

(332) När det gäller frågan om huruvida uppgifterna för Sinopec Chongqing var lämpliga att använda som bästa tillgängliga uppgifter kunde både kommissionen och den exporterande tillverkaren konstatera att den produktionsprocess som används av Sinopec Chongqing skiljer sig från den som används av Sinopec Ningxia. Vad beträffar grundläggande råvaror ligger Sinopec Ningxias produktionsprocess närmare än den produktionsprocess som används av Wan We Group och Shuangxin. Detta har kanske ingen inverkan på priserna på polyvinylalkoholer, men har en betydande inverkan på konstruktionen av normalvärdet, som grundar sig på produktionsfaktorer (inbegripet råvaror), användningsgrad samt referensvärden. Sinopec Group bekräftade själva att detta inverkar på produktionsprocessen och på konstruktionen av normalvärdet, vilket i sin tur innebär att det påverkar dumpningsmarginalerna. I sin inlaga av den 16 juni 2020 hävdade Sinopec att ”i flera amerikanska antidumpningsundersökningar har det faktum att dess produktionsprocess och de särskilda egenskaperna hos dess produkt skiljer sig väsentligt från andra kinesiska tillverkares lett till en dumpningsmarginal på noll eller mycket låga dumpningsmarginaler för Sinopec Chongqing”. Eftersom Sinopec Chongqings produktionsprocess även skiljer sig väsentligt åt från den produktionsprocess som Sinopec Ningxia använder kan uppgifterna för det förstnämnda företaget inta anses utgöra bästa tillgängliga uppgifter för att fastställa normalvärdet för det sistnämnda företaget.

(333) Vad gäller användningen av det högsta normalvärdet per produkttyp anser inte kommissionen att denna metod har en bestraffande verkan. Eftersom kommissionen inte kunde kontrollera och därför inte använda de uppgifter som Sinopec Ningxia hade lämnat in för att konstruera företagets normalvärde, finns det inte heller någon bevisning som styrker att Sinopec Ningxias normalvärde per produkttyp skulle vara lägre än det högsta normalvärdet per produkttyp för de andra samarbetsvilliga tillverkare som använder liknande råvaror.

(334) Av ovan nämnda skäl avvisades dessa påståenden.

3.1.4.4 Beräkning av normalvärdet

(335) Kommissionen fastställde det konstruerade normalvärdet genom följande steg.

(336) För det första fastställde kommissionen de icke-snedvridna kostnaderna för tillverkning av vissa polyvinylalkoholer. Den tillämpade de icke-snedvridna enhetskostnaderna på den samarbetsvilliga exporterande tillverkarens faktiska förbrukning av de olika produktionsfaktorerna.

(337) För det andra ökade kommissionen de icke-snedvridna tillverkningskostnaderna genom att lägga till de produktionsomkostnaderna, som fastställts enligt beskrivningen i skäl 305, för att få fram de icke-snedvridna tillverkningskostnaderna.

(338) Slutligen tillämpade kommissionen försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst för Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S enligt beskrivningen i skälen 205 och 218 på de tillverkningskostnader som fastställts enligt beskrivningen i skäl 337.

(339) Försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader uttryckta som en procentandel av kostnaden för sålda varor och tillämpade på de icke-snedvridna tillverkningskostnaderna uppgick till 17,6 %.

(340) Vinsten uttryckt som en procentandel av kostnaden för sålda varor och tillämpad på de icke-snedvridna tillverkningskostnaderna uppgick till 4,0 %.

(341) På denna grundval konstruerade kommissionen normalvärdet per produkttyp från fabrik i enlighet med artikel 2.6a a i grundförordningen.

(342) Efter kommentaren av den 20 december 2019 hävdade tre handlare av den undersökta produkten att mängdrabatter för produktionsfaktorer, el, vatten och naturgas borde beaktas i fastställandet av normalvärdet. Dessa parter hävdade att sådana rabatter inte beaktas i de allmänna indexen och att de finns tillgängliga vid köp av stora mängder. Parterna begärde att normalvärdet skulle justeras på grundval av dessa påstådda rabatter på produktionsfaktorer, el, vatten och naturgas. De berörda parterna hävdade också att det stora flertalet tillverkare av polyvinylalkoholer är stora företag som gynnas av prissänkningar när de köper in råvaror och energi. Samma berörda parter upprepade även sitt påstående vid flera tillfällen efter kommentaren av den 30 mars 2020, utan att inkomma med ytterligare bevisning till stöd för sitt påstående. I ett senare skede hävdade samma parter även att den turkiska gas- och elmarknaden inte är liberaliserad och att priserna sätts av myndigheterna.

(343) Kommissionen erinrar om att de källor som använts för el och naturgas som avses i skäl 279 innehåller uppgifter för industrianvändare. Kommissionen påpekar även att de berörda parternas kommentarer om mängdrabatter och omfattningen av dessa endast utgjorde allmänna påståenden och inte kvantifierades eller styrktes på något sätt. De upplysningar som dessa parter inkom med styrkte inte heller deras påstående om att gas- och elmarknaden inte är liberaliserad och att priserna sätts av myndigheterna. Tvärtom, i de rapporter som lämnats in av dessa parter beskrivs särdragen hos den liberaliserade turkiska energimarknaden och den funktion som de berörda tillsynsorganen fyller, vilka endast inriktar sig på att säkerställa att marknaden fungerar på lämpligt sätt. Dessa påståenden avvisas därför som obestyrkta.

(344) Efter kommentaren av den 20 december 2019 hävdade samma berörda parter att de kinesiska exportörer som är föremål för denna undersökning inte hade ”betydande försäljningskostnader” eller finansiella kostnader för produkter av polyvinylalkoholer, och att kommissionen inte borde inbegripa försäljningskostnader eller finansiella kostnader för de exporterande tillverkarna i beräkningen av normalvärdet. Samma parter upprepade liknande påståenden om lägre försäljningskostnader även i ett senare skede.

(345) Påståendet i fråga om beräkningen av normalvärdet liknade det påstående som samma berörda parter hade gjort i samband med valet av Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. som ett lämpligt företag i det representativa landet, vilket förklaras och behandlas i skälen 216 och 217. Kommissionen påpekar även att påståendet om att de kinesiska exporterande tillverkarna inte ådrog sig några betydande försäljningskostnader eller finansiella kostnader för sina produkter av polyvinylalkoholer inte styrktes på något relevant sätt och det bekräftades inte heller i undersökningen. Påståendet avvisades därför.

(346) Efter kommentaren av den 20 december 2019 uttryckte samma tre berörda parter även sina åsikter om lämpliga metoder för att beakta avskrivningar av investeringar i beräkningen av normalvärdet. I ett senare skede kom samma parter även med ett påstående om att polyvinylalkoholer med ursprung i Kina inte krävde några forsknings- och utvecklingskostnader (nedan kallade *FoU-kostnader*).

(347) Den allmänna metoden för att beakta produktionsomkostnader, försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst, där också avskrivningar och FoU-kostnader ingår, förklaras i skäl 305. Den detaljerade metoden för varje samarbetsvillig exporterande tillverkare har dessutom lämnats ut till dessa företag i deras respektive dokument för utlämnande av uppgifter. Enligt etablerad praxis ges varje exporterande tillverkare alltid möjlighet att kommentera sina respektive beräkningar och metoder. Detta påstående från handlare av den undersökta produkten ansågs vara felaktigt i sak och avvisades därför.

(348) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna att kommissionen använde den turkiska tillverkarens kostnadsuppgifter för polyvinylbutyral, inbegripet priserna för dess importerade råvaror, för att konstruera normalvärdet för kinesiska företag utan att göra en lämplig justering. Enligt de kinesiska myndigheterna avviker det konstruerade normalvärdet kraftigt från den faktiska produktionssituationen för de exporterande tillverkarna i urvalet, vilket innebär att WTO-bestämmelsernas krav på prisjämförelser blir meningslösa.

(349) Kommissionen instämde inte i detta påstående. Kommissionen påpekade att den inte använde den turkiska tillverkarens kostnadsuppgifter för polyvinylbutyral, inbegripet priserna för dess importerade råvaror, för att konstruera normalvärdet. Den använde däremot försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader och en vinstandel för tillverkaren i det representativa landet. Kostnadsstrukturen (inbegripet användning av råvaror) grundade sig dock på uppgifter som lämnats av de exporterande tillverkarna och som kontrollerats av kommissionen, på vilka de icke-snedvridna referensvärdena tillämpades. Påståendet avvisades därför.

3.2 **Exportpris**

(350) Exportförsäljningen till unionen från de exporterande tillverkarna som ingick i urvalet skedde antingen direkt till oberoende kunder eller via närstående företag som fungerar som importörer.

(351) När de exporterande tillverkarna exporterar den berörda produkten direkt till oberoende kunder i unionen, fastställdes exportpriset på grundval av det pris som faktiskt betalats eller skulle betalas för den berörda produkten vid försäljning på export till unionen i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen.

(352) När de exporterande tillverkarna exporterar den berörda produkten till unionen via närstående företag som fungerar som importör, fastställdes exportpriset på grundval av det pris till vilket den importerade produkten första gången såldes vidare till oberoende kunder i unionen, i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen. I detta fall gjordes justeringar av priset för alla kostnader som uppstått mellan import och återförsäljning, inbegripet utgifter för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader som den närstående importören faktiskt ådragit sig samt vinst (på 6,89 %), som inhämtades från samarbetsvilliga icke-närstående importörer.

(353) En av de exporterande tillverkarna såldes vissa mängder polyvinylalkohol till icke-närstående inhemska handlare, i vetskap om att denna försäljning var avsedd för unionens marknad. Även denna försäljning beaktades vid fastställandet av exportpriset.

(354) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade en exporterande tillverkare att kommissionen när den beräknade kreditkostnaden hade använt räntorna på lån i US-dollar i stället för renminbi yuan, eftersom exporttransaktionerna fakturerades i US-dollar.

(355) Kommissionen instämde inte i detta påstående. Kommissionen påpekade att exporttransaktionerna visserligen fakturerades i US-dollar, men betalningarna omräknades till och verkställdes i renminbi yuan. Den exporterande tillverkaren kunde inte heller visa att den har lån i US-dollar, och den ränta som ska tillämpas på kreditkostnaden är därför räntan i renminbi yuan Påståendet avvisades därför.

3.3 **Jämförelse**

(356) Kommissionen jämförde normalvärdet och den samarbetsvilliga exporterande tillverkarens exportpris på grundval av priset fritt fabrik.

(357) Där det var motiverat för att jämförelsen skulle bli rättvis justerade kommissionen exportpriset i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen för att ta hänsyn till olikheter som påverkade priserna och prisjämförbarheten. Justeringar baserat på de faktiska siffrorna för det samarbetsvilliga företaget gjordes för hanteringskostnader, frakt, kreditkostnader, bankavgifter, provisioner och indirekta skatter.

(358) För två av företagsgrupperna i urvalet gjordes även en justering enligt artikel 2.10 i för försäljning via närstående företag. Båda grupperna sålde polyvinylalkoholer till unionen via sina närstående handlare/handlare–tillverkare. Det konstaterades att den närstående handlarens/handlaren–tillverkarens funktion liknade de funktioner som ombud fyller. Dessa närstående företag letade efter kunder och etablerade kontakter med dem. De bar därför ansvaret för försäljningsprocessen. Justeringen gjordes av respektive närstående företags försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader vinst (på 6,89 %), som inhämtades från samarbetsvilliga icke-närstående importörer.

(359) Efter kommentaren av den 20 december 2019 hävdade tre handlare av den undersökta produkten att ”kommissionen borde överväga de faktorer som fastställs i artikel 2.10 i grundförordningen när den jämför exportpriset och normalvärdet, såsom fysiska egenskaper, rabatter, avdrag och kvantiteter, handelsled, kredit, kostnader efter försäljningen, provisioner samt andra faktorer” (särskilt kostnaderna för att certifiera en produkt av högre nivå). Samma parter upprepade liknande påståenden om kreditkostnader och tekniskt stöd efter försäljning även i ett senare skede.

(360) Såsom förklaras i skäl 357 justerade kommissionen, där det var motiverat för att jämförelsen skulle bli rättvis, exportpriset i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen för att ta hänsyn till olikheter som påverkade priserna och prisjämförbarheten. Dessa påståenden avvisas därför som överflödiga.

(361) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade en användare att kommissionen inte borde jämföra normalvärdet baserat på GTA-värden och försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst för tillverkaren i det representativa landet med exportpriser som grundar sig på råvarupriser, försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinstmarginal för de exporterande tillverkarna i Kina. Enligt användaren måste både exportpriset och normalvärdet grunda sig på samma kostnader för råvaror och försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader.

(362) Kommissionen instämde inte i denna beskrivning av dumpningsberäkningen. Såsom förklaras i avsnitt 3.1.4.4 fastställde kommissionen normalvärdet i enlighet med artikel 2.6a i grundförordningen. Såsom förklaras i avsnitt 3.2 grundade kommissionen, i motsats till vad användaren påstod, exportpriset på de faktiska priser som de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna hade tagit ut, inte på kostnaderna. Påståendet avvisades därför.

(363) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade två exporterande tillverkare i urvalet att kommissionen gjorde fel då den justerade exportpriset för försäljningen via närstående handlare enligt artikel 2.10 i i grundförordningen på provisioner. De hävdade dessutom att kommissionen inte hade lämnat någon bevisning till stöd för behovet av en sådan justering. De två exporterande tillverkarna gjorde gällande att tillverknings- och försäljningsföretagen i deras respektive grupper bildar en enda enhet.

(364) Kommissionen instämde inte i dessa påståenden. Av de skäl som delgetts båda grupperna av exporterande tillverkare i det ytterligare slutliga utlämnandet av uppgifter ansåg inte kommissionen att någon av grupperna bildar en enda ekonomisk enhet. Detaljerna i de argument som redovisas i dessa dokument innehåller konfidentiella företagsuppgifter och kan därför inte sammanfattas utförligt här. Kommissionen övervägde särskilt följande faktorer i sin bedömning: i) Huruvida det förelåg en faktisk uppdelning av funktionerna för företagen i fråga, det vill säga ett företag som endast bedriver försäljning och ett annat som endast tillverkar produkterna. ii) Huruvida dessa försäljningsföretags huvudsakliga funktion är att sälja eller underlätta försäljningen av företagets produkt. Kommissionen undersökte också företagen på plats och övervägde noggrant deras försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader. På grundval av denna bedömning avvisades dessa påståenden.

(365) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter instämde inte Sinopec Group i kommissionens slutsats att en justering enligt artikel 2.10 i i grundförordningen var motiverad. Den exporterande tillverkaren hävdade för det första att Sinopec Chongqings direkta försäljning till Förenta staterna är begränsad och ”ovanlig”. Sinopec Group påpekade även att Sinopec Ningxia inte hade någon direkt exportförsäljning. Sinopec Group hävdade att en justering endast kan vara motiverad om sådan direkt exportförsäljning är (mycket) betydande. Sinopec Group gjorde dessutom gällande att det faktum att tillverkningsföretag har betydande direkt inhemsk försäljning är irrelevant för att fastställa huruvida en enda ekonomisk enhet existerar. Sinopec Group hävdade vidare att försäljningsutgifterna för Sinopec Chongqing och Sinopec Ningxia endast hänförde sig till inhemsk försäljning och försäljning på exportmarknaden i Förenta staterna i Sinopec Chongqings fall, och att de således var irrelevanta. Sinopec Group påpekade också att den omständigheten att Sinopec Central China köpte polyvinylalkoholer från icke-närstående tillverkare inte innebar att företaget inte kunde utgöra en enda ekonomisk enhet tillsammans med tillverkningsföretagen. Sinopec Group ansåg dessutom att dessa inköp var mycket begränsade och hävdade att justeringen endast kan göras när företaget köper in betydande mängder från icke-närstående parter. Sinopec hävdade avslutningsvis att avståndet mellan tillverkningsföretagen och handlaren är oväsentligt.

(366) Kommissionen instämde inte i detta påstående. Kommissionen påpekade att Sinopec Group i sina synpunkter på det ytterligare slutliga utlämnandet av uppgifter inte bestred de fakta som kommissionen grundade sin bedömning på och inte lämnade ytterligare uppgifter. Vad beträffar omständigheten att Sinopec Central China, Sinopec Chongqing och Sinopec Ningxia alla kontrolleras av Sinopec Group, erinrade kommissionen om att förekomsten av gemensam kontroll är en nödvändig förutsättning för att en enda ekonomisk enhet ska anses existera, och föranleder en analys av huruvida alla relevanta uppgifter för den närstående handlaren visar på existensen av en enda ekonomisk enhet. Syftet är att fastställa huruvida de funktioner som den närstående handlaren fyller liknar de funktioner som en intern försäljningsenhet fyller eller ej. Denna analys ska göras på grundval av de fakta som fastställts i varje ärende, vilket innebär att jämförelser med andra undersökningar där det beslutades att en justering skulle göras enligt artikel 2.10 i (eller ej) inte alltid är lämpliga.

(367) På grundval av de obestridda omständigheterna i ärendet och med beaktande av de argument som Sinopec Group framfört i sitt svar på det ytterligare slutliga utlämnandet av uppgifter, ansåg kommissionen att så inte är fallet här.

(368) För det första hade Sinopec Chongqing en betydande direkt försäljning till tredjeländer. Andelen för denna försäljning av den sammanlagda exportförsäljningen kan ha varit lägre än de andelar som har konstaterats i andra ärenden, men kommissionen ansåg fortfarande att den var betydande. Sinopec Group hävdade att det var ”ovanligt” att Chongqing sålde på export till tredjeländer, eftersom den försäljningen skedde till Förenta staterna för att utnyttja en nolltull enligt Förenta staternas berörda antidumpningslagstiftning. Kommissionen kunde inte kontrollera om detta påstående var riktigt, men konstaterade att den inte hade för avsikt att bortse från det faktum att Sinopec Chongqing verkligen säljer på export till tredjelandsmarknader, en export som bekräftas som sådan av myndigheterna i det berörda importerande landet. Sinopec bekräftade självt att denna försäljning svarade för en del av Sinopec Chongqings försäljningsutgifter.

(369) Kommissionen instämde inte i att det faktum att tillverkaren säljer på den inhemska marknaden är irrelevant. Såsom domstolen har slagit fast ([90]) existerar en enda ekonomisk enhet när en tillverkare anförtror en distributör funktioner som normalt ankommer på en intern försäljningsavdelning. Sådan inhemsk försäljning och exportförsäljning som diskuteras i skäl 368 hör normalt till en intern försäljningsavdelnings uppgifter. I detta sammanhang konstaterade kommissionen att Sinopec inte bestred försäljningsutgifterna för den inhemska försäljningen (och en del av exportförsäljningen), och att företaget ansåg att ”det är helt normalt att dessa föredra åtrar sig försäljningsutgifter”.

(370) Kommissionen konstaterade att Sinopec inte heller bestred att Sinopec Central China inte enbart säljer eller exporterar polyvinylalkoholer som tillverkas av gruppen, utan även handlar med polyvinylalkohol som tillverkats av andra, icke-närstående, företag. Den omständigheten att företaget inte exporterade polyvinylalkohol från denna tredje part, utan säljer den på sin hemmamarknad, motbevisar inte slutsatsen att företaget betedde sig mer som en handlare än en intern försäljningsavdelning.

(371) Vad gäller Sinopec Central Chinas inköp från icke-närstående tillverkare av polyvinylalkoholer instämde kommissionen inte i argumentet att en justering endast är möjlig när inköpen från icke-närstående parter är betydande. Att så var fallet i ärendet Musim Semi Mas ([91]) betyder inte att andelen inköp som konstaterades i det ärendet utgör den tröskel under viken företag bildar en enda ekonomisk enhet, och över vilken en enda ekonomiska enhet inte kan existera. I själva verket är inga av de faktorer som diskuteras ovan avgörande i sig. De bör betraktas som en helhet i varje individuellt ärende.

(372) Avslutningsvis erinrade kommissionen om att syftet med analysen enligt artikel 2.10 i i grundförordningen är att fastställa det närstående handelsföretagets ställning mot bakgrund av samtliga relevanta omständigheter. Alla omständigheter måste inte föreligga för samtliga företag inom gruppen för att man ska kunna dra slutsatsen att ett visst företag inom den gruppen ska betraktas som en agent som arbetar på provisionsbasis. Argumentet att Sinopec Central China kunde anses vara en sådan agent i förhållande till företaget i gruppen, men som en intern försäljningsavdelning i det andra företaget i samma grupp, är inte övertygande.

(373) När kommissionen övervägde hela bilden av Sinopec Group och Sinopec Central Chinas verksamheter inom den gruppen, bekräftade den också att det senare företaget inte kunde anses vara en intern försäljningsavdelning, utan snarare utgjorde en handlare i den mening som avses i artikel 2.10 i i grundförordningen.

(374) Av ovan nämnda skäl avvisades påståendet.

([90]) Se t.ex. tribunalens dom av den 25 juni 2015, T-26/12, Musim Semi Mas, ECLI:EU:T:2015:437, punkt 43.
([91]) Ibid.

(375) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter instämde inte Wan Wei Group i kommissionens slutsats att en justering enligt artikel 2.10 i i grundförordningen är motiverad för Mengweis försäljning via Wan Wei. Wan Wei Group klagade över att den endast hade fått fem dagar på sig för att inkomma med synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter i stället för de lagstadgade minst tio dagarna, vilket hindrade dess rätt till förvar. Wan Wei påstod att kommissionen under sitt kontrollbesök hade konstaterat att Mengwei endast är en av Wan Weis fabriker eller produktionsstrukturer. Den exporterande tillverkaren hävdade fortsättningsvis att Wan Wei kontrollerar Mengwei och att de därmed utgör en enda ekonomisk enhet. Enligt den exporterande tillverkaren bekräftade kommissionen detta implicit genom att tilldela Wan Wei Group en enda dumpningsmarginal.

(376) Den exporterande tillverkaren hävdade därefter att Mengweis exportförsäljning till tredje länder inte var betydande jämfört med dess totala försäljning. Den hävdade att en justering enligt artikel 2.10 i i grundförordningen endast kan motiveras om sådan direkt exportförsäljning är (mycket) betydande. Den gjorde dessutom gällande att Mengweis direkta inhemska försäljning är irrelevant för bedömningen av huruvida Wan Wei agerar som Mengweis försäljningsavdelning. Den hävdade fortsättningsvis att det faktum att tillverkningsföretaget har direkt försäljning i alla händelser inte utesluter existensen av en enda ekonomisk enhet. Den bekräftade att Wan Wei köper polyvinylalkoholer från icke-närstående tillverkare, men hävdade att dessa inköp endast utgjorde en liten kvantitet jämfört med inköpen från Mengwei. Den hävdade vidare att den omständigheten att handlaren även köper produkter från andra företag inte innebär att den inte kan bilda en enda ekonomisk enhet med tillverkningsföretaget. Den exporterande tillverkaren hävdade avslutningsvis att avståndet mellan Wan Wei och Mengwei är oväsentligt.

(377) Kommissionen instämde inte i detta påstående. Vad gäller den del av påståendet som rörde procedurbestämmelserna påpekade kommissionen att artikel 20.5 i grundförordningen uttryckligen föreskriver en period på minst tio dagar för att inkomma med synpunkter på ett ytterligare slutligt utlämnande av uppgifter. Med tanke på att de synpunkter som inkom endast rörde en aspekt av undersökningsresultaten ansåg kommissionen att en tidsfrist på fem dagar var tillräcklig. Om den exporterande tillverkaren i urvalet ansåg att denna tidsfrist var för kort kunde den ha begärt en förlängning. En sådan förlängning begärdes av en annan berörd part och beviljades av kommissionen.

(378) Vad beträffar huvuddelen av påståendet påpekade kommissionen att Wan Wei i sina synpunkter på det ytterligare slutliga utlämnandet av uppgifter inte bestred de fakta som kommissionen grundade sin bedömning på och inte lämnade ytterligare uppgifter. Vad beträffar omständigheten att Mengwei kontrolleras av Wan Wei, erinrade kommissionen om att handelsföretagets kontroll av tillverkaren (eller vice versa) är en nödvändig förutsättning för att en enda ekonomisk enhet ska anses existera, och föranleder en analys av huruvida alla relevanta uppgifter för den närstående handlaren visar på existensen av en enda ekonomisk enhet. Syftet är att fastställa huruvida de funktioner som den närstående handlaren fyller liknar de funktioner som en intern försäljningsenhet fyller eller ej. Denna analys ska göras på grundval av de fakta som fastställts i varje ärende, vilket innebär att jämförelser med andra undersökningar där det beslutades att en justering skulle göras enligt artikel 2.10 i eller ej är meningslösa.

(379) På grundval av de obestridda omständigheterna i ärendet och med beaktande av de argument som Wan Wei framfört i sitt svar på det ytterligare slutliga utlämnandet av uppgifter, ansåg kommissionen att så inte är fallet här.

(380) När det för det första gäller påståendet att Wan Wei och Mengwei bildar en enda enhet eftersom de anses utgöra en grupp, och således har tilldelats en enda dumpningsmarginal, påpekade kommissionen att detta inte innebär att de bildar en enda ekonomisk enhet. Här handlar det om två olika begrepp. Kommissionen påpekade också att den inte vid något tillfälle under undersökningen samtyckte till att Mengwei endast borde betraktas som en av Wan Weis fabriker eller produktionsstrukturer. Det faktum att kommissionen hade för avsikt att tillämpa artikel 2.10 i i grundförordningen på Mengweis försäljning via Wan Wei bekräftar tvärtom att kommissionen inte instämde i detta påstående.

(381) För det andra instämde kommissionen i att Mengweis andel av direktförsäljningen till tredjeländer av den sammanlagda försäljningen (exportförsäljning och inhemsk försäljning) var förhållandevis låg. Detta beror på att Mengwei hade betydande försäljning på hemmamarknaden. Om Mengweis direkta exportförsäljning jämförs med hela dess exportförsäljning (dvs. utan inhemsk försäljning), skulle företagets andel därför vara betydligt större.

(382) För det tredje instämde inte kommissionen i att det faktum att tillverkaren säljer på den inhemska marknaden är irrelevant. Såsom domstolen har slagit fast ([92]) existerar en enda ekonomisk enhet när en tillverkare anförtror en distributör funktioner som normalt ankommer på en intern försäljningsavdelning. Sådan direkt inhemsk försäljning och exportförsäljning som diskuteras ovan hör normalt till en intern försäljningsavdelnings uppgifter. I detta sammanhang påpekade kommissionen även att Wan Wei Group inte bestred kommissionens argument på grundval av Mengweis försäljningskostnader. Dessa kostnader visar tydligt att Mengwei har en egen försäljningsavdelning och att företaget inte bara är en av Wan Weis fabriker eller produktionsstrukturer, såsom den exporterande tillverkaren hävdar. I alla händelser erinrade kommissionen om, såsom förklaras ovan, att Mengwei hade betydande direkt exportförsäljning, vilket i sig är tillräckligt för att visa att företaget har en verklig försäljningsavdelning för exportförsäljning.

(383) Kommissionen konstaterade att Wan WeGroup inte heller bestred att Wan Wei inte enbart säljer eller faktiskt exporterar polyvinylalkoholer som tillverkas av gruppen, utan även handlar med polyvinylalkohol som tillverkats av andra, icke-närstående, företag. Detta styrker även slutsatsen att Wan Wei agerade mer som en handlare än en intern försäljningsavdelning för Mengwei.

(384) Vad gäller Wan Weis inköp från icke-närstående tillverkare av polyvinylalkoholer instämde kommissionen inte i argumentet att en justering endast är möjlig när inköpen från icke-närstående parter är betydande. Att så var fallet i ärendet Musim Semi Mas ([93]) betyder inte att andelen inköp som konstaterades i det ärendet utgör den tröskel under viken företag bildar en enda ekonomisk enhet, och över vilken en enda ekonomiska enhet inte kan existera. I själva verket är inga av de faktorer som diskuteras ovan avgörande i sig. De bör betraktas som en helhet i varje individuellt ärende.

(385) När kommissionen övervägde hela bilden av Wan Wei Group och Wan Weis verksamheter med avseende på Mengweis polyvinylalkohol, bekräftade den också att det förra företaget inte kunde anses vara det senare företagets interna försäljningsavdelning, utan snarare utgjorde en handlare i den mening som avses i artikel 2.10 i i grundförordningen.

(386) Av ovan nämnda skäl avvisades påståendet.

(387) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade tre exporterande tillverkare i urvalet och en tillverkare/användare i unionen att ingen justering borde göras för återbetalningspliktig mervärdesskatt. Dessa berörda parter hävdade i synnerhet att kommissionen inte hade förklarat varför en sådan justering är nödvändig, särskilt med tanke på att normalvärdet (delvis) konstrueras med hjälp av uppgifter från ett tredjeland. Dessa berörda parter hävdade likaså att kommissionen inte heller hade förklarat varför det, utan justering för mervärdesskatt, fanns en skillnad mellan exportpriset och det konstruerade normalvärdet, vilket påverkade prisernas jämförbarhet. Enligt deras åsikt föreligger det inte någon återbetalning av mervärdesskatt på insatsvaror eftersom normalpriset konstrueras fram, vilket i sin tur innebär att ingen justering bör göras för skillnader i återbetalning av mervärdesskatt.

(388) Kommissionen instämde inte i detta påstående. Kommissionen gjorde en justering enligt artikel 2.10 b i grundförordningen för skillnaden i indirekta skatter mellan exportförsäljning från Kina till unionen och normalvärdet där indirekta skatter såsom moms har uteslutits. Kommissionen behöver inte visa att det konstruerade normalvärdet faktiskt ger upphov till mervärdesskatt som kan återbetalas till fullo vid försäljning på den inhemska marknaden, eftersom detta är irrelevant. Det normalvärde som konstruerades i enlighet med vad som anges i skälen 335–347 och 295 omfattar inte mervärdesskatt, eftersom de icke-snedvridna värdena i det representativa landet används för beräkningen av normalvärdet i exportlandet efter avdrag för mervärdesskatt. Den faktiska momsbehandlingen på försäljningen på hemmamarknaden och vid export sker helt och hållet i Kina. Undersökningen visade att de exporterande tillverkarna i Kina under undersökningsperioden ådrog sig en mervärdesskatteskuld på 13 % eller 16 % (satsen 13 % är tillämplig från april till juni 2019 och satsen 16 % är tillämplig från juli 2018 till mars 2019) vid export, medan 5 %, 9 % eller 10 % återbetalas (satsen 5 % är tillämplig från juli till augusti 2018, satsen 9 % är tillämplig från september till oktober 2018 och satsen 10 % är tillämplig från november 2018 till juni 2019). När det gäller skillnaden i indirekt beskattning, i detta fall den moms på exportförsäljningen som delvis återbetalas, gjorde kommissionen därför en vederbörlig justering av normalvärdet i linje med artikel 2.10 b i grundförordningen. Påståendet avvisades därför.

([92]) Se t.ex. tribunalens dom av den 25 juni 2015, T-26/12, Musim Semi Mas, ECLI:EU:T:2015:437, punkt 43.
([93]) Ibid.

(389) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade tre importörer att kommissionen borde justera exportpriset för att i) ta hänsyn till att kinesiska exporterande tillverkare aldrig utser handelsagenter eller mellanhänder, utan i stället förhandlar direkt med unionsimportörerna, ii) exporterande tillverkare av polyvinylalkoholer av låg kvalitet inte hade några FoU-kostnader, iii) de kinesiska exporterande tillverkarna aldrig tillåter försenade betalningar, vilket innebär att de inte heller ådrar sig några finansiella kostnader, och iv) att kinesiska exporterande tillverkare aldrig tillhandahåller tekniskt stöd efter försäljning.

(390) Kommissionen instämde inte i detta påstående. Kommissionen konstaterade att den baserade exportpriset på de priser som faktiskt betalas, med hänsyn till alla de justeringar av normalvärdet som de exporterande tillverkarna i urvalet har begärt. De faktorer som handlarna nämner lades inte till det konstruerade normalvärdet, så det fanns inga problem med jämförbarheten. Påståendet avvisades därför.

3.4 **Dumpningsmarginal**

(391) För de exporterande tillverkare som ingick i urvalet jämförde kommissionen det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje typ av den likadana produkten med det vägda genomsnittliga exportpriset för motsvarande typ av den berörda produkten, i enlighet med artikel 2.11 och 2.12 i grundförordningen.

(392) På denna grundval fastställdes de slutgiltiga vägda genomsnittliga dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av priset cif vid unionens gräns, före tull, till följande:

Företag	Slutgiltig dumpningsmarginal
Shuangxin Group	115,6 %
Sinopec Group	17,3 %
Wan Wei Group	193,2 %

(393) När det gäller de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet beräknade kommissionen den vägda genomsnittliga dumpningsmarginalen i enlighet med artikel 9.6 i grundförordningen. Denna marginal fastställdes därför på grundval av marginalerna för de exporterande tillverkarna i urvalet.

(394) På denna grundval är den slutgiltiga dumpningsmarginalen för de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet 80,4 %.

(395) För alla andra exporterande tillverkare i det berörda landet fastställde kommissionen dumpningsmarginalen på grundval av de tillgängliga uppgifterna i enlighet med artikel 18 i grundförordningen. Kommissionen fastställde i det sammanhanget de exporterande tillverkarnas grad av samarbetsvilja. Graden av samarbetsvilja motsvarar de samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas exportvolym till unionen i förhållande till den totala exportvolymen –enligt Eurostats importstatistik – från det berörda landet till unionen.

(396) Nivån på samarbetsviljan var hög i detta fall, eftersom importen från de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna utgjorde praktiskt taget hela exporten till unionen under undersökningsperioden. På grundval av detta beslutade kommissionen därför att fastställa den övriga dumpningsmarginalen till en nivå motsvarande den högsta dumpningsmarginal som fastställts för ett samarbetsvilligt företag som ingick i urvalet.

(397) De slutgiltiga dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av priset cif vid unionens gräns, före tull, har fastställts till följande:

Företag	Slutgiltig dumpningsmarginal
Shuangxin Group	115,6 %
Sinopec Group	17,3 %
Wan Wei Group	193,2 %
Andra samarbetsvilliga företag	80,4 %
Alla övriga företag	193,2 %

4 SKADA

4.1 Definition av unionsindustrin och unionstillverkningen

(398) Den likadana produkten tillverkades av fyra unionstillverkare under undersökningsperioden: Kuraray Europe GmbH, Sekisui Specialty Chemicals Europe S.L., Solutia Europe SPRL och Wacker Chemie AG. Dessa tillverkare utgör unionsindustrin i den mening som avses i artikel 4.1 i grundförordningen.

(399) Den totala tillverkningen i unionen under undersökningsperioden fastställdes till omkring [114 000 – 120 000] ton. Kommissionen fastställde denna siffra på grundval av alla tillgängliga uppgifter om unionsindustrin, såsom uppgifter från klaganden och från alla kända tillverkare i unionen. Såsom anges i skäl 30 valdes två unionstillverkare ut till stickprovet som står för över 80 % av den totala produktionen av den likadana produkten i unionen.

4.2 Fastställande av den relevanta unionsmarknaden

(400) För att avgöra om unionsindustrin lidit skada och för att fastställa förbrukningen och de olika ekonomiska indikatorerna för unionsindustrins situation undersökte kommissionen om, och i så fall i vilken utsträckning, man i denna analys borde beakta den efterföljande användningen av den likadana produkt som produceras av unionsindustrin.

(401) Polyvinylalkohol används som insatsvara för tillverkning av papper och kartong, för tillverkning av hartser av polyvinylbutyral, som används i tillverkning av polyvinylbutyralfilm, som polymerisationshjälpmedel för plast, och för tillverkning av emulsioner och lim. Kommissionen konstaterade att en betydande del av unionstillverkarnas tillverkning var avsedd för företagsintern användning. Unionsindustrin är till största delen vertikalt integrerad och polyvinylalkohol överförs ofta inom samma företag eller grupper av företag för vidareförädling i senare led.

(402) Skillnaden mellan den företagsinterna och den öppna marknaden är relevant för skadeanalysen, eftersom produkter avsedda för företagsintern användning inte är utsatta för direkt konkurrens från importerade produkter. Tillverkning som är avsedd för försäljning på den öppna marknaden konkurrerar däremot direkt med import av den berörda produkten.

(403) Kommissionen inhämtade uppgifter för hela verksamheten avseende polyvinylalkoholer och fastställde huruvida tillverkningen var avsedd för företagsintern användning eller för den öppna marknaden för att skapa en så fullständig bild av unionsindustrin som möjligt.

(404) Kommissionen undersökte vissa ekonomiska indikatorer med avseende på unionsindustrin på grundval av uppgifter som rörde den öppna marknaden. Dessa indikatorer är försäljningsvolymer och försäljningspriser på unionens marknad, marknadsandel, tillväxt, exportvolymer och exportpriser lönsamhet, räntabilitet, och kassaflöde. I de fall där det var möjligt och motiverat jämfördes undersökningsresultaten med uppgifterna för den företagsinterna marknaden för att få en fullständig bild av unionsindustrins situation.

(405) Övriga ekonomiska indikatorer kunde däremot endast granskas på ett meningsfullt sätt genom att se till hela verksamheten, inklusive unionsindustrins företagsinterna användning. Det rör sig om följande faktorer: Tillverkning. Kapacitet och kapacitetsutnyttjande. Sysselsättning och produktivitet. De hänför sig till hela verksamheten, oavsett om produktionen är företagsintern eller säljs på den öppna marknaden.

(406) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade Cordial, Wacker och Wegochem att det allmänna utlämnandet av uppgifter inte innehöll relevanta uppgifter, såsom klagandens produktionsvolym, produktionskapacitet, kapacitetsutnyttjande, försäljningsvolym och marknadsandel.

(407) Som svar på dessa företags begäran gjorde kommissionen en förnyad bedömning de uppgifter som angetts i intervall och/eller i indexerad form för produktionsvolym, produktionskapacitet och sysselsättning. Eftersom dessa uppgifter är en sammanställning av fyra företags uppgifter lämnades de ut i faktiska siffror till företaget och gjordes tillgängliga för de berörda parterna i de öppna ärendehandlingarna.

(408) Vad beträffar de konfidentiella uppgifterna från klaganden måste kommissionen avvisa företagens begäran. Enligt grundförordningen ska kommissionen bedöma skadan för unionsindustrin, och inte för enskilda tillverkare. I detta fall rörde de begärda uppgifterna makroekonomiska indikatorer och innefattade alla kända unionstillverkare. Det finns ingen anledning att skilja ut uppgifterna för en enda tillverkare, särskilt inte när sådana uppgifter är konfidentiella enligt artikel 19 i grundförordningen.

(409) Efter utlämnandet av uppgifter invände Wacker och den kinesiska handelskammaren för importörer och exportörer av metaller, mineraler och kemikalier (CCCMC) mot kommissionens metod för att analysera den företagsinterna marknaden och den öppna marknaden. Wacker hävdade att kommissionen endast borde göra en tydlig bedömning av de makro- och mikroekonomiska indikatorerna för klaganden, i syfte att undvika att skadebedömningen snedvrids.

(410) Kommissionen instämde inte i Wackers påstående. Unionsindustrin består av fyra tillverkare, varav två är aktiva på den öppna marknaden. Såsom förklaras i skälen 402–405 ansågs det för vissa ekonomiska indikatorer lämpligt att endast hänvisa till uppgifterna för den öppna marknaden, medan andra ekonomiska indikatorer endast kunde undersökas på ett meningsfullt sätt med hänsyn till hela verksamheten, inbegripet unionsindustrins företagsinterna användning.

(411) Påståendet avvisades därför.

4.3 **Förbrukning i unionen**

(412) Kommissionen fastställde unionens förbrukning utifrån a) företagsintern förbrukning på grundval av företagsintern användning av unionens produktion, b) försäljning på unionens marknad av alla kända tillverkare i unionen, och c) import till unionen från samtliga tredjeländer enligt uppgifter från Eurostat, vilket även omfattade de uppgifter som lämnats av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i det berörda landet. På grundval av detta fastställdes förbrukningen i unionen till följande:

Tabell 1

Förbrukningen i unionen (ton)

	2016	2017	2018	Undersökningsperiod
Total förbrukning i unionen	214 000 – 219 000	210 000 – 215 000	225 000 – 230 000	218 000 – 223 000
Index	*100*	*98*	*106*	*102*
Företagsintern marknad	50 000 – 55 000	52 500 – 57 500	57 500 – 62 500	55 000 – 60 000
Index	*100*	*105*	*116*	*109*
Öppen marknad	162 000 – 167 000	155 000 – 160 000	165 000 – 170 000	162 000 – 167 000
Index	*100*	*96*	*103*	*100*

Källa: Eurostat, klagomålet och kontrollerade svar på frågeformuläret.

(413) Den företagsinterna förbrukningen av egentillverkad polyvinylalkohol ökade med 9 % under skadeundersökningsperioden. Förbrukningen på den öppna marknaden och den totala förbrukningen förblev däremot relativt stabila under samma period.

(414) Den totala förbrukningen ökade från ungefär [214 000 – 219 000] ton 2016 till omkring [218 000 – 223 000] ton under undersökningsperioden medan förbrukningen på den öppna marknaden låg på en stabil nivå på omkring [162 000 – 167 000] ton under samma period.

(415) CCCMC hävdade att kommissionen inte hade analyserat den företagsinterna marknaden och den företagsinterna förbrukningen på lämpligt sätt. CCCMC ansåg närmare bestämt att kommissionen inte hade informerat parterna på lämpligt sätt om den företagsinterna förbrukningens och tillverkningens andel i förhållande till den totala förbrukningen och tillverkningen, och hur stor del av tillverkningen som gick till den öppna marknaden. Parten upprepade sitt påstående efter det andra ytterligare utlämnandet av uppgifter.

(416) Kommissionen instämde inte i detta påstående och förtydligade att de uppgifter om förbrukningen på den företagsinterna marknaden som hade lämnats ut till de berörda parterna motsvarade den företagsinterna tillverkningen. Den totala tillverkningen anges i tabell 4. Genom att använda uppgifterna om företagsintern tillverkning i tabell 1 är det enkelt att beräkna utvecklingen av tillverkningen på den öppna marknaden. Kommissionen ansåg således att parterna hade informerats om alla nödvändiga parametrar för den företagsinterna marknaden och den öppna marknaden. Unionsindustrins företagsinterna användning analyseras dessutom utförligt i avsnitt 5.2.4 om företagsintern användning och uppgifterna lämnades ut till alla berörda parter. För enkelhetens skull lade kommissionen emellertid till en ytterligare post, ”produktionsvolym på den fria marknaden” i den reviderade versionen av tabell 4.

4.4 **Import från det berörda landet**

4.4.1 *Volym och marknadsandel för importen från det berörda landet*

(417) Kommissionen fastställde importvolymen på grundval av uppgifter från Eurostats databas. Marknadsandelen för importen fastställdes genom en jämförelse mellan importvolymerna och förbrukningen på den öppna marknaden i unionen enligt tabell 1.

(418) Importen till unionen från det berörda landet utvecklades på följande sätt:

Tabell 2

Importvolym (ton) och marknadsandel

	2016	2017	2018	Undersökningsperiod
Importvolym från Kina i ton	35 285	44 216	54 326	53 930
Index	*100*	*125*	*154*	*153*
Marknadsandel	20 %–25 %	25 %–30 %	30 %–35 %	30 %–35 %
Index	*100*	*131*	*149*	*153*

Källa: Eurostat.

(419) Importen från det berörda landet ökade med 53 % under skadeundersökningsperioden, från omkring 35 000 ton 2016 till nästan 54 000 ton under undersökningsperioden. Den kinesiska importens marknadsandel ökade således från 20–25 % år 2016 till 30–35 % under undersökningsperioden på den öppna marknaden.

4.4.2 *Priser på importen från det berörda landet och prisunderskridande*

(420) Kommissionen fastställde tendenserna för importpriserna på grundval av uppgifter från Eurostat.

(421) Det genomsnittliga priset på importen till unionen från det berörda landet utvecklades på följande sätt:

Tabell 3

Importpriser (euro/ kg)

	2016	2017	2018	Undersökningsperiod
Kina	1,49	1,39	1,34	1,49
Index	*100*	*94*	*90*	*100*

Källa: Eurostat.

(422) Priserna på importen från det berörda landet förblev förhållandevis stabila under skadeundersökningsperioden, och uppgick till omkring 1,49 euro/kg. Under undersökningsperioden fanns det, räknat på grundval av unionens genomsnittliga priser enligt tabell 7, en prisskillnad mellan den berörda importen och unionens priser på [10–40 %].

(423) Prisunderskridandet för importen fastställdes på grundval av uppgifter från de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i det berörda landet och uppgifter om försäljningen på hemmamarknaden från unionsindustrin för undersökningsperioden. Kommissionen fastställde prisunderskridandet under undersökningsperioden genom att jämföra

— de vägda genomsnittliga försäljningspriserna per produkttyp som unionstillverkarna tog ut från icke-närstående kunder på unionsmarknaden, justerade till nivån fritt fabrik, och

— motsvarande vägda genomsnittliga priser per produkttyp för importen från de exporterande tillverkarna i urvalet till den första oberoende kunden på unionsmarknaden, fastställda till cif-nivån, med lämpliga justeringar för tullar och kostnader efter import.

(424) Prisjämförelsen gjordes för varje enskild produkttyp för transaktioner i samma handelsled och efter avräkning av efterhandsrabatter. Vid behov gjordes nödvändiga justeringar av importpriset för den berörda produkten importerad från Kina när den jämfördes med den jämförbara produkttyp som såldes av unionsindustrin.

(425) När det gäller skillnaderna i vissa egenskaper mellan den berörda produkten och den likadana produkten, vilka fastställs i skälen 73–77, konkurrerar de produkttyper som importeras från Kina med de produkttyper som tillverkas och säljs av unionsindustrin. Eftersom askhalten i de polyvinylalkoholer som tillverkas och säljs av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna överlag var högre än askhalten i de polyvinylalkoholer som tillverkas och säljs av unionsindustrin, ansåg kommissionen att det var motiverat att göra en justering för att säkerställa en rättvis jämförelse mellan Kinas och unionens produkttyper på grundval av produktkontrollnummer. Kommissionen fastställde justeringen på grundval av den skillnad som konstaterats för import av polyvinylalkoholer med hög respektive låg askhalt från tredjeländer enligt upplysningar som lämnats av användare. Prisskillnaden fastställdes till 10 %.

(426) På grundval av detta lades en justering på 10 % till cif-priset för polyvinylalkoholer med hög askhalt som såldes av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna.

(427) Efter utlämnandet av uppgifter invände Ahlstrom-Munksjö mot justeringen på 10 %, eftersom kommissionen inte hade lämnat ut uppgiftskällan, vilket innebar att de berörda parterna inte hade möjlighet att bedöma om uppgifterna var tillförlitliga.

(428) I detta avseende klargjorde kommissionen, såsom förklaras i skäl 425, att justeringen gjordes på grundval av prisskillnaden för import av polyvinylalkoholer med hög och låg askhalt från tredjeländer för jämförbara produktkontrollnummer, som inhämtats under undersökningen och kontrollerats mot uppgifter från användarna (faktiska transaktioner).

(429) Eftersom metanolhalten och förpackningarna har en försumbar effekt på priserna ansåg kommissionen, såsom förklaras i skäl 81, att det var lämpligt att bortse från dessa skillnader av skäl som rörde underskridande.

(430) Resultatet av jämförelsen uttrycktes som en procentandel av unionstillverkarnas omsättning under undersökningsperioden. Den visade en vägd genomsnittlig prisunderskridandemarginal på mellan 28,8 % och 36,7 % för importen från det berörda landet på unionsmarknaden.

(431) Efter utlämnandet av uppgifter bestred flera berörda parter, nämligen Wacker, Ahlstrom-Munksjö, Sinopec Group, Wan Wei, Mengwei och Shuangxin, kommissionens beräkningar.

(432) Wacker och de kinesiska exporterande tillverkarna hävdade att 18 % av exporten från Kina inte såldes av unionsindustrin, eftersom det inte fanns några jämförbara produktkontrollnummer för denna kvantitet Parterna hänvisade till mål T-500/17, Hubei Xinyegang mot kommissionen, för att styrka sitt påstående om att kommissionen endast grundade sin skadeanalys på en begränsad volym av unionsindustrins försäljning, och inte på hela den likadana produkten.

(433) Kommissionen påpekade för det första att denna dom har överklagats till domstolen och att den därför inte kan anses vara avgörande. För det andra kräver inte grundförordningen att kommissionen ska göra prisanalyser för varje produkttyp separat. Det rättsliga kravet är tvärtom ett fastställande på nivån för den likadana produkten. Produktkontrollnummer används visserligen som utgångspunkt för sådana bedömningar, men detta innebär inte att de olika produktkontrollnumren inte konkurrerar sinsemellan. Det faktum att vissa produktkontrollnummer för unionsindustrin inte jämfördes med importen innebär således inte att de inte utsätts för pristryck från den dumpade importen. Metoden att fastställa prisunderskridande och målprisunderskridande genom att först beräkna marginalerna på nivån för produktkontrollnumren är följaktligen endast ett förberedande mellansteg för den prisjämförelse som ska göras. Detta steg är inte ett rättsligt krav, men är kommissionens standardpraxis. I ärenden där urval används är det för det tredje inte förvånande att det inte finns en perfekt motsvarighet mellan importen från de exporterande tillverkarna i urvalet och försäljningen från de tillverkare i unionsindustrin som ingår i urvalet. Detta innebär inte nödvändigtvis att vissa former inte importeras, utan att dessa former inte exporterades

till unionen av de exporterande tillverkarna i urvalet under undersökningsperioden. Såsom förklaras i skälen 58–62 konstaterade kommissionen avslutningsvis att alla former av polyvinylalkoholer konkurrerade med varandra, åtminstone i viss mån. Den andel på 18 % av exporten från de exporterande tillverkarna i urvalet som inte såldes av unionsindustrin utgör därför inte en separat kategori av den berörda produkten, utan konkurrerar fullt ut med de återstående former som kommissionen inte fann någon motsvarighet för. De produktkontrollnummer som inte såldes av unionsindustrin utgjordes dessutom av produkttyper som är lämpliga för användning inom sektorerna för lim, polymerisation och papper, och är därför likvärdiga och konkurrerar direkt med andra produktformer som unionsindustrin tillverkar och säljer för användning i samma tillämpningar, även om de inte användes för kvantifieringen av prisunderskridandet.

(434) Påståendet avvisades därför.

(435) Samma parter begärde ett ytterligare utlämnande av uppgifter rörande den detaljerade beräkningen av prisunderskridandemarginalerna och målprisunderskridandemarginalerna per produktkontrollnummer. De begärde särskilt uppgifter om i) de produktkontrollnummer som såldes av unionsindustrin, ii) genomsnittliga kvantiteter och försäljningspriser per produktkontrollnummer, och iii) detaljerade prisunderskridandemarginaler och målprisunderskridandemarginaler per produktkontrollnummer. Med hänvisning till domstolens dom i Jindal-målet (mål T-301/16, Jindal Saw Ltd och Jindal Saw Italia SpA mot kommissionen) hävdade samma parter att jämförelsen mellan exportpriserna och unionsindustrins försäljningspriser inte hade gjorts i samma handelsled, eftersom merparten av importen från Kina såldes via icke-närstående handlare och icke-närstående importörer, medan unionsindustrin sålde direkt till slutkunder. De ansåg därför att kommissionen borde göra en justering i samma handelsled.

(436) Enligt artikel 19 i grundförordningen kunde kommissionen inte lämna ut de begärda uppgifterna per produkttyp. Ett så detaljerat utlämnande skulle göra det möjligt att, antingen direkt eller med hjälp av marknadsinformation, rekonstruera enskilda unionstillverkares konfidentiella försäljnings- eller produktionsuppgifter.

(437) Vad beträffar parternas begäran om en justering för handelsledet bedömde kommissionen priset på unionens marknad för försäljningen till slutanvändare jämfört med försäljningen till distributörer, och fann inga konsekventa skillnader i priserna för de olika handelsleden. Inga andra uppgifter i ärendehandlingarna visade att det fanns något behov av justeringar i något handelsled. Kommissionen konstaterade därför att en justering för olika handelsled inte var motiverad i detta ärende.

(438) Wacker hävdade också att kommissionen bedömde priseffekterna av den berörda importen på unionsindustrin för hela skadeundersökningsperioden (utöver beräkningen av prisunderskridande för undersökningsperioden) baserat på de genomsnittliga importpriserna, utan justering för tullar, kostnader efter import och askhalt.

(439) Detta påstående måste avvisas. Enligt kommissionens etablerade praxis beräknades prisunderskridandemarginalerna endast för undersökningsperioden. Priseffekterna för hela skadeundersökningsperioden beaktades dock när det gällde utvecklingen av tendensen för importpriserna. Inga justeringar behövdes för att bedöma en sådan tendens enligt en jämförbar grund över åren. Även när de genomsnittliga kostnaderna efter export och tullar för hela skadeundersökningsperioden beaktades, var de kinesiska priserna dessutom fortfarande betydligt lägre än unionsindustrins priser, vilket bekräftar det betydande prisunderskridande som konstaterats för undersökningsperioden.

4.5 **Unionsindustrins ekonomiska situation**

4.5.1 *Allmänna anmärkningar*

(440) I enlighet med artikel 3.5 i grundförordningen omfattade granskningen av den dumpade importens inverkan på unionsindustrin en bedömning av alla ekonomiska indikatorer som var av betydelse för unionsindustrins tillstånd under skadeundersökningsperioden.

(441) För fastställandet av skada gjorde kommissionen åtskillnad på makroekonomiska och mikroekonomiska skadeindikatorer. Kommissionen utvärderade de makroekonomiska indikatorerna på grundval av uppgifter från klaganden, som dubbelkontrollerats mot de uppgifter som lämnats av de övriga unionstillverkarna, användarna och importörerna samt tillgänglig officiell statistik (Eurostat). De makroekonomiska uppgifterna avsåg samtliga unionstillverkare.

(442) Kommissionen utvärderade de mikroekonomiska indikatorerna på grundval av uppgifter i svaren på frågeformulären från de unionstillverkare som ingick i urvalet. När det gäller den andra unionstillverkaren i urvalet, Wacker, måste det noteras att de inlämnade uppgifterna inte omfattade de mikroekonomiska indikatorerna, eftersom företaget endast tillverkade för företagsintern användning och således inte hade någon försäljning av den likadana produkten på den öppna marknaden. De mikroekonomiska uppgifterna avsåg följaktligen den unionstillverkare i urvalet som endast säljer på den öppna marknaden, dvs. Kuraray Europe GmbH. Båda uppsättningarna uppgifter konstaterades vara representativa för unionsindustrins ekonomiska situation.

(443) De makroekonomiska indikatorerna är produktionsvolym, produktionskapacitet, kapacitetsutnyttjande, försäljningsvolym, marknadsandel, tillväxt, sysselsättning, produktivitet och dumpningsmarginalens storlek.

(444) De mikroekonomiska indikatorerna är genomsnittspriser per enhet, enhetskostnad, arbetskraftskostnader, lager, lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga.

4.5.2 *Makroekonomiska indikatorer*

4.5.2.1 Produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

(445) Unionens totala tillverkning, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 4

Tillverkning, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

	2016	2017	2018	Undersökningsperiod
Produktionsvolym (ton)	129 310	120 807	123 492	114 235
Index	*100*	*93*	*95*	*88*
Produktionskapacitet (i ton)	145 684	145 684	145 684	145 684
Index	*100*	*100*	*100*	*100*
Kapacitetsutnyttjande	89 %	83 %	85 %	78 %
Index	*100*	*93*	*95*	*88*
Produktionsvolym på unionens öppna marknad (ton)	75 000 – 80 000	62 500 – 67 500	600 000 – 65 000	55 000 – 60 000
Index	*100*	*86*	*82*	*75*

Källa: klagomålet och kontrollerade svar på frågeformuläret.

(446) Under skadeundersökningsperioden minskade unionsindustrins produktionsvolym med 12 %. Den minskade tillverkningen påverkade nästan bara de två enda unionstillverkare som säljer på den öppna marknaden, eftersom produktionsvolymen för de unionstillverkare som endast producerar för företagsintern förbrukning förblev förhållandevis stabil.

(447) Den rapporterade kapaciteten förblev densamma under skadeundersökningsperioden. Det rapporterade kapacitetsutnyttjandet minskade dock väsentligt på grund av den betydande minskningen av tillverkningen för de unionstillverkare som säljer på den öppna marknaden, som syftade till att minska produktionskostnaderna och förlusterna. Båda tillverkarna fick i själva verket lägga ned en del av sina produktionslinjer under perioden 2017–2018 på grund av trycket från den dumpade importen.

(448) Den minskade kapacitetsutnyttjandet ska därför endast hänföras till den minskade tillverkningen för de två unionstillverkare som sålde på den öppna marknaden.

(449) Efter det andra ytterligare utlämnandet av uppgifter hävdade Solutia att minskningen av unionsindustrins kapacitetsutnyttjande inte följde tendensen för importen från Kina, eftersom kapacitetsutnyttjandet ökade från 2017 till 2018 när importen ökade och minskade under undersökningen när även importen från Kina minskade.

(450) Detta argument måste avvisas. För det första ökade unionsindustrins kapacitetsutnyttjande med 2 procentenheter från 2017 till 2018, medan förbrukningen på den öppna marknaden ökade med 7 procentenheter. Under samma period ökade importen från Kina dessutom med 23 % i volym och vann ytterligare marknadsandelar på 14 %. Även om unionsindustrins efterfrågan ökade kunde den därför inte öka sin produktion på något väsentligt sätt, eftersom priserna konstant underskreds av den ökande dumpade importen. För det andra minskade unionsindustrin sitt kapacitetsutnyttjande med 7 procentenheter och unionens förbrukning på den öppna minskade med 3 procentandelar under undersökningsperioden, medan importen från Kina förhöll sig på en stabil nivå (en minskning med 395 ton) och vann en marknadsandel på ytterligare 3 procentenheter.

4.5.2.2 Försäljningsvolym och marknadsandel

(451) Unionsindustrins försäljningsvolym och marknadsandel utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 5

Försäljningsvolym och marknadsandel

	2016	2017	2018	Undersökningsperiod
Sammanlagd försäljningsvolym på unionens öppna marknad (ton)	60 000 – 65 000	55 000 – 60 000	45 000 – 50 000	40 000 – 45 000
Index	*100*	*95*	*82*	*73*
Marknadsandel	35 %–40 %	35 %–40 %	25 %–30 %	25 %–30 %
Index	*100*	*99*	*79*	*73*

Källa: klagomålet och kontrollerade svar på frågeformuläret.

(452) Trots den förhållandevis stabila förbrukningen minskade unionsindustrins försäljningsvolym på den öppna marknaden med 27 % under skadeundersökningsperioden.

(453) Detta ledde i sin tur till en minskning av unionsindustrins marknadsandel på den öppna marknaden, från [35–40 %] år 2016 till [25–30 %] under undersökningsperioden, dvs. en minskning med 27 %.

4.5.2.3 Tillväxt

(454) Förbrukningen i unionen (på den öppna marknaden) förblev stabil under skadeundersökningsperioden, medan unionsindustrins försäljningsvolym på den öppna marknaden i unionen minskade med cirka 27 %. Unionsindustrin upplevde därmed en viss förlust av marknadsandelar, i motsats till importen från det berörda landet vars marknadsandel ökade betydligt under samma period.

4.5.2.4 Sysselsättning och produktivitet

(455) Sysselsättning och produktivitet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 6

Sysselsättning och produktivitet

	2016	2017	2018	Undersökningsperiod
Antal anställda (heltidsekvivalenter)	370	313	324	327
Index	*100*	*85*	*88*	*88*
Produktivitet (enhet per anställd)	350	386	382	349
Index	*100*	*110*	*109*	*100*

Källa: klagomålet och kontrollerade svar på frågeformuläret.

(456) Unionsindustrins sysselsättningsnivå minskade under skadeundersökningsperioden, vilket berodde på minskad produktion för de unionstillverkare som säljer på den öppna marknaden. Detta ledde till en minskning av arbetskraften med 12 %, utan beaktande av eventuell indirekt sysselsättning.

(457) Eftersom även produktionsvolymen minskade förblev unionsindustrins produktivitet förhållandevis stabil under skadeundersökningsperioden. Detta visar att unionsindustrin var villig att anpassa sig till de ändrade marknadsvillkoren för att behålla sin konkurrenskraft.

4.5.2.5 Dumpningsmarginalens storlek och återhämtning från tidigare dumpning

(458) Alla dumpningsmarginaler låg väsentligt över miniminivån. Inverkan av de faktiska dumpningsmarginalernas storlek på unionsindustrin var betydande, med tanke på volymen av och priserna för importen från det berörda landet.

(459) Detta är den första antidumpningsundersökning som gäller den berörda produkten. Den tidigare undersökningen avslutades 2008, utan att åtgärder infördes, och det fanns inga uppgifter tillgängliga för att bedöma verkningarna av eventuell tidigare dumpning.

4.5.3 *Mikroekonomiska indikatorer*

4.5.3.1 Priser och faktorer som påverkar priserna

(460) De genomsnittliga vägda försäljningspriserna per enhet för unionstillverkarna i urvalet till icke-närstående kunder i unionen utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 7

Försäljningspriser i unionen

	2016	2017	2018	Undersökningsperiod
Genomsnittligt försäljningspris per enhet på den öppna marknaden (euro/kg)	1,50 – 2,50	1,50 – 2,50	1,75 – 2,75	1,75 – 2,75
Index	*100*	*100*	*111*	*114*
Tillverkningskostnad per enhet (euro/kg)	1,50 – 2,50	1,50 – 2,50	2,00 – 3,00	2,00 – 3,00
Index	*100*	*104*	*119*	*124*

Källa: klagomålet och kontrollerade svar på frågeformuläret.

(461) Tabellen ovan visar utvecklingen av unionsindustrins försäljningspris per enhet på den öppna marknaden i unionen jämfört med motsvarande tillverkningskostnad per enhet. Försäljningspriserna har i genomsnitt varit lägre än tillverkningskostnaden per enhet sedan skadeundersökningsperiodens början.

(462) Unionsindustrins tillverkningskostnad per enhet ökade med 24 % under skadeundersökningsperioden. Kostnadsökningarna berodde främst på högre kostnader för den huvudsakliga råvaran, vinylacetatmonomer. Under samma period ökade försäljningspriserna med 14 %, men detta var inte tillräckligt för att uppväga höjningen av råvarupriserna på grund av det betydande pristryck som utövades av den kinesiska importen.

4.5.3.2 Arbetskraftskostnader

(463) De genomsnittliga arbetskraftskostnaderna för de unionstillverkare som ingick i urvalet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 8

Genomsnittlig arbetskraftskostnad per anställd

	2016	2017	2018	Undersökningsperiod
Genomsnittlig arbetskraftskostnad per anställd (index)	*100*	*109*	*104*	*109*

Källa: Kontrollerade svar på frågeformuläret.

(464) Under skadeundersökningsperioden ökade den genomsnittliga arbetskraftskostnaden per anställd med nästan 9 %. Denna ökande tendens konstaterades för båda unionstillverkarna i urvalet.

4.5.3.3 Lagerhållning

(465) Lagernivåerna för unionstillverkarna i urvalet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 9

Lager

	2016	2017	2018	Undersökningsperiod
Utgående lager (ton)	15 000 – 25 000	5 000 – 15 000	5 000 – 15 000	5 000 – 15 000
Index	*100*	*64*	*59*	*60*

Källa: klagomålet och kontrollerade svar på frågeformuläret.

(466) Under skadeundersökningsperioden minskade utgående lager betydligt, med 40 %. Minskningen beror på ett visst beslut som fattats av den unionstillverkare i urvalet som säljer på den öppna marknaden. Eftersom företaget gick med förlust i försäljningen till följd av trycket från den dumpade importen, ansåg det inte att det var ekonomiskt motiverat att bygga upp lagren när efterfrågan på dess produkt hade minskat.

4.5.3.4 Lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga

(467) Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och räntabilitet för unionstillverkarna i urvalet utvecklades på följande sätt under undersökningsperioden:

Tabell 10

Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och räntabilitet

	2016	2017	2018	Undersökningsperiod
Lönsamhet vid försäljning i unionen till icke-närstående kunder (procent av omsättningen)	– 0,5 % till – 5,0 %	– 5 % till – 10 %	– 0,5 % till – 5,0 %	– 10 % till – 15 %
Index	*100*	*– 279*	*– 199*	*– 548*
Kassaflöde (euro)	500 – 5 500	15 000 – 20 000	5 000 – 10 000	– 500 till – 5 500
Index	*100*	*922*	*535*	*– 80*

	2016	2017	2018	Undersökningsperiod
Investeringar (euro)	20 000 – 30 000	10 000 – 20 000	5 000 – 15 000	5 000 – 15 000
Index	*100*	*49*	*26*	*28*
Räntabilitet	– 0,5 % till – 5,0 %	– 2,5 % till – 7,5 %	– 0,5 % till – 5,0 %	– 7,5 % till – 12,5 %
Index	*100*	*– 209*	*– 132*	*– 368*

Källa: klagomålet och kontrollerade svar på frågeformuläret.

(468) Kommissionen fastställde lönsamheten för den unionstillverkare i urvalet som var aktiv på den öppna marknaden genom att uttrycka nettovinsten före skatt för försäljningen av den likadana produkten till icke-närstående kunder på den öppna marknaden i unionen som en procentandel av omsättningen för denna försäljning.

(469) Lönsamheten utvecklades negativt under skadeundersökningsperioden: förluster uppstod under samtliga fyra år, från [– 0,5 % till – 5 %] år 2016 till [– 10,0 % till – 15 %] under undersökningsperioden. Denna tendens påverkades främst av det pristryck som utövades av den kinesiska importen, som innebar att unionstillverkaren i urvalet inte kunde höja sina priser som svar på kostnadsökningarna.

(470) Nettokassaflödet är unionstillverkarnas förmåga att investera i sin verksamhet. Tendensen i nettokassaflödet varierade kraftigt under skadeundersökningsperioden, främst till följd av icke-kontanta utgifter såsom avskrivningar, och försämrades under undersökningsperioden.

(471) Räntabiliteten är vinsten i procent av investeringarnas bokförda värde. Räntabiliteten förblev överlag negativ under skadeundersökningsperioden, och följde en liknande tendens som lönsamhetstendensen. Under samma period minskade unionsindustrin sin investeringsnivå med 72 %. Unionsindustrins kapitalanskaffningsförmåga har påverkats allvarligt av de förluster som den dragit på sig under skadeundersökningsperioden, vilket framgår av de minskade investeringarna.

4.5.4 *Slutsats beträffande skada*

(472) Alla skadeindikatorer visade en negativ trend under skadeundersökningsperioden. Unionsindustrins produktionsvolym minskade med omkring 12 % och dess försäljningsvolym på den öppna marknaden minskade med 27 %. Med tanke på den förhållandevis stabila förbrukningen ledde detta i sin tur till en minskning av marknadsandelen på den öppna marknaden, från [35 – 40 %] år 2016 till [25 – 30 %] under undersökningsperioden, dvs. en minskning med 10 procentenheter.

(473) Försäljningspriset ökade visserligen med 14 % under skadeundersökningsperioden, men detta var inte tillräckligt för att uppväga den ökade tillverkningskostnaden per enhet, trots unionsindustrins insatser att förbättra effektiviteten genom att öka produktiviteten per anställd. Unionsindustrin minskade sina produktionsvolymer för att bemöta trycket från den dumpade importen, vilket i sin tur ledde till en ökning av enhetskostnaden. Detta i kombination med de höjda råvarupriserna som unionsindustrin inte kunde överföra orsakade en prisnedgång och uteblivna prisökningar för unionsindustrin, vilket i sin tur ledde till minskad lönsamhet.

(474) Till följd av de tendenser som beskrivs ovan gick unionsindustrins lönsamhet från [– 0,5 % till – 5 %] år 2016 till [– 10,0 % till – 15 %] under undersökningsperioden.

(475) Vad gäller den företagsinterna marknaden analyserade och beaktade kommissionen sina siffror i förekommande fall, vilket förklaras i avsnitt 4.2.

(476) Just i detta fall utgjorde den företagsinterna förbrukningen dock omkring en fjärdedel av unionens totala förbrukning, och bestod nästan uteslutande av företagsinterna överföringar inom samma företag eller grupp av företag. Sådana interna överföringar är inte representativa för de faktiska marknadstransaktionerna på grund av karaktären hos företagsinterna transaktioner. Sådana överföringar kommer inte heller in på den öppna marknaden, eftersom de integrerade tillverkarna använder produkten till fullo för vidareförädling Detta innebär att den företagsinterna marknaden inte är utsatt för direkt konkurrens från importen från det berörda landet.

(477) Kommissionen drog därför slutsatsen att en undersökning av unionsindustrins resultat främst måste omfatta verksamheten på den öppna marknaden för att vara meningsfull, såsom beskrivs i skälen 404 och 405.

(478) Mot bakgrund av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att unionsindustrin lidit väsentlig skada i den mening som avses i artikel 3.5 i grundförordningen.

(479) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade Wacker att unionsindustrins minskade produktionskapacitet måste hänföras till den andra unionstillverkaren som sålde på den öppna marknaden (dvs. Sekisui). Enligt Wacker var minskningen ett företagsbeslut som fattats före undersökningsperioden och orsakades inte av importen från Kina. Wacker hävdade att företaget avsiktligen beslutade att dra sig tillbaka från unionens marknad och att indikatorer med negativa värden, såsom produktion, försäljning och sysselsättning, därför inte borde användas som bevisning om skada.

(480) Kommissionen instämde inte i denna tolkning. För det första tyder den bevisning som inhämtades under undersökningen på att den minskade produktionen och försäljningen orsakades av pristrycket från importen från Kina. Det finns ingen bevisning för att denna slutsats inte skulle vara korrekt. För det andra, och såsom förklaras i skäl 447, minskade ingen av de unionstillverkare som säljer på den öppna marknaden sin produktionskapacitet på ett oåterkalleligt sätt. Tillverkarna minskade endast sin kapacitet genom att inte driva alla sina produktionslinjer. Denna minskning i kapacitetsutnyttjandet skedde under skadeundersökningsperioden, och beaktades således i bedömningen av tendenserna under samma period. Argumentet att unionsindustrin inte kunde sälja varor som den inte tillverkade är dessutom felaktigt. Det är inte ekonomiskt lönsamt att tillverka varor som inte går att sälja till ett rättvist marknadspris.

(481) Wacker hävdade även att Sekisuis minskade tillverkning och försäljning gynnade klaganden, som ökade sin försäljning med 6 % mellan 2016 och 2017. Kommissionen konstaterade dock att unionsindustrin minskade sin försäljning med 5 % under samma period, medan de kinesiska exporterande tillverkarna ökade sin försäljning på unionens marknad med 25 % och ökade sin marknadsandel med 7 procentenheter. Argumentet avvisades därför.

(482) Wacker hävdade dessutom att kommissionen inte övervägde unionsindustrins exportförsäljning i sin bedömning, eftersom exportstatistiken enligt Wackers åsikt visar att unionens exportförsäljning av polyvinylalkoholer utgjorde en stor andel av unionsindustrins försäljning på den öppna marknaden. Detta argument upprepades av CCCMC efter det andra ytterligare utlämnandet av uppgifter.

(483) Detta argument måste avvisas. De uppgifter som inhämtades under undersökningen visade att exportförsäljningen för den unionstillverkare i urvalet som sålde på den öppna marknaden förhöll sig relativt stabil under skadeundersökningsperioden, och att försäljningen, vilket är viktigast av allt, utgjorde en försumbar kvantitet jämfört med unionstillverkarens totala försäljning på unionens öppna marknad.

(484) Wacker och en annan part, Wegochem, hävdade likaså att kommissionen inte hade analyserat unionsindustrins import och återförsäljning. Parterna ansåg att unionsindustrin själv svarade för en stor andel av importvolymen från tredjeländer.

(485) För det första påpekade kommissionen att det fanns flera andra tillverkare i tredjeländer än klaganden och Sekisui. För det andra visade undersökningen att klagandens återförsäljning var begränsad och motsvarade [0,5 %–2 %] av unionstillverkarens totala försäljning på unionens öppna marknad under skadeundersökningsperioden. Återförsäljningen minskade dessutom med 50 % under skadeundersökningsperioden. Påståendet avvisades därför.

(486) Samma två parter hävdade dessutom att en del av de uppgifter som angavs i det allmänna utlämnandet av uppgifter, nämligen kassaflöde och lager, inte överensstämde med den öppna versionen av klagandens svar på frågeformuläret.

(487) I detta avseende klargjorde kommissionen att den enligt sin etablerade praxis hade ändrat och korrigerat vissa uppgifter efter en kontroll. Detta förklarar de skillnader som dessa parter påpekat.

5 **ORSAKSSAMBAND**

(488) I enlighet med artikel 3.6 i grundförordningen undersökte kommissionen huruvida den dumpade importen från det berörda landet vållat unionsindustrin väsentlig skada. I enlighet med artikel 3.7 i grundförordningen undersökte kommissionen även huruvida andra kända faktorer samtidigt kunde ha vållat unionsindustrin skada. Kommissionen säkerställde att all eventuell skada som orsakats av andra faktorer än den dumpade importen från det berörda landet inte tillskrevs den dumpade importen. Det rör sig om följande faktorer: import från övriga tredjeländer, utveckling av råvarukostnader, självförvållad skada och felaktig redogörelse av uppgifter från en unionstillverkare.

5.1 **Verkningar av den dumpade importen**

(489) Importvolymen från det berörda landet och importens marknadsandel ökade båda med 53 % under skadeundersökningsperioden. Denna ökning överskred väsentligen utvecklingen av förbrukningen på den öppna marknaden under samma period, som minskade med [0,5 %–2 %]. Samtidigt förlorade unionsindustrin 27 % av sin försäljningsvolym och marknadsandel. Priserna på importen från det berörda landet var visserligen förhållandevis stabila under skadeundersökningsperioden, men underskred unionsindustrins priser med 28,8–36,7 % och med 30,0 % i genomsnitt. Följaktligen minskade unionsindustrins lönsamhet konstant och nådde förluster på [–10,0 % till –15 %] under undersökningsperioden.

(490) Analysen av skadeindikatorerna i skälen 398–478 visar att unionsindustrins ekonomiska situation förvärrades under skadeundersökningsperioden och att detta sammanföll med en betydlig ökning av den dumpade importen från det berörda landet, som befanns underskrida unionsindustrins priser under undersökningsperioden och orsakade betydande uteblivna prisökningar eftersom unionsindustrin inte kunde höja sina priser i linje med de ökade tillverkningskostnaderna.

(491) De upplysningar som inhämtades under undersökningen visade dessutom att de olika produkttyper som säljs av de kinesiska exporterande tillverkarna till fullo konkurrerar med de produkttyper som säljs av unionsindustrin, vilket förklaras i avsnitt 2.3.

(492) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade Ahlstrom-Munksjö, Cordial och Wacker att det inte fanns något tidsmässigt samband mellan den ökade importen från Kina och unionsindustrins förvärrade situation. Den omständigheten att klagandens lönsamhet minskade betydligt mellan 2016 och 2017 medan dess försäljningsvolym ökade något kunde enligt deras åsikt inte hänföras till den dumpade importen. De påpekade också att unionsindustrin förlorade 11 % av sin försäljningsvolym under undersökningsperioden medan de kinesiska priserna ökade.

(493) För det första, och såsom förklaras i skäl 13, försökte unionsindustrin först följa de kinesiska dumpade priserna för att inte förlora marknadsandelar, vilket förklarar de tendenser mellan 2016 och 2017 som företaget påpekat. Unionsindustrins priser ökade inte under denna period, trots att produktionskostnaden fortsatte att öka. För det andra förlorade unionsindustrin samtidigt 5 procentenheter i försäljningsvolym, medan importen från Kina ökade med 25 procentenheter och dess försäljningspriser minskade med 6 %. Även om det stämmer att priset på importen från Kina ökade under undersökningsperioden var de i genomsnitt fortfarande 29 % lägre än unionsindustrins priser, medan volymen förblev konstant. Unionsindustrins produktionskostnad ökade avslutningsvis med 5 procentenheter, medan dess priser endast ökade med 3 procentenheter. I motsats till detta påstående sammanfaller de negativa trender som observerats för unionsindustrin med de ökade volymerna och marknadsandelarna för importen från Kina under skadeundersökningsperioden.

(494) Argumentet avvisades därför.

(495) Wacker hävdade också att klagandens lönsamhet visade en annan tendens än den tendens som redovisades i dess årsrapport för 2017.

(496) Årsrapporten avser klagandens hela verksamhet, varav polyvinylalkoholer endast är en del. Det är därför inte möjligt att dra slutsatser om ett enskilt affärssegment med de sammanställda siffrorna som underlag. Kommissionen har inhämtat, kontrollerat och dragit sina slutsatser på grundval av specifika uppgifter. Detta argument avvisades därför.

5.2 **Verkningar av andra faktorer**

5.2.1 *Import från tredjeländer*

(497) Importvolymen från övriga tredjeländer utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 11

Import från tredjeländer

Land		2016	2017	2018	Undersökningsperiod
Taiwan	Volym (ton)	20 965	19 796	23 602	22 674
	Index	*100*	*94*	*113*	*108*

Land		2016	2017	2018	Undersöknings-period
	Marknadsandel	12 %–15 %	12 %–15 %	13 %–16 %	13 %–16 %
	Index	*100*	*98*	*109*	*108*
	Genomsnittspris (euro/ton)	1,57	1,56	1,56	1,71
	Index	*100*	*99*	*99*	*109*
Förenta staterna	Volym (ton)	23 700	15 643	23 379	23 427
	Index	*100*	*66*	*99*	*99*
	Marknadsandel	12 %–15 %	9 %–12 %	12 %–15 %	12 %–15 %
	Index	*100*	*69*	*96*	*99*
	Genomsnittspris (euro/ton)	1,75	2,03	1,84	1,90
	Index	*100*	*116*	*105*	*108*
Japan	Volym (ton)	14 980	15 410	14 655	14 522
	Index	*100*	*103*	*98*	*97*
	Marknadsandel	8 %–11 %	9 %–12 %	7 %–10 %	8 %–11 %
	Index	*100*	*107*	*94*	*97*
	Genomsnittspris (euro/ton)	2,33	2,50	2,65	2,82
	Index	*100*	*107*	*114*	*121*
Övriga tredjeländer	Volym (ton)	7 419	3 885	2 813	4 033
	Index	*100*	*52*	*38*	*54*
	Marknadsandel	3 %–5 %	2 %–4 %	1 %–3 %	2 %–4 %
	Index	*100*	*55*	*37*	*55*
	Genomsnittspris (euro/ton)	2,29	1,98	2,14	2,23
	Index	*100*	*86*	*93*	*97*
Totalt för alla tredjeländer utom det berörda landet	Volym (ton)	67 064	54 734	64 448	64 656
	Index	*100*	*82*	*96*	*96*
	Marknadsandel	38 %–43 %	30 %–35 %	36 %–41 %	37 %–42 %
	Index	*100*	*85*	*93*	*96*
	Genomsnittspris (euro/ton)	1,88	1,98	1,93	2,06
	Index	*100*	*106*	*103*	*109*

Källa: Eurostat, klagomålet och kontrollerade svar på frågeformuläret.

(498) Importen från övriga tredjeländer hade främst sitt ursprung i Taiwan, Förenta staterna och Japan. En del av de japanska och amerikanska exportörerna är närstående till unionsindustrin, medan den taiwanesiska exportören är närstående till en av de kinesiska exporterande tillverkarna.

(499) I motsats till de argument som framförts av några berörda parter, och som upprepades av Wacker och Solutia efter utlämnandet av uppgifter, minskade importen från övriga tredjeländer, även om den är betydande räknat i marknadsandelar, med 4 % under skadeundersökningsperioden och unionsindustrins förlorade marknadsandel gynnade uteslutande de kinesiska exporterande tillverkarna. Importpriserna från dessa tredjeländer ökade med 9 % under samma period trots att de i genomsnitt var 11 % lägre än unionsindustrins priser. Importpriserna från den största exportören utom Kina, dvs. Taiwan, ökade med 9 %, importpriserna från Förenta staterna ökade med 8 % och importpriserna från Japan ökade med 21 %.

(500) Importen från övriga tredjeländer var därför inte källa till den skada som beskrivs i skälen 440–478.

(501) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade Wacker, den andra unionstillverkaren i urvalet, att kommissionens uppskattning av importen från Japan och Taiwan var felaktig. Enligt företaget hade kommissionen inte beaktat de kvantiteter som importerades enligt båda ländernas förfaranden för aktiv förädling och tog, enligt företagets åsikt, inte hänsyn till att en del av importen från Japan i själva verket består av sampolymerer av polyvinylalkohol, som inte omfattas av produktdefinitionen.

(502) Argumentet om förfarandet för aktiv förädling måste avvisas. Förfarandet för aktiv förädling avser varor som importeras för att användas inom unionens tullområde i en eller flera aktiva förädlingsprocesser, vilket innebär att varorna inte frisläpps för försäljning på unionens öppna marknad.

(503) Vad gäller importen av sampolymerer från Japan bekräftade kommissionen att Taric-nummer 3905 30 00 10 endast omfattar import av vissa sampolymerer för användning i skyddsbeläggning i wafers i samband med tillverkning av halvledare ([94]).

(504) Efter ytterligare kontroller togs de kvantiteter som importerats enligt Taric-nummer 3905 30 00 10 till unionen bort från importen, inte bara från Japan, utan från alla källor, inbegripet Kina. Importvolymerna, förbrukningen och marknadsandelarna sågs över i enlighet med detta.

(505) Wacker hävdade också att kommissionen endast inriktade sig på de genomsnittliga priserna för importen från Förenta staterna. Enligt Wackers åsikt koncentreras viss import till ett fåtal medlemsstater till mycket lägre priser än de genomsnittliga importpriser som kommissionen har beaktat, och detta kunde ha inverkat på klagandens försäljning.

(506) Detta argument måste avvisas, eftersom Wackers påstående och uppgifter inte motsäger kommissionens bedömning. En liknande variation i prismönstret kunde observeras för unionsindustrins försäljning, och försäljningspriserna återspeglar dessutom de produkttyper som efterfrågas av användarindustrin i varje medlemsstat. I motsats till vad Wacker hävdar innebär det faktum att de olika formerna av polyvinylalkoholer i stor utsträckning är utbytbara inte att alla former av polyvinylalkoholer måste ha samma pris. Det stämmer visserligen att importpriserna från Förenta staterna till Belgien under undersökningsperioden var 4 % billigare än de genomsnittliga importpriserna, men importen till Tyskland under samma period var 13 % dyrare än det genomsnittliga priset.

(507) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade Ahlstrom-Munksjö även att klaganden sålde polyvinylalkoholer från sina anläggningar i Förenta staterna till lägre priser än de former som tillverkas i unionen.

(508) De uppgifter som lämnats avser dock olika former av polyvinylalkoholer, och inga jämförelser är därför möjliga. Den form som importerades från Förenta staterna är dessutom en sampolymer, och omfattas således inte av produktdefinitionen för den berörda produkten. Dessutom bör det påpekas att det uppenbart framgår av de inlämnade uppgifterna att den största prisökning som klaganden gjorde i unionen inträffade exakt samma månad då den lade ned en av sina produktionslinjer. Detta bekräftar att företaget var tvunget att höja sina priser överlag för att uppväga den förlorade produktionen och de ökade fasta kostnaderna.

(509) Detta argument avvisades därför.

5.2.2 *Ökning av råvarukostnader*

(510) En användare hävdade att det var prishöjningen för den huvudsakliga råvaran, vinylacetatmonomer, som vållade skadan. Den hävdade att klaganden, som inte är integrerad i tidigare led, måste köpa vinylacetatmonomer på marknaden och därför är mindre kostnadseffektiv än de kinesiska exporterande tillverkarna eller de andra unionstillverkare som tillverkar vinylacetatmonomer för egen förbrukning.

([94]) Viskösa beredningar, som huvudsakligen består av poly(vinyl alkohol) (CAS-nummer RN 9002-89-5).

(511) I motsats till detta argument bekräftade de upplysningar som inhämtades under undersökningen att klaganden köper vinylacetatmonomer till en kostnad som ligger i linje med de rådande priser som observerats i andra källor. I detta avseende påverkade ökningen av priserna på vinylacetatmonomer även andra tillverkare runtom i världen, vilket bekräftas av prisutvecklingen för exporterande tillverkare från Kina och andra tredjeländer.

(512) Såsom förklaras i skäl 462 kunde unionsindustrin dessutom inte höja sina priser i linje med de ökade råvarukostnaderna på grund av det betydande pristrycket från den kinesiska importen. Det var detta, i kombination med de betydande minskningarna av försäljningsvolymerna, som orsakade nedgången i unionsindustrins priser, och således den minskade lönsamheten.

(513) Påståendet avvisades därför.

(514) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade Wacker att priserna på vinylacetatmonomerer minskade under första kvartalet 2019 och att klaganden därför borde ha kunnat minska sina produktionskostnader under undersökningsperioden därefter. CCCMC hävdade dessutom att kommissionen inte hade bedömt prisutvecklingen för vinylacetatmonomerer under undersökningsperiodens fyra år.

(515) Dessa påståenden måste tillbakavisas. Wacker hävdar att priset på vinylacetatmonomerer minskade under första halvåret 2019, men nämnde inte att samma pris ökade igen med 3 % under det andra kvartalet och var 12 % högre under fjärde kvartalet 2019. Kvartalsmässiga variationer är därför inte meningsfulla, eftersom företagen beaktar prognoserna för prisutvecklingen när de beräknar produktionskostnaden (och försäljningspriset) för det kommande året. Vad gäller CCCMC:s påstående visade de uppgifter som inhämtades under undersökningen att det genomsnittliga marknadspriset för vinylacetatmonomerer i unionen ökade med 20 % under skadeundersökningsperioden.

5.2.3 *Självförvållad skada*

(516) Två andra användare hävdade att den skada som unionsindustrin lidit var självförvållad, eftersom en av unionstillverkarna i urvalet på ett oproportionerligt sätt ökade utgifterna för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader under skadeundersökningsperioden.

(517) Undersökningen visade att ökningen av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader i företagets verksamhet avseende polyvinylalkoholer främst berodde på minskad försäljning. Eftersom de allra flesta försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader är fasta kostnader ledde den minskade försäljningen och den påföljande minskningen av tillverkningsvolymerna till att dessa kostnaders andel av tillverkningskostnaden per enhet ökade. Såsom nämns i skäl 473 var den minskade försäljningen följden av trycket från den dumpade importen på unionens marknad. Ökningen av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader var därför nära kopplad till den dumpade importen och kan inte anses utgöra självförvållad skada.

(518) Efter utlämnandet av uppgifter upprepade Ahlstrom-Munksjö, Wacker och Wegochem sitt påstående och hävdade att klaganden inte betydligt minskade sin produktion under skadeundersökningsperioden och att de fasta kostnaderna därför inte borde ha ökat.

(519) Såsom förklaras i skäl 447 var båda de två unionstillverkare som sålde på den öppna marknaden tvungna att som en direkt konsekvens av den dumpade importen lägga ned en produktionslinje under skadeundersökningsperioden. Det minskade kapacitetsutnyttjandet påverkade därför de fasta kostnaderna för båda tillverkarna.

(520) Ahlstrom-Munksjö och Wacker hävdade också att det planerade avbrottet i sex veckor för underhåll av klagandens anläggning bidrog till att öka dess produktionskostnader. Wacker hävdade dessutom att klagandens produktionskostnad var oproportionerligt hög.

(521) När det gäller stängningen av anläggningen visade undersökningen att den inte väsentligt påverkade klagandens produktionskostnad, eftersom det var en rutinoperation som planerats lång tid i förväg. Klagandens produktionskostnad ökade dessutom med 4 procentenheter 2017 (det år då anläggningen stängdes), men ökade med 15 procentenheter 2018 när den dumpade importen ökade ytterligare och nådde en marknadsandel på [30 %–35 %].

(522) Vad gäller kostnaden tillverkar Wacker endast polyvinylalkoholer för sin företagsinterna förbrukning och har inga försäljnings- och administrationskostnader (och därför lägre kostnader överlag). De uppgifter som inhämtades under undersökningen visade dessutom att klagandens produktionskostnad låg i linje med produktionskostnaden för industrin för polyvinylalkoholer.

(523) Dessa argument avvisas därför.

(524) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade Wegochem att klagandens låga lönsamhet, enligt Wegochems åsikt, berodde på överdrivet höga avskrivningskostnader.

(525) Kommissionen bekräftar att klagandens avskrivningskostnader kontrollerades och reviderades för att endast beakta den kostnad som uteslutande avsåg den berörda produkten. Påståendet avvisades därför.

(526) En annan användare gjorde gällande, och upprepade sitt argument efter utlämnandet av uppgifter, att unionsindustrins minskade marknadsandel berodde på deras egna affärsbeslut, eftersom den kraftiga ökningen av priserna mellan 2017 och undersökningsperioden tvingade vissa användare av den berörda produkten att gå över till billigare kinesiska leverantörer för att kunna behålla sin konkurrenskraft.

(527) Även om prisökningen och försäljningsminskningen sammanfaller i tid, är detta en direkt följd av den dumpade importen från det berörda landet. Polyvinylalkoholer har flera tillämpningar och tillverkas i olika former. Såsom förklaras i skäl 60 har några av dessa former en rad olika tillämpningsområden och generellt ett lägre pris, medan andra mer specialiserade former som är utformade för tillämpningar med snäva specifikationer (exempelvis läkemedelsprodukter och tillverkning av polyvinylbutyralfilm) i genomsnitt är dyrare.

(528) Unionsindustrin har förmåga att försörja alla de olika segmenten i industrin i senare led. Importen av polyvinylalkoholer från Kina till priser som underskrider unionens priser med i genomsnitt 29,9 %, tvingade unionsindustrin att minska sin tillverkningsnivå och koncentrera försäljningen på former med något högre försäljningspriser i genomsnitt. Undersökningen visade dock på ett ökande pristryck även på dessa former, vilket ytterligare har försämrat unionsindustrins situation.

(529) Påståendet avvisas därför.

(530) En av de icke-närstående importörerna i urvalet hävdade att klaganden själv dumpade unionens marknad och att skadan därför var självförvållad, och lämnade bevisning för försäljning av polyvinylalkoholer till ett mycket lågt pris till unionens marknad, som tillverkats av klagandens närstående företag i Singapore. Detta argument upprepades efter utlämnandet av uppgifter.

(531) Undersökningen visade att den påstått dumpade försäljningen från Singapore i själva verket var en försäljning av ett parti produkter som inte uppfyller uppställda krav. Denna särskilda typ av polyvinylalkoholer är vanligtvis följden av fel i produktionsprocessen, och såldes därför till ett mycket lågt pris på marknaden eftersom partiet inte uppfyllde de allmänna produktspecifikationerna.

(532) Detta argument avvisas därför.

(533) En annan användare hävdade att unionsindustrins minskande försäljningsvolymer inte hade vållats av den dumpade importen av polyvinylalkoholer från det berörda landet, utan hade framkallats av klagandens vägran att leverera sina produkter till vissa användare, vilket innebar att skadan var självförvållad på grund av dessa konkurrenshämmande metoder.

(534) Såsom även förklaras i avsnitt 2.2 har unionsindustrin förmåga och är villig att leverera samtliga olika former av polyvinylalkoholer. Användaren lämnade ingen särskild bevisning avseende vägran att leverera. Tvärtom, och såsom förklaras i skäl 13, visade de upplysningar som inhämtades under undersökningen tydligt att industrin hade förmåga och var villig att leverera den berörda produkten till alla användare.

(535) Användaren upprepade sitt argument efter utlämnandet av uppgifter, men inkom inte med någon avgörande bevisning för den påstådda vägran att leverera, eftersom de dokument som tillhandahölls endast hänvisade till skilda åsikter om priserna mellan de två parterna.

(536) Argumentet avvisades därför.

5.2.4 *Företagsintern användning*

(537) En användare gjorde gällande att de makroekonomiska uppgifter som lämnats av den unionstillverkare som ströks från urvalet kunde vara vilseledande, eftersom den rapporterade minskningen av försäljningen av polyvinylalkoholer kunde ha varit ett medvetet affärsbeslut för att öka den företagsinterna förbrukningen av polyvinylalkoholer och därmed öka försäljningen i segmenten i senare led.

(538) Såsom förklaras i skäl 441 utvärderade kommissionen de mikro- och makroekonomiska indikatorerna på grundval av kontrollerade uppgifter i svar på frågeformuläret och i klagomålet, som dubbelkontrollerats mot de uppgifter som lämnats av de övriga unionstillverkarna, användarna och importörerna samt tillgänglig officiell statistik (Eurostat).

(539) Till följd av den stora samarbetsviljan kunde kommissionen skapa en grundlig bild av de företagsinterna och de öppna marknaderna för polyvinylalkoholer och en mycket detaljerad bild av de olika segmenten i senare led samt deras förbrukning av polyvinylalkoholer.

(540) Vad gäller den ovannämnda unionstillverkarens minskade försäljning av polyvinylalkoholer visade de upplysningar som inhämtades under undersökningen i alla händelser på en parallell minskning av samma omfattning i tillverkningen av polyvinylalkoholer under skadeundersökningsperioden. Kommissionen konstaterade därför att den minskade försäljningen inte hade orsakats av en ökning av den företagsinterna förbrukningen.

(541) Påståendet avvisas därför.

(542) Två användare hävdade att klagandens beslut att koncentrera sig på tillverkning av polyvinylbutyralfilm för företagsintern förbrukning var orsaken till den skada som unionsindustrin lidit.

(543) Undersökningen visade dock att klagandens företagsinterna förbrukning ökade i en betydligt mindre omfattning under skadeundersökningsperioden jämfört med minskningen av försäljningsvolymerna. Klagandens företagsinterna förbrukning av polyvinylalkoholer har förblivit stabil under de senaste två åren och förklarar därför inte den försämrade situationen under de senaste åren, särskilt under undersökningsperioden. Samtidigt har industrin fortfarande åtminstone 30 000 ton outnyttjad produktionskapacitet som inte kan absorberas av produktionslinjerna för polyvinylbutyralfilm.

(544) Detta påstående avvisas därför.

(545) Efter utlämnandet av uppgifter upprepade Ahlstrom-Munksjö, Solutia, Wacker och Wegochem att klagandens företagsinterna förbrukning ökade betydligt under skadeundersökningsperioden (dvs. med 25 %). Kommissionens uttalande om att klagandens företagsinterna förbrukning ökade i en betydligt mindre omfattning under skadeundersökningsperioden jämfört med minskningen av försäljningsvolymerna var därför felaktigt.

(546) Kommissionen bekräftar att dess uttalande var korrekt och förtydligar att även om klagandens företagsinterna förbrukning ökade under skadeundersökningsperioden räknat i procent, minskade försäljningen i absoluta kvantiteter räknat i ton betydligt mer än ökningen av det antal ton polyvinylalkoholer som klaganden använde för sin företagsinterna förbrukning.

(547) Argumentet avvisades därför.

5.3 **Slutsats om orsakssamband**

(548) Det fanns ett klart tidsmässigt samband mellan den betydande ökningen av importen från det berörda landet och unionsindustrins försämrade situation.

(549) Kommissionen har också undersökt andra skadefaktorer men inte funnit några andra faktorer som bidragit till den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.

(550) På grundval av det ovanstående drog kommissionen slutsatsen att den väsentliga skada som unionsindustrin vållats hade orsakats av den dumpade importen från det berörda landet och att inga andra faktorer, sedda var för sig eller tillsammans, bidrog till den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.

6 **UNIONENS INTRESSE**

(551) I enlighet med artikel 21 i grundförordningen undersökte kommissionen huruvida den med säkerhet kunde fastslå att det inte låg i unionens intresse att vidta åtgärder i detta fall, trots att skadevållande dumpning konstaterats föreligga. Fastställandet av unionens intresse byggde på en uppskattning av alla de olika intressen som berörs, bland annat unionsindustrins, importörernas och användarnas.

6.1 **Unionsindustrins intresse**

(552) Undersökningen har visat att unionsindustrin lider väsentlig skada av verkningarna av den dumpade importen från det berörda landet, som underskrider unionsindustrins priser och som under skadeundersökningsperioden gjorde att unionsindustrins marknadsandel kraftigt minskade och ledde till förluster, vilket beskrivs i skälen 440–550.

(553) Unionsindustrin kommer att gynnas av åtgärder, som sannolikt kommer att bidra till att förhindra en ytterligare ökning av import från Kina till mycket låga priser. Utan åtgärder kommer kinesiska tillverkare att fortsätta att dumpa polyvinylalkoholer på unionens marknad och förhindra unionsindustrin att sälja polyvinylalkoholer med en adekvat vinst, och således vålla unionsindustrin ytterligare väsentlig skada.

6.2 **Icke-närstående importörers intresse**

(554) Sex icke-närstående importörer var villiga att samarbeta. Tre av dem togs med i urvalet och lämnade in svar på frågeformuläret. Samtliga tre importörer motsatte sig ett införande av åtgärder, och hävdade att det skulle skada deras verksamhet och att det strider mot intressena hos användare av polyvinylalkoholer i unionen.

(555) För de icke-närstående importörer som ingick i urvalet varierar den berörda produktens vikt jämfört med deras totala omsättning från 10 % till 40 %. De arbetstillfällen som fördelats till den berörda produkten uppskattades till omkring 20 anställda.

(556) Samtliga tre importörer var lönsamma och deras vinstmarginaler föreföll vara tillräckliga för att absorbera åtminstone en del av tullarna. Kommissionen konstaterade dessutom att import från andra tredjeländer fortfarande står för den största marknadsandelen i unionen. Införandet av åtgärder skulle därför inte ha någon betydande negativ priseffekt för importörerna, men några av dem skulle behöva byta försörjningskällor, vilket kan medföra ytterligare kostnader för dessa importörer.

(557) En importör hävdade att införandet av åtgärder skulle skada importörerna, eftersom slutanvändarna i unionen kommer att sluta att köpa polyvinylalkoholer med ursprung i Kina och i stället börja köpa in alternativa produkter som inte är baserade på polyvinylalkoholer eller blandningar av polyvinylalkoholer och andra produkter som tillverkats utanför unionen.

(558) I detta avseende måste det först och främst påpekas att effekterna av polyvinylalkoholer på användarnas kostnader varierar mellan segmenten, vilket förklaras i avsnitt 6.3

(559) Undersökningen visade dessutom att det visserligen är teoretiskt möjligt att ersätta polyvinylalkoholer med alternativa produkter, men att det skulle vara mycket komplicerat, och att ökningar av kostnaderna för polyvinylalkoholer sannolikt inte skulle vara den avgörande faktorn. Några av de alternativa produkterna är redan betydligt dyrare än polyvinylalkoholer och de är inte heller miljövänliga, eftersom de inte är biologiskt nedbrytbara som polyvinylalkoholer är.

(560) Vad gäller produktblandningar visade undersökningen att transportkostnader spelar en viktigare roll än råvarukostnader. Dessa blandningar tillverkas vanligen av polyvinylalkoholer och andra tillsatser som löses upp i vatten. Procentandelen vatten (och vikten) gör därför att transporten blir dyrare. Det är därför inte sannolikt att inköpen av dessa polyvinylalkoholbaserade blandningar från tillverkare utanför unionen kommer att öka i någon större utsträckning på grund av att antidumpningstullar införs för den berörda produkten.

(561) Påståendet avvisades därför.

(562) Två importörer gjorde gällande att unionens tillverkning av polyvinylalkoholer inte är tillräcklig för att tillgodose efterfrågan och att unionens marknad för polyvinylalkoholer därför var ytterst beroende av import, vilket även framgår av den tullfria kvoten för import av polyvinylalkoholer på 15 000 ton/år som rådet införde från och med 2014 ([95]).

(563) I detta avseende var de största leverantörerna på unionens marknad fortfarande tillverkare av polyvinylalkoholer baserade i tredjeländer (nämligen Taiwan, Förenta staterna och Japan), vilka redan svarade för [37–42 %] av unionens förbrukning på den öppna marknaden. Undersökningen visade dessutom att flera användare köpte in polyvinylalkoholer från olika leverantörer i Kina, från unionsindustrin och från tillverkare i tredjeländer samtidigt. Det ska också påpekas att unionsindustrin fortfarande har omkring 30 000 ton outnyttjad kapacitet som kan försörja unionens marknad.

(564) Eftersom efterfrågan på polyvinylalkoholer är stark skulle införandet av åtgärder därför inte medföra någon risk för otillräckligt utbud med tanke på nivån på de föreslagna tullarna och de alternativa källor som finns tillgängliga. Påståendet avvisades därför.

(565) En importör hävdade att införandet av åtgärder skulle skada små och medelstora företag i unionen, särskilt inom ramen för den rådande covid-19-krisen. Importören hävdade att antidumpningstullar för polyvinylalkoholer med ursprung i det berörda landet skulle ge upphov till ytterligare störningar i en sektor som redan var allvarligt påverkad av den ovannämnda krisen.

([95]) Rådets förordningar (EU) nr 1340/2014, 713/2014, 2015/2448, 2016/2389 och 2018/2070.

(566) I detta avseende påpekade kommissionen att de föreslagna antidumpningsåtgärdernas effekter på användarnas kostnader varierade mellan segmenten och att detta hade bedömts noggrant, vilket förklaras i avsnitt 6.3

(567) Till följd av den stora samarbetsviljan kunde kommissionen dessutom skapa en grundlig bild av de företagsinterna och de öppna marknaderna för polyvinylalkoholer och en mycket detaljerad bild av de olika segmenten i senare led.

(568) Kommissionen analyserade den ekonomiska situationen för både unionsindustrin och användarna även med tanke på betydelsen av stabil försörjning, eftersom unionen utan unionsindustrin skulle förlora omkring [50 %–60 %] av sin försörjningskapacitet ([96]) av ett så kritiskt material som polyvinylalkoholer.

(569) Påståendet avvisades därför.

6.3 **Användarnas intresse**

(570) Såsom förklaras i skäl 55 används polyvinylalkoholer som tillsats, prekursor eller aktiv substans av främst fyra användarindustrier i i) tillverkning av hartser av polyvinylbutyral, som används i tillverkning av polyvinylbutyralfilm, ii) tillverkning av polymerisationstillämpningar och emulsioner, iii) tillverkning av papper och kartong, och iv) tillverkning av lim.

(571) Användare av polyvinylbutyral är de största användarna av polyvinylalkoholer, och svarar för omkring 40 % av förbrukningen av polyvinylalkoholer i unionen. Polymerisation står för omkring 20 %, medan papperskemikalier och tillverkning av lim står för 16 % respektive 14 % av den totala förbrukningen av polyvinylalkoholer.

(572) Efter inledandet kontaktades 49 kända användare i unionen och inbjöds att samarbeta. En tillverkare av polyvinylbutyral: Solutia, tre pappers- och kartongtillverkare: Ahlstrom-Munksjö, Papierfabrik August Koehler och Paul & Co, tre tillverkare i segmentet för polymerisation och emulsioner: Wacker, FAR Polymers och Celanese, och en limtillverkare: Cordial, gav sig till känna. Samtliga motsatte sig eventuella åtgärder mot import av polyvinylalkoholer med ursprung i det berörda landet, förutom Celanese, som intog en neutral hållning.

6.3.1 *Tillverkare av polyvinylbutyralfilm*

(573) När det gäller den huvudsakliga tillämpningen för polyvinylalkoholer (polyvinylbutyralfilm) ska det påpekas att klaganden själv konkurrerar direkt med användarna av den berörda produkten inom sektorn för polyvinylbutyralfilm, eftersom en del av dess tillverkning av polyvinylalkoholer används företagsinternt för tillverkning av polyvinylbutyralfilm.

(574) Hartser av polyvinylbutyral tillverkas genom acetalisation av polyvinylalkoholer (polyvinylalkohol reagerar med butyraldehyd) och blandas därefter med mjukmedel och extruderas för att tillverka polyvinylbutyralfilm. Polyvinylalkoholer utgör upp till 27 % av tillverkningskostnaderna för polyvinylbutyralfilm. Polyvinylbutyralfilm används huvudsakligen som ett skikt mellan två glasrutor inom fordonsindustrin (vindrutor) eller inom byggsektorn (säkerhetsglas).

(575) Solutia var den största tillverkaren av polyvinylbutyralfilm i unionen. Tillsammans med klaganden och den andra unionstillverkaren som säljer på den öppna marknaden svarade de för nästan hela tillverkningen av polyvinylbutyralfilm i unionen. Användaren tillverkade även polyvinylalkoholer för företagsintern förbrukning. Företaget svarade för nästan en femtedel av unionens totala förbrukning av polyvinylalkoholer (den företagsinterna marknaden och den öppna marknaden).

(576) Användaren hävdade att antidumpningsåtgärder för polyvinylalkoholer skulle få omfattande negativa verkningar inom sektorn för polyvinylbutyralfilm. Eftersom klaganden samtidigt var en viktig tillverkare av polyvinylbutyralfilm och tillverkare och leverantör av polyvinylalkoholer skulle antidumpningsåtgärder inte bara påverka tillverkningskostnaderna för produkten i senare led, utan skulle även påverka konkurrensen med tillverkare av polyvinylbutyralfilm, exempelvis användaren. Detta påstående upprepades av Solutia and Wegochem efter utlämnandet av uppgifter. Användaren hävdade dessutom att den nya anläggning för tillverkning av vattenlöslig polyvinylbutyralfilm som klaganden planerar att öppna i Polen ytterligare kommer att öka klagandens företagsinterna förbrukning av polyvinylalkoholer och förvärra unionens brist på kapacitet när det gäller försörjning av polyvinylalkoholer. Dessa argument upprepades av Solutia efter det andra ytterligare utlämnandet av uppgifter.

(577) För det första, och även om majoriteten av unionens tillverkare av polyvinylalkoholer och polyvinylbutyralfilm är vertikalt integrerade, måste det påpekas att var och en av dem beslutade att koncentrera sin produktionskapacitet på segmenten i tidigare eller senare led för sina egna affärsstrategier. I detta avseende var användaren själv en tillverkare av polyvinylalkoholer och polyvinylbutyralfilm, precis som de två andra unionstillverkarna. Tillverkningen av vattenlöslig film baseras dessutom främst på sampolymerer av polyvinylalkohol, vilka inte omfattas av definitionen av den berörda produkten och köps in från produktionsanläggningar i tredjeländer. Detta kan därför inte påverka klagandens försörjningskapacitet i fråga om standardformen av polyvinylalkohol (homopolymerer).

([96]) Totalt för den öppna marknaden och den företagsinterna förbrukningen.

(578) För det andra har undersökningen visat att användaren tillämpade en strategi med inköp från flera källor för att tillverka polyvinylalkoholer för sin egen förbrukning och att den i omfattande utsträckning använde alternativa källor för försörjning av polyvinylalkoholer från unionsindustrin, de exporterande tillverkarna i Kina och tillverkare i tredjeländer. Såsom förklaras i skäl 563 har unionsindustrin fortfarande 30 000 ton i outnyttjad kapacitet för att försörja unionens marknad och nivån på antidumpningstullarna kommer inte hindra Solutia från att fortsätta att köpa in polyvinylalkoholer från Kina, såsom förklaras i skäl 588.

(579) Undersökningen visade också att verkningarna av de föreslagna antidumpningstullarna på användarens tillverkningskostnader och lönsamhet skulle vara begränsad även med gällande åtgärder, med tanke på andelen av importen från det berörda landet av användarens totala förbrukning av polyvinylalkoholer och andelen polyvinylalkoholer av dess tillverkningskostnader.

(580) När det gäller den påstådda risken för konkurrenshämmande beteende från unionsindustrins sida konstaterar kommissionen att ingen bevisning för att styrka detta påstående lämnades in, och att unionsindustrin dessutom konstant har levererat stora kvantiteter polyvinylalkoholer till industrin för polyvinylbutyral. Undersökningen visade dessutom att industrin för polyvinylbutyral köper in polyvinylalkoholer via leveransavtal, vilket skyddar den mot prisfluktuationer och försörjningsbrist. För det första ska det noteras att handelspolitiska skyddsinstrument gör det möjligt för kommissionen att granska de föreslagna åtgärderna i användarnas intresse i händelse av avgörande bevisning för konkurrenshämmande metoder.

(581) Mot bakgrund av ovanstående avvisades därför dessa påståenden.

(582) Solutia begärde även ett undantag från de föreslagna antidumpningstullarna för polyvinylbutyralfilm. enligt förfarandet för slutanvändning. Företaget hävdade att de föreslagna åtgärderna skulle ha en mycket kraftig finansiell inverkan på lönsamheten för tillverkningen av polyvinylbutyralfilm, att få leverantörer kunde uppfylla specifikationerna och att produkten inte är utbytbar.

(583) Kommissionen bedömde företagets begäran på grundval av alla uppgifter som inhämtats under undersökningen och de synpunkter som inkommit efter utlämnandet av uppgifter.

(584) I motsats till Solutias argument visade undersökningen, såsom förklaras ovan, att de föreslagna antidumpningstullarnas inverkan på användarens produktionskostnad och lönsamhet skulle vara begränsade.

(585) Solutia tillämpade dessutom en strategi med inköp från flera källor, tillverkade polyvinylalkoholer för sin egen förbrukning och använde flera källor för sin försörjning av polyvinylalkoholer genom att köpa in från unionsindustrin, de exporterande tillverkarna i Kina och tillverkare i tredjeländer. Även om det är sant att det är en långvarig och osäker process att kvalificera nya polyvinylalkoholer, finns det tre andra tillverkare i världen som kan leverera polyvinylalkohol med snäv molekylviktsfördelning och låg askhalt. Kommissionen påpekar dessutom att nivån på antidumpningstullarna inte skulle hindra någon leverantör från Kina att fortsätta att exportera polyvinylalkoholer till ett rättvist pris. Polyvinylbutyralfilm är dessutom den huvudsakliga tillämpningen i senare led för polyvinylalkoholer, och Solutia är en av marknadsledarna inom detta segment. Att bevilja att sådant undantag enligt förfarandet för slutanvändning skulle således innebära en allvarlig risk för att åtgärdernas verkan undergrävs. Begäran avslogs därför.

(586) Efter det andra ytterligare utlämnandet av uppgifter hävdade Solutia att kommissionen inte förklarade vilka uppgifter och vilket resonemang som låg till grund för kommissionens åsikt att inverkan på företagets lönsamhet var ”försumbar”. Företaget hävdade dessutom att det behövde ha tillgång till alla leverantörer av polyvinylalkoholer till rimliga priser för att säkerställa sin försörjningstrygghet och en rimlig vinst, och att kommissionen därför inte hade förklarat varför nivån på antidumpningstullarna inte skulle hindra Solutias leverantör från Kina att fortsätta att exportera.

(587) Kommissionen förtydligade sin beräkning av Solutias lönsamhet, som gjorts på följande sätt: För det första fastställde kommissionen andelen av kostnaden för polyvinylalkoholer som köpts in från Kina av företagets totala produktionskostnad, som kontrollerats på plats. Därefter ökade kommissionen företagets kostnad för polyvinylalkoholer med den föreslagna tullen, som tillämpades på de kvantiteter polyvinylalkoholer som företaget köpte in från Kina. Kommissionen konstaterade att tullarnas verkan på Solutia var meningsfull i absoluta siffror, men begränsad i förhållande till företagets totala kostnadsstruktur. Kommissionen tog dessutom inte hänsyn till vissa antaganden som företaget hade framfört angående den framtida utvecklingen av priserna på polyvinylalkoholer, eftersom de uppgifter som föreslogs i dessa antaganden inte var lämpliga och Solutia inte inkom med någon bevisning som visade på motsatsen. Av sekretesskäl lämnade kommissionen de ytterligare uppgifter och siffror som den använt i sin beräkning i ett separat dokument endast till företaget.

(588) Med tanke på den begränsade inverkan på Solutias lönsamhet anser kommissionen därför att antidumpningstullarna inte skulle hindra företaget från att fortsätta att köpa polyvinylalkoholer från Kina, och att företaget även i fortsättningen kommer att ha tillgång till alla sina leverantörer av polyvinylalkoholer. I motsats till företagets påstående om att åtgärderna även skulle påverka dess konkurrensställning gentemot andra tillverkare av polyvinylbutyralfilm, visar den begränsade inverkan på Solutias kostnadsstruktur och lönsamhet även att företagets lönsamhet endast skulle påverkas i begränsad utsträckning.

(589) Argumentet avvisades därför.

(590) Solutia hävdade också att det faktum att polyvinylbutyralfilm är den huvudsakliga tillämpningen i senare led för polyvinylalkoholer och att Solutia är en av marknadsledarna inom detta segment är rena antaganden som inte styrks av fakta.

(591) I motsats till detta argument visade de uppgifter som inhämtades under undersökningen att tillverkningen av polyvinylbutyralfilm svarar för minst [30 %–40 %] av den totala förbrukningen av polyvinylalkoholer i unionen, och därför är den absolut största av de olika tillämpningarna för polyvinylalkoholer i senare led. Kommissionen konstaterade dessutom att på grundval av de uppgifter som företaget självt hade lämnat i sitt svar på frågeformuläret hade Solutia en betydlig marknadsandel jämfört med de fyra tillverkare av polyvinylbutyralfilm som är aktiva på unionens marknad, och att företaget därför rimligen kan anses vara en av marknadsledarna.

6.3.2 *Tillverkare av polymerisationstillämpningar och emulsioner*

(592) Polyvinylalkoholer används även i polymerisationstillämpningar eftersom de underlättar en exakt kontroll av kornbildningen och den resulterande strukturen i emulsioner och färger för att reglera slutproduktens viskositet.

(593) Två användare, FAR Polymer och Celanese, samt Wacker, den andra unionstillverkaren av polyvinylalkoholer i urvalet som endast tillverkade polyvinylalkoholer för företagsintern förbrukning, gav sig till känna och samarbetade i undersökningen. FAR Polymer och Wacker motsatte sig potentiella åtgärder och hävdade att det inte låg i unionens intresse att införa antidumpningsåtgärder.

(594) Wacker hävdade dessutom att unionens tillverkning av polyvinylalkoholer inte var tillräcklig för att tillgodose efterfrågan på denna produkt och att unionens marknad för polyvinylalkoholer därför var ytterst beroende av import. Enligt Wackers åsikt har importen från det berörda landet fyllt en lucka på marknaden som inte kan fyllas av andra länder.

(595) Företaget hävdade dessutom att de kinesiska exporterande tillverkarnas marknadstillträde skulle förhindras med antidumpningsåtgärder i kraft. De två unionstillverkare som säljer på den öppna marknaden (som är närstående till exporterande tillverkare i Förenta staterna, Japan och Singapore) skulle därför dominera unionens marknad och skulle kunna sätta högre priser, vilket skulle få negativa verkningar för användarna i unionen.

(596) Båda användarna upprepade sina argument efter utlämnandet av uppgifter.

(597) Vad gäller den första punkten har undersökningen visat att verkningarna på användarnas lönsamhet kommer att vara försumbar, även med antidumpningsåtgärder i kraft, eftersom andelen polyvinylalkoholer av tillverkningskostnaderna för de användare som är verksamma i detta segment utgör [3 %–7 %] av den totala kostnaden.

(598) Vad beträffar en stabil försörjning har unionsindustrin, såsom förklaras i skäl 563, åtminstone 30 000 ton outnyttjad kapacitet. De största leverantörerna på unionens marknad var dessutom tillverkare av polyvinylalkoholer baserade i tredjeländer (nämligen Taiwan, Förenta staterna och Japan), vilka redan svarade för [37–42 %] av unionens förbrukning. Det ska också påpekas att unionstillverkaren i urvalet tillämpade en strategi med inköp från flera källor och därför inte endast köper in den polyvinylalkohol som den förbrukar från tillverkare i Kina.

(599) Vad gäller den sista punkten konstaterar kommissionen följande:

(600) För det första, och såsom beskrivs i skälen 497 och 498, var Taiwan den största exportören till unionen (efter Kina) med en marknadsandel på [13 %–16 %], vars tillverkare inte är närstående till unionsindustrin.

(601) För det andra importerades betydande mängder även från Förenta staterna och Japan med en marknadsandel på ([12 % –15 %] respektive [8 %–11 %], där det finns åtminstone tre tillverkare som inte är närstående till unionsindustrin. Importen från övriga tredjeländer minskade visserligen under skadeundersökningsperioden men hade ändå den största marknadsandelen på unionens öppna marknad (omkring [37 %–42 %]), och deras priser var i genomsnitt 11 % lägre än unionsindustrins priser.

(602) För det tredje, vilket förklaras i skäl 598, köpte Wacker redan in den polyvinylalkohol som företaget förbrukade från flera olika källor.

(603) Slutligen konstateras det att antidumpningsåtgärder syftar till att återställa rättvis konkurrens och lika villkor på unionsmarknaden, inte till att hindra import från det berörda landet. I det aktuella ärendet fastställdes det i undersökningen att antidumpningstullar inte skulle hindra användarna av polyvinylalkoholer från att fortsätta att köpa till ett rättvist pris från Kina, vilket styrks av de resultat som redovisas i skäl 597, nämligen att tullar skulle ha en minimal inverkan på användarnas kostnader och lönsamhet inom segmentet för polymerisation och emulsioner.

(604) Mot bakgrund av ovanstående avvisades därför dessa påståenden.

(605) Wacker begärde även att företaget skulle beviljas ett undantag från de föreslagna antidumpningstullarna på grundval av förfarandet för slutanvändning enligt artikel 254 i unionens tullkodex. I sin begäran hävdade Wacker att den behövde ett alternativ i form av en ytterligare kvalificerad leverantör för att undvika att ställas inför en situation där unionsindustrin vägrade att leverera. Införandet av tullar kommer dessutom, enligt Wackers åsikt, att ha en negativ inverkan på marknadspriserna för polyvinylalkoholer.

(606) Kommissionen bedömde företagets begäran på grundval av alla uppgifter som inhämtats under undersökningen och de synpunkter som inkommit efter utlämnandet av uppgifter.

(607) För det första, och såsom förklaras ovan, köpte Wacker redan in betydliga mängder från unionsindustrin, och inkom inte med någon bevisning för att unionstillverkare skulle ha vägrat att leverera till företaget. För det andra visade undersökningen att klaganden att efter det att covid-19-pandemin bröt ut tillhandahöll ytterligare volymer av polyvinylalkoholer på kort varsel till olika användare i unionen. För det andra, och när det gällde den påstådda risken för konkurrenshämmande beteende från unionsindustrins sida, påpekade kommissionen att ingen bevisning hade lämnats till stöd för detta argument. Enligt kommissionens åsikt begränsades denna risk dessutom avsevärt med tanke på de möjliga alternativa försörjningskällorna från tredjeländer. Polymerisation och emulsioner är dessutom en av de huvudsakliga tillämpningarna i senare led för polyvinylalkoholer, och Wacker är en av marknadsledarna inom detta segment. Att bevilja att sådant undantag enligt förfarandet för slutanvändning skulle således innebära en allvarlig risk för att åtgärdernas verkan undergrävs. Denna begäran avslogs därför.

6.3.3 *Pappers- och kartongtillverkare*

(608) Polyvinylalkoholer används för att förbättra styrkan, absorbansen och utseendet på pappers- och kartongprodukter, pappersbeläggningar och skyddsbeläggningar för icke-häftande baspapper. Papperssegmentet svarade för omkring 16 % av unionens förbrukning av polyvinylalkoholer.

(609) Tre användare inom denna sektor, Ahlstrom-Munksjö, August Koehler och Paul & Co., och två användarsammanslutningar, CEPI och Assocarta, gav sig till känna under förfarandet och efter utlämnandet av uppgifter. De motsatte sig eventuella åtgärder genom att hänvisa till intresset för unionsanvändarna av den berörda produkten inom detta segment.

(610) Parterna hävdade, och upprepade sina påståenden efter utlämnandet av uppgifter, att antidumpningstullar för en viktig insatsvara som polyvinylalkoholer skulle undergräva de insatser som unionens pappersindustri gör för att kontrollera kostnaderna, och därmed deras konkurrensförmåga. De hävdade att med tanke på konkurrensnivån på pappersmarknaden, särskilt från företag från Asien-Stillahavsområdet, skulle unionens papperstillverkare hamna i ett ofördelaktigt läge jämfört med tillverkare från länder utanför EU, som skulle ha tillgång till billigare polyvinylalkoholer på en starkt konkurrensutsatt marknad. Dessa argument upprepades efter det andra ytterligare utlämnandet av uppgifter.

(611) I motsats till användarnas argument visade undersökningen att verkningarna för polyvinylalkoholer när det gäller pappersindustrins tillverkningskostnader var försumbara [1 %–2 %]. Införandet av antidumpningstullar skulle därför ha en minimal inverkan på deras kostnader och skulle inte påverka deras lönsamhet i någon större utsträckning.

(612) Detta påstående avvisades därför.

6.3.4 *Limtillverkare*

(613) Inom limindustrin används polyvinylalkoholer som en huvudsaklig komponent i tillverkningen av lim. Detta segment svarade för nästan 14 % av unionens totala förbrukning av polyvinylalkoholer.

(614) En tillverkare i limsegmentet gav sig till känna och motsatte sig åtgärden. Företaget hävdade att antidumpningsåtgärder beträffande polyvinylalkoholer allvarligt skulle påverka dess lönsamhet, eftersom företaget inte skulle kunna överföra denna prisökning på sina kunder. Detta argument upprepades av Cordial och Wegochem efter utlämnandet av uppgifter.

(615) När det gäller limsektorn utgjorde polyvinylalkoholer [40 %–50 %] ([97]) av kostnaden för slutprodukten. I denna situation föreföll det som att företaget inte skulle kunna absorbera verkningarna av de föreslagna antidumpningstullarna.

(616) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade Kuraray och Sekisui att Cordial enligt deras åsikt inte kunde anses vara en representativ aktör för de specifika segmenten för limtillämpningar. De ansåg att Cordials produkter innehåller blandningar med en hög halt av polyvinylalkoholer som endast utgör en mindre del av segmentet för limtillämpningar.

(617) De två unionstillverkarna hävdade att polyvinylalkoholer utgör omkring 2 %–5 % av produktionskostnaden för den huvudsakliga limtillämpningen förpackningslim, och att polyvinylalkoholens inverkan endast kunde uppgå till 10 %–20 % inom vissa specialiserade sektorer. Polyvinylalkoholens kostnadsinverkan på 80 % på Cordials verksamhet kunde därför inte antas vara representativ för limsegmentet.

(618) Efter utlämnandet av uppgifter begärde Cordial även att företaget skulle beviljas ett undantag från de föreslagna antidumpningstullarna på grundval av förfarandet för slutanvändning enligt artikel 254 i unionens tullkodex. Som skäl till sin begäran anförde företaget att dess produkter hade vissa särdrag, att det endast importerar ett begränsat antal former av polyvinylalkoholer som utvecklats i samarbete med dess enda leverantör, att det inte kunde absorbera de föreslagna antidumpningstullarna med tanke på sin kostnadsstruktur och sina lönsamhetsnivåer, samt avsaknaden av andra möjliga alternativ som skulle göra det möjligt för företaget att stanna kvar på marknaden.

(619) Kommissionen gjorde en förnyad bedömning av situationen för limtillverkare och företagets begäran mot bakgrund av de synpunkter som inkommit från alla berörda parter, särskilt Cordial, unionsindustrin, Cordials kunder och andra limanvändare.

(620) På grundval av alla uppgifter från flera berörda parter som kommissionen hade tillgång till efter utlämnandet av uppgifter instämde kommissionen i unionsindustrins påstående om att Cordials situation inte kunde extrapoleras till hela limsektorn, där polyvinylalkoholer i genomsnitt endast utgör 2 %–5 % av produktionskostnaden för den huvudsakliga limtillämpningen (förpackningslim)

(621) Mot bakgrund av att polyvinylalkoholer normalt utgör en liten andel av kostnaden för limprodukter visade undersökningen att det skulle vara möjligt för användarna inom limsegmentet att byta leverantörer, även med beaktande av behovet av en certifieringsprocess, eftersom åtgärderna inte skulle få en betydande inverkan på deras totala kostnader.

(622) Samma slutsats kan dock inte dras när man ser på den särskilda situationen för Cordial. Undersökningen visade att den största delen av företagets produktion avsåg lim som består av pulverblandningar som tillverkas och säljs i pulverform, vilket är en nischprodukt jämfört med de flytande lim som vanligen tillverkas på grundval av polyvinylalkoholer eller polyvinylacetat. Företagets kunder har strukturerat sin produktionsprocess för att kunna använda Cordials skräddarsydda lim och därmed kunna spara in på transportkostnaderna, vilket förklaras i skäl 626. Om kunderna skulle gå över till flytande lim skulle de bli tvungna att omstrukturera hela produktionsprocessen.

(623) På grund av denna innovativa produkt skiljer sig Cordials kostnadsstruktur från genomsnittet inom limindustrin. Polyvinylalkoholer bestod av minst [40 %–50 %] av kostnaderna i Cordials fall. Skillnaderna beror bland annat på att andelen polyvinylalkoholer som används per ton lim som består av pulverblandningar är högre än för flytande lim. Med tanke på särdragen hos den produkt som Cordial har utvecklat skulle det vara praktiskt taget omöjligt för företaget att gå över till produkter som inte baseras på polyvinylalkoholer, eftersom detta skulle innebära att företaget skulle tvingas att helt ändra sammansättningen hos sitt lim.

(624) Vad gäller alternativa försörjningskällor skulle det inte vara ett alternativ för företaget att byta till unionsindustrin eller till andra källor efter det att åtgärderna införts. Företaget har i själva verket redan försökt etablera nya partnerskap, men eftersom det är ett litet företag lyckades det inte etablera långsiktiga relationer med alternativa leverantörer (det skulle krävas en långsiktig relation för att leverantörerna skulle kunna anpassa sig till Cordials produktkrav). Företaget inkom med bevisning för att det tidigare hade försökt att köpa polyvinylalkohol från en tillverkare i Taiwan, men inte lyckades nå en överenskommelse eftersom denna tillverkare endast säljer via en handlare i unionen och inte var villig att anpassa sina produkter till Cordials krav. Alla dessa faktorer i kombination med behovet av en certifieringsprocess gör det omöjligt för företaget att byta till andra leverantörer.

([97]) Denna siffra har reviderats efter utlämnandet av uppgifter.

(625) Företaget är slutligen verksamt på en mycket konkurrensutsatt marknad med mycket små vinstmarginaler. I denna situation visar bevisningen att företaget inte skulle kunna absorbera verkningarna av de föreslagna antidumpningstullarna och att det sannolikt skulle gå i konkurs.

(626) Efter utlämnandet av uppgifter gav sig flera användare av Cordials produkter i senare led inom papper- och kartongindustrin också sig till känna och motsatte sig åtgärderna. De hävdade att Cordials lim utgjorde en betydlig andel av deras produktionskostnad (omkring [10 %–25 %]). Eventuella negativa verkningar av åtgärderna på deras leverantör av lim som består av pulverblandningar skulle därför även ha en negativ inverkan på dem. De skulle dessutom bli tvungna att omstrukturera sin produktionsutrustning så att den passar för användning av en helt annorlunda produkt. Att gå över från pulverlim till flytande alternativ skulle dessutom innebära en betydlig ökning av transportkostnaderna (1 ton pulverlim motsvarar 5–8 ton flytande lim).

(627) Kommissionen undersökte även hur ett eventuellt undantag från tullarna på grundval av förfarandet för slutanvändning skulle inverka på åtgärdernas effektivitet. I detta avseende konstaterade kommissionen att marknadssegmentet lim utgjorde 17 % av unionens förbrukning, och att den enda tillverkaren av lim som består av pulverblandningar som gav sig till känna endast svarade för 4 % av detta segment. Kommissionen konstaterade därför att beviljandet av ett sådant undantag inte skulle ha negativa verkningar på åtgärdernas effektivitet.

(628) Mot bakgrund av ovanstående beslutade kommissionen att undantagsvis hänföra import av polyvinylalkoholer som används för tillverkning av lim som består av pulverblandningar, som tillverkas och säljs i pulverform för kartongindustrin, till det förfarande för slutanvändning som avses i artikel 254 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 ([98]). Detta förfarande för slutanvändning kommer att vara strikt begränsat till lim som består av pulverblandningar och får under inga omständigheter omfatta andra produkter (exempelvis flytande lim) som produceras av limtillverkare.

(629) Efter det andra ytterligare utlämnandet av uppgifter begärde Cordial att kommissionen skulle införa ett system för godkännande på förhand för de företag som ville utnyttja undantaget för slutanvändning för att säkerställa att dessa företag verkligen tillverkar lim som består av pulverblandningar.

(630) I detta avseende klargjorde kommissionen att undantaget för slutanvändning såsom det beskrivs i skäl 628 inte är företagsspecifikt, utan är tillämpligt på alla tillverkare av lim som består av pulverblandningar på ett icke-diskriminerande sätt. Dessutom är det medlemsstaternas tullmyndigheter som ansvarar för övervakningen och tillämpningen av det förfarande som avses i artikel 254 i förordning (EU) nr 952/2013. Detta förfarande omfattar krav och kontroller som säkerställer att undantagen begränsas till den slutanvändning som undantagen införts för. Det är således inte lämpligt att kommissionen vidtar några ytterligare åtgärder.

(631) Begäran avslogs därför.

(632) Efter det andra ytterligare utlämnandet av uppgifter motsatte sig klaganden den rättsliga grunden för det undantag för slutanvändning som tillämpats på Cordial och ifrågasatte dess effektivitet. Enligt klagandens åsikt tillverkade företaget inte enbart lim som består av pulverblandningar, eftersom det även tillverkade flytande lim och handlade med polyvinylalkoholer som importerats från Kina utan att tillämpa någon förädlingsprocess.

(633) Dessa argument måste avvisas. Kommissionen har bedömt åtgärdernas inverkan på alla berörda parter och har konstaterat att det överlag inte strider mot unionens intresse att tillämpa åtgärder i detta fall. Såsom förklaras i skälen 622–625 visade undersökningen att till skillnad från andra användare av polyvinylalkoholer skulle ett mycket begränsat antal användare som tillverkar lim som består av pulverblandningar inte skulle kunna absorbera åtgärderna. Därför beslutade kommissionen att tillämpa det förfarande som avses i artikel 254 i förordning (EU) nr 952/2013, vilket fullständigt överensstämmer med kommissionens utrymme för skönsmässiga bedömningar. Förfarandet för slutanvändning kommer dessutom att strikt begränsas till tillverkning av lim som består av pulverblandningar och kommer inte att omfatta några andra produkter som limtillverkarna producerar eller handlar med. Alla inköp av kinesiska polyvinylalkoholer för annan tillverkning eller handelsverksamhet som bedrivs av Cordial (eller andra tillverkare av lim som består av pulverblandningar) kommer i alla händelser inte att omfattas av undantaget från tullar. Kommissionen erinrar om att undantaget för slutanvändning är ett betungande förfarande för användare som vill utnyttja det och att de kommer att stå under strikt tullkontroll, vilket säkerställer efterlevnad.

([98]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1).

(634) Två importörer, Gamma Chimica och Carbochem, och en användare, Far Polymers, hävdade efter det andra ytterligare utlämnandet av uppgifter att de villkor som kommissionen beviljade undantaget för lim som består av pulverblandningar på även var tillämpliga på dem. Företagen begärde därför att kommissionen skulle utvidga förfarandet för slutanvändning till att även omfatta dem. Enligt deras åsikt säljer de alla, på liknande sätt som Cordial, polyvinylalkoholer och blandningar av polyvinylalkoholer i pulverform eller flytande form och deras kunder har strukturerat sina produktionsprocesser för att kunna använda de blandade polyvinylalkoholer som dessa företag levererar till dem.

(635) Kommissionen höll inte med om att dessa företag befann sig i samma situation som tillverkare av lim som består av pulverblandningar.

(636) De uppgifter som inhämtats under undersökningen visade att den största delen av de polyvinylalkoholer som importerades av Gamma Chimica och Carbochem helt enkelt packades om och såldes till slutanvändarna. En mindre mängd blandades med lim eller löstes upp i vatten enligt kundernas krav. Ingen av dessa processer utgör dock en faktisk omvandling av den berörda produkten. Därför ansågs företagen fortfarande vara importörer även för denna försäljning, som handlade med varor som tillverkats av andra företag. Förfarandet för slutanvändning är endast tillämpligt på slutanvändare, inte på mellanhänder. Undantaget för slutanvändning är därför inte ett tillgängligt alternativ för dessa två importörer. I motsats till vad företagen hävdade visade undersökningen dessutom att det inte fanns några problem med att säkerställa alternativa försörjningskällor eftersom deras inköp av polyvinylalkoholer inte var beroende av tekniska begränsningar, vilket även bekräftades av företagen under undersökningen. Såsom förklaras i skälen 555 och 556 varierade andelen polyvinylalkoholer av importörernas omsättning från 10 % till 40 % och deras lönsamhetsnivåer ansågs vara tillräckliga för att de skulle kunna absorbera åtminstone en del av tullarna.

(637) Far Polymers är aktivt inom sektorn för emulsioner och polymerisation. Såsom nämns i skäl 597 utgjorde andelen för polyvinylalkoholer av produktionskostnaden för de användare som är verksamma inom detta segment [3 %–7 %] av den totala kostnaden. Far Polymers hävdade att andelen använda polyvinylalkoholer per ton slutprodukt uppgick till [10 %–15 %]. De procentenheter som Far Polymers nämnde till stöd för sitt påstående avsåg dock mängden använd produkt, och inte produktens andel av produktionskostnaden. Slutsatserna i avsnitt 6.3.2 avseende sektorn för emulsioner och polymerisation förblir därför giltiga för Far Polymers.

(638) Kommissionen konstaterade att inget av dessa företag befann sig i en situation som liknade situationen för tillverkare av lim som består av pulverblandningar. Dessa påståenden avvisades därför.

6.4 **Ytterligare synpunkter efter utlämnandet av uppgifter**

(639) Efter utlämnandet av uppgifter upprepade flera parter, Ahlstrom-Munksjö, Carbochem, Cordial, Solutia, Wacker och Wegochem, argumentet att unionens marknad är starkt beroende av import och att unionsindustrin inte har tillräcklig kapacitet. De hävdade att både KEG och Sekisui investerade i två anläggningar i senare led, i Nederländerna och Polen, vilket kommer att öka deras företagsinterna förbrukning och därmed minska deras kapacitet att försörja den öppna marknaden De hävdade inte att tredjeländer inte är en möjlig alternativ källa, eftersom de inte har tillräckligt med outnyttjad kapacitet. Solutia upprepade detta påstående efter det andra ytterligare utlämnandet av uppgifter.

(640) I motsats till dessa argument bekräftade undersökningen att unionsindustrin har tillräckligt med kapacitet för att försörja unionens öppna marknad, eftersom den fortfarande har 30 000 ton tillgänglig i outnyttjad kapacitet. Såsom förklaras i skäl 447 minskade inte unionsindustrin sin produktionskapacitet permanent, eftersom den endast lade ned två produktionslinjer som kan återaktiveras på kort varsel.

(641) Vad gäller anläggningen i Nederländerna konstaterade kommissionen att det inte fanns någon information om när den kommer att tas i bruk. De uppgifter som inhämtades under undersökningen visade dessutom på att företaget kommer att köpa in åtminstone en del av de former av polyvinylalkohol som det behöver från källor utanför unionen. Vad gäller anläggningen i Polen bekräftade upplysningar som inkom efter utlämnandet av uppgifter att företaget främst kommer att använda sampolymerer, vilka inte omfattas av produktdefinitionen, och att dessa kommer att köpas in från KEG:s anläggningar utanför unionen.

(642) Argumentet att tredjeländer saknar leveranskapacitet måste avvisas, eftersom de uppgifter som inhämtades under undersökningen bekräftade att tillverkaren i Taiwan fortfarande har betydande outnyttjad kapacitet tillgänglig.

(643) En användare i senare led inom sektorerna för polyvinylbutyral och polymerisation, Saint Gobian, gav sig dessutom till känna och motsatte sig de föreslagna åtgärderna. Saint Gobain köper in polyvinylbutyralfilm för sin tillverkning av fordon och byggnadsglas, och återdispergerbart polymerpulver baserat på polyvinylalkoholer (RPD) och flytande återdispergerbart polymerpulver (LDP) för sin gips- och murbruksproduktion. RDP och LDP är produkter som används av användare av polyvinylalkoholer som är aktiva i sektorn för emulsioner och polymerisation.

(644) Saint Gobain hävdade att införandet av de föreslagna antidumpningstullarna för polyvinylalkoholer från Kina skulle ha en väsentlig inverkan på företagets verksamhet. Eftersom Saint Gobain är en användare av produkter som baseras på polyvinylalkoholer skulle tullarna ha en negativ inverkan på företagets inköpspriser och således på produktionskostnaden. Enligt företagets åsikt kunde det sannolikt inte överföra några av de ökade kostnaderna till sina kunder.

(645) Kommissionen instämde inte i detta argument. Såsom förklaras i skälen 579 och 597 kommer tullarnas inverkan på kostnaderna och lönsamheten för användarna inom sektorn för polyvinylbutyral och polymerisation att vara liten, och dess effekt på sektorn i senare led kommer därför att vara försumbar. Dessa påståenden avvisades därför.

6.5 **Slutsats om unionens intresse**

(646) Införandet av åtgärder är av klart intresse för unionens industri för polyvinylalkoholer som säljer på den öppna marknaden. Utan åtgärder kommer kinesiska tillverkare att fortsätta att dumpa polyvinylalkoholer på unionens marknad och hindra unionsindustrin från att återfå sin lönsamhet.

(647) Det argument som framförts av några användare om att unionen är ytterst beroende av import för sin försörjningsstabilitet bör övervägas med beaktande av att unionen, utan unionsindustrin, skulle förlora omkring [50 %–60 %] av sin försörjningskapacitet ([99]) i fråga om polyvinylalkoholer.

(648) Vad gäller användare inom segmenten för polyvinylbutyralfilm och polymerisation är det viktigt att påpeka att de endast köpte in en begränsad del av sin förbrukning av polyvinylbutyral från Kina, och att effekterna på deras lönsamhet av eventuella åtgärder förmodligen kommer att bli små. Pappers- och limindustrins konkurrenskraft i allmänhet kommer inte heller att påverkas, eftersom polyvinylalkoholer utgjorde en liten del av deras tillverkningskostnad. På grundval av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att det inte fanns några tvingande skäl som talar emot att det ligger i unionens intresse att införa slutgiltiga åtgärder beträffande import av polyvinylalkoholer med ursprung i det berörda landet.

7 **SLUTGILTIGA ANTIDUMPNINGSÅTGÄRDER**

(649) På grundval av kommissionens slutsatser beträffande dumpning, skada, orsakssamband och unionens intresse bör slutgiltiga antidumpningsåtgärder införas i syfte att förhindra att den dumpade importen av den berörda produkten vållar unionsindustrin ytterligare skada.

7.1 **Nivå för undanröjande av skada (skademarginal)**

(650) För att kommissionen skulle kunna fastställa nivån på åtgärderna fastställde den först storleken på den tull som krävs för att undanröja den skada som unionsindustrin lidit.

(651) Skadan undanröjs om unionsindustrin kan täcka sina produktionskostnader och erhåller en vinst före skatt på försäljningen av den likadana produkten på unionsmarknaden som en industri av denna typ inom sektorn rimligen skulle kunna uppnå under normala konkurrensförhållanden, dvs. om det inte förekom dumpad import.

(652) Unionsindustrins grundläggande vinstmarginal före ökningen av den dumpade importen (2015) lades till investeringsnivån samt FoU och innovation under normala konkurrensförhållanden, uttryckt som en procentandel av omsättningen. Eftersom denna uppgick till mindre än 6 % fastställdes vinstmålet till 6 %, vilket är den lägsta vinstmålmarginalen som kan tillämpas i enlighet med artikel 7.2 c.

(653) Eftersom inga påståenden gjordes i enlighet med artikel 7.2 d i grundförordningen om nuvarande eller framtida kostnader som är en följd av multilaterala miljöavtal och protokoll till dessa eller Internationella arbetsorganisationens (ILO) konventioner som förtecknas däri, lades inga ytterligare kostnader till de icke-skadevållande priser som fastställdes på detta sätt.

([99]) Totalt för den öppna marknaden och den företagsinterna förbrukningen.

(654) Kommissionen fastställde sedan nivån för undanröjande av skada på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga importpriset för de samarbetsvilliga exporterande tillverkare i det berörda land som ingick i urvalet, vilket fastställts för beräkningarna av prisunderskridandet, och det vägda genomsnittliga icke-skadevållande priset för den likadana produkten som sålts på unionens öppna marknad av unionstillverkarna i urvalet under undersökningsperioden. Den skillnad som jämförelsen eventuellt resulterade i uttrycktes i procent av det vägda genomsnittliga importvärdet cif. Den genomsnittliga marginalen för målprisunderskridande uppgick till 57,9 %.

(655) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Wacker att det icke-skadevållande pris som kommissionen fastställt för unionsindustrin per produktkontrollnummer bör korrigeras för att undanta kostnaden för de former av polyvinylalkoholer som inte säljs av de kinesiska företagen, och bestred det vinstmål på 6 % som kommissionen använde i beräkningen. Vad gäller Wackers första påstående förtydligar kommissionen att den endast använde de produktkontrollnumren för unionsindustrins produktionskostnad för vilka den fann ett jämförbart exporterat produktkontrollnummer.

(656) När det gäller vinstmålet fastställdes detta, såsom nämns i skäl 652, enligt bestämmelsen i artikel 7.2 c i grundförordningen. Dessa påståenden avvisades därför.

(657) Nivån för undanröjande av skada för ”andra samarbetsvilliga företag” och för ”alla övriga företag” fastställdes på samma sätt som dumpningsmarginalen för dessa företag (se skälen 393 och 396).

7.2 **Slutgiltiga åtgärder**

(658) Slutgiltiga antidumpningsåtgärder bör införas på import av vissa polyvinylalkoholer med ursprung i Kina i enlighet med regeln om lägsta tull i artikel 7.2 i grundförordningen. Kommissionen jämförde skademarginalerna och dumpningsmarginalerna. Tullbeloppet bör fastställas till en nivå som motsvarar de lägre dumpnings- och skademarginalerna.

(659) På grundval av det ovanstående föreslås följande slutgiltiga antidumpningstullsatser, uttryckta som pris cif vid unionens gräns, före tull:

Företag	Dumpningsmarginal	Skademarginal	Slutgiltig antidumpningstull
Shuangxin Group	115,6 %	72,9 %	72,9 %
Sinopec Group	17,3 %	57,6 %	17,3 %
Wan Wei Group	193,2 %	55,7 %	55,7 %
Andra samarbetsvilliga företag	80,4 %	57,9 %	57,9 %
Alla övriga företag	193,2 %	72,9 %	72,9 %

(660) De individuella företagsspecifika antidumpningstullsatser som anges i denna förordning har fastställts på grundval av resultaten av denna undersökning. De avspeglar därför den situation för företagen som konstaterades föreligga enligt undersökningen. Dessa tullsatser är således endast tillämpliga på import av den berörda produkten med ursprung i Kina som tillverkats av de juridiska personer som nämns. Import av den berörda produkten tillverkad av något annat företag som inte uttryckligen nämns i denna förordnings normativa del, inbegripet enheter som är närstående de uttryckligen nämnda företagen, bör omfattas av den tullsats som är tillämplig på ”alla övriga företag”. De bör inte omfattas av någon av de individuella antidumpningstullsatserna.

(661) Ett företag får begära att dessa individuella antidumpningstullsatser tillämpas om det senare ändrar företagsnamn. Denna begäran ska riktas till kommissionen ([100]). Begäran ska innehålla all relevant information för att visa att förändringen inte påverkar företagets rätt att omfattas av den tullsats som är tillämpligt på det.

([100]) Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för handel, Direktorat H, Rue de la Loi 170, 1040 Bryssel, Belgien.

(662) För att säkerställa att antidumpningstullarna tillämpas korrekt bör antidumpningstullen för alla övriga företag inte bara gälla de icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i denna undersökning, utan även de tillverkare som inte exporterade till unionen under undersökningsperioden.

(663) När ett belopp måste återbetalas till följd av en dom av Europeiska unionens domstol ska enligt artikel 109 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([101]) den tillämpliga räntesatsen motsvara den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner, som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, den första kalenderdagen i varje månad.

7.3 **Särskild övervakningsklausul**

(664) För att minimera risken för kringgående på grund av stora skillnader i tullsatser krävs det särskilda åtgärder för att säkerställa tillämpningen av de individuella antidumpningstullarna. De företag som har individuella antidumpningstullar måste uppvisa en giltig faktura för tullmyndigheterna i medlemsstaterna. Fakturan måste uppfylla kraven i artikel 1.3 i denna förordning. Import som inte åtföljs av en sådan faktura ska omfattas av den antidumpningstull som är tillämplig på alla övriga företag.

(665) Även om denna faktura är nödvändig för att tullmyndigheterna i medlemsstaterna ska kunna tillämpa de individuella satserna för antidumpningstullen på import, är den inte den enda omständighet som tullmyndigheterna ska beakta. Även om en faktura som uppfyller samtliga krav i artikel 1.3 i denna förordning uppvisas, bör medlemsstaternas tullmyndigheter utföra sina sedvanliga kontroller och bör, liksom i alla andra fall, kräva ytterligare handlingar (transportdokument osv.) för att kontrollera att uppgifterna i deklarationen är riktiga och för att säkerställa att den påföljande tillämpningen av den lägre tullsatsen är berättigad i enlighet med tullagstiftningen.

(666) Om volymen av exporten från något av de företag som omfattas av de lägre, individuella tullsatserna ökar väsentligt i volym efter införandet av antidumpningsåtgärderna, kan denna volymökning i sig anses utgöra en förändring i handelsmönstret som orsakats av införandet av åtgärder i den mening som avses i artikel 13.1 i grundförordningen. Under sådana omständigheter och förutsatt att villkoren uppfylls kan en undersökning om kringgående inledas. Denna undersökning får bland annat omfatta behovet av att upphäva individuella tullsatser och därmed införa en landsomfattande tull.

8 **UTLÄMNANDE AV UPPGIFTER**

(667) Den 3 juli 2020 underrättades de berörda parterna om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för avsikten att rekommendera införandet av en slutgiltig antidumpningstull på import av polyvinylalkoholer med ursprung i Kina.

(668) De berörda parterna beviljades även en tidsfrist inom vilken synpunkter kunde lämnas efter detta utlämnande av uppgifter. Sjutton parter inkom med synpunkter på utlämnandet av uppgifter. På begäran hölls höranden med Kuraray, Sekisui, Wacker, Cordial, Solutia, Ahlstrom-Munksjö, Sinopec och Wegochem.

(669) Med anledning av de synpunkter som inkommit som svar på utlämnandet av uppgifter informerades de berörda parterna den 24 juli och den 6 augusti 2020 om ytterligare omständigheter och överväganden som inte hade ingått i det slutliga utlämnandet av uppgifter den 3 juli 2020. Ytterligare synpunkter inkom från unionsindustrin, de kinesiska exporterande tillverkarna och flera användare.

(670) På begäran hölls höranden med Kuraray, Sekisui, Wacker, Cordial, Solutia, Ahlstrom-Munksjö, Sinopec och Wegochem.

(671) De berörda parternas skriftliga synpunkter togs i beaktande, och undersökningsresultaten har där så varit lämpligt ändrats i enlighet med dessa.

(672) Den kommitté som inrättats i kraft av artikel 15.1 i förordning (EU) 2016/1036 avgav inte något yttrande och en enkel majoritet av dess ledamöter motsatte sig utkastet till kommissionens genomförandeförordning. Kommissionen lämnade därefter ånyo in utkastet till genomförandeförordningen till omprövningskommittén i enlighet med artikel 5.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ([102]).

([101]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

([102]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

(673) I enlighet med förordning artikel 6.3 i förordning (EU) nr182/2011 avgav omprövningskommittén inte något yttrande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull ska införas på import av polyvinylalkoholer, även innehållande ohydrolyserade acetatgrupper, i form av hartser av homopolymerer med en viskositet (mätt i en 4-procentig vattenlösning vid 20 °C) på minst 3 och högst 61 mPas och en hydrolysgrad på minst 80,0 och högst 99,9 molprocent, båda mätt enligt ISO 15023-2, med ursprung i Folkrepubliken Kina, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 3905 30 00 (Taric-nummer 3905 30 00 91).

2. Följande slutgiltiga antidumpningstullsatser ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för den produkt som beskrivs i punkt 1 och som tillverkas av nedanstående företag:

Företag	Slutgiltig antidumpningstull (%)	Taric-tilläggsnummer
Shuangxin Group	72,9 %	C552
Sinopec Group	17,3 %	C553
Wan Wei Group	55,7 %	C554
Andra samarbetsvilliga företag som förtecknas i bilaga I	57,9 %	Se bilaga I
Alla övriga företag	72,9 %	C999

3. De individuella tullsatser som anges för de företag som nämns i punkt 2 ska tillämpas på villkor att det för medlemsstaternas tullmyndigheter uppvisas en giltig faktura som ska innehålla en försäkran, vilken är daterad och undertecknad av en tjänsteman vid den enhet som utfärdat fakturan och av vilken ska framgå dennes/dennas namn och befattning, med följande lydelse: ”*Undertecknad intygar härmed att den (kvantitet) av (den berörda produkten) som säljs på export till Europeiska unionen och som omfattas av denna faktura har tillverkats av [företagets namn och adress] [Taric-tilläggsnummer] i Folkrepubliken Kina. Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta.*” Om ingen sådan faktura uppvisas ska den tullsats som gäller för ”Alla övriga företag” tillämpas.

4. De produkter som beskrivs i punkt 1 ska undantas från den slutgiltiga antidumpningstullen om de importeras för tillverkning av lim som består av pulverblandningar, som tillverkas och säljs i pulverform för kartongindustrin. Sådana produkter ska hänföras till det förfarande för slutanvändning som avses i artikel 254 i förordning (EU) nr 952/2013 för att visa att de importeras endast för den ovannämnda användningen.

5. Om inget annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

Om en ny exporterande tillverkare från Folkrepubliken Kina tillhandahåller kommissionen tillräcklig bevisning får bilagan ändras genom att den nya exporterande tillverkaren läggs till på förteckningen över samarbetsvilliga företag som inte ingick i urvalet och som därmed omfattas av den tillämpliga vägda genomsnittliga antidumpningstullen, nämligen 57,9 %. En ny exporterande tillverkare ska tillhandahålla bevisning för att

a) den inte exporterade de varor som anges i artikel 1.1 med ursprung i Folkrepubliken Kina under undersökningsperioden (1 juli 2018–30 juni 2019),

b) inte är närstående någon exportör eller tillverkare som omfattas av de åtgärder som införs genom denna förordning, och

c) antingen faktiskt har exporterat de berörda varor som beskrivs i artikel 1.1 med ursprung i Folkrepubliken Kina eller genom avtal har gjort ett oåterkalleligt åtagande att efter undersökningsperiodens utgång exportera en betydande kvantitet till unionen.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 september 2020.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA

Kinesiska samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet

Namn	Taric-tilläggsnummer
Chang Chun Chemical (Jiangsu) Co., Ltd.	C555